

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 145 E

fyrtiofemte årgången

18 juni 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Rådet

2002/C 145 E/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 34/2002 av den 18 mars 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling	1
2002/C 145 E/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 35/2002 av den 25 mars 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg	17
2002/C 145 E/03	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 36/2002 av den 25 mars 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser	69
2002/C 145 E/04	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 37/2002 av den 15 april 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen ⁽¹⁾	71
2002/C 145 E/05	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 38/2002 av den 15 april 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om avfallsstatistik ⁽¹⁾	85

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

2002/C 145 E/06

Gemensam ståndpunkt (EG) nr 39/2002 av den 15 april 2002, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen 122

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 34/2002

antagen av rådet den 18 mars 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/.../EG av den ... om försäkringsförmedling

(2002/C 145 E/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare spelar en central roll vid distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter i gemenskapen.
- (2) Ett första steg i arbetet för att underlätta utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster för försäkringsagenter eller försäkringsmäklare togs i och med rådets direktiv 77/92/EEG av den 13 december 1976 om åtgärder för att underlätta det effektiva utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster vid verksamhet som försäkringsagent eller försäkringsmäklare (ur grupp 630 ISIC) och särskilt om övergångsbestämmelser för sådan verksamhet ⁽⁴⁾.
- (3) Direktiv 77/92/EEG skulle gälla till dess att bestämmelser om samordning av nationella regler om att inleda och bedriva verksamhet som försäkringsagent och försäkringsmäklare trätt i kraft.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 245.

⁽²⁾ EGT C 221, 7.8.2001, s. 121.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 november 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 mars 2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 14. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

(4) Kommissionens rekommendation 92/48/EEG av den 18 december 1991 om försäkringsförmedlare ⁽⁵⁾ har till största delen följts av medlemsstaterna och har bidragit till att föra de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av försäkringsförmedlare närmare varandra.

(5) Det finns dock fortfarande avsevärda skillnader mellan de nationella bestämmelserna, vilket hindrar försäkrings- och återförsäkringsförmedlare från att inleda och bedriva verksamhet på den inre marknaden. Direktiv 77/92/EEG bör därför ersättas av ett nytt direktiv.

(6) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör kunna utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka har fastställts i fördraget.

(7) Att försäkringsförmedlare inte fritt kan bedriva verksamhet i hela gemenskapen gör att den inre marknaden för försäkringar inte fungerar väl.

(8) En samordning av de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av personer som inleder och bedriver verksamhet som försäkringsförmedlare kan därför bidra till att förverkliga den inre marknaden för finansiella tjänster och till att förbättra kundskyddet på området.

(9) Olika slag av fysiska och juridiska personer samt institut, som agenter, mäklare och kreditinstitut ("bancassurance"-aktörer), kan distribuera försäkringsprodukter. För att aktörerna skall kunna behandlas lika och hänsyn skall kunna tas till kundskyddet bör alla dessa fysiska och juridiska personer omfattas av detta direktiv.

(10) Detta direktiv innehåller en definition av "anknuten försäkringsförmedlare", i vilken det tas hänsyn till särdragen hos vissa marknader i medlemsstaterna och där syftet är att fastställa de registreringskrav som är tillämpliga på dessa förmedlare. Denna definition är inte avsedd att hindra medlemsstaterna från att ha liknande begrepp beträffande försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags räkning och helt och hållet på detta försäkringsföretags ansvar, men som har behörighet att uppbära premier eller penningssummor för kundens räkning i enlighet med villkoren om ekonomisk garanti i detta direktiv.

⁽⁵⁾ EGT L 19, 28.1.1992, s. 32.

- (11) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i att tillhandahålla försäkringsförmedlingstjänster till tredje man mot ersättning som kan vara pekuniär eller utgöra någon annan form av överenskommen ekonomisk förmån, som är kopplad till utförandet av dessa tjänster.
- (12) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer med annan yrkesverksamhet, t.ex. skatteexperter eller revisorer, som då och då ger råd om försäkringsskydd inom ramen för denna andra yrkesverksamhet, förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med att ingå eller fullgöra ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal eller omfattar yrkesmässig handläggning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags skador eller värdering och reglering av skador.
- (13) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer som bedriver försäkringsförmedling som sidoverksamhet i enlighet med vissa strikta villkor.
- (14) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sin hemvist eller sitt huvudkontor, under förutsättning att de uppfyller höga yrkeskrav rörande kompetens, god vandel, skydd genom ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser.
- (15) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade bör tillåtas att bedriva verksamhet i andra medlemsstater i enlighet med principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att ett lämpligt anmälningsförfarande har följts de behöriga myndigheterna emellan.
- (16) Det är nödvändigt att fastställa lämpliga påföljder för personer som bedriver försäkrings- och återförsäkringsförmedling utan att vara registrerade, försäkrings- och återförsäkringsföretag som anlitar förmedlare som inte är registrerade eller förmedlare som inte uppfyller de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.
- (17) Samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter är nödvändigt för att skydda kunderna och säkerställa en sund försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på den inre marknaden.
- (18) För kunden är det viktigt att veta om den förmedlare han anlitar ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag eller från ett begränsat antal försäkringsföretag.
- (19) I detta direktiv bör det anges vilken information som försäkringsförmedlare bör vara skyldiga att lämna till sina kunder. En medlemsstat får i detta avseende bibehålla eller anta striktare bestämmelser, som kan tillämpas på de försäkringsförmedlare som bedriver sin förmedlingsverksamhet på medlemsstatens territorium oberoende av deras hemvist, om dessa striktare bestämmelser är förenliga med gemenskapsrätten, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktivet om elektronisk handel") ⁽¹⁾.
- (20) Om förmedlaren anger att han ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag, bör han utföra en opartisk och tillräckligt bred analys av de försäkringsavtal som finns på marknaden. Alla förmedlare bör dessutom redovisa de skäl som ligger till grund för deras rådgivning.
- (21) Behovet av att kräva sådan information är mindre när kunden är ett företag som önskar återförsäkring eller försäkringsskydd för kommersiella och industriella risker.
- (22) Det behövs lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning i medlemsstaterna, så att tvister mellan försäkringsförmedlare och kunder kan lösas, varvid befintliga förfaranden kan användas om det är lämpligt.
- (23) Utan att kundernas rätt att väcka talan vid domstol åsidosätts, bör medlemsstaterna uppmuntra de offentliga eller privata organ som inrättats för reglering av tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister. Detta samarbete skulle till exempel kunna syfta till att göra det möjligt för kunderna att vända sig till organ som inte är domstolar och som finns i den medlemsstat där de har sin hemvist med klagomål mot försäkringsförmedlare som är etablerade i andra medlemsstater. Inrättandet av Nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-NET) innebär ökad hjälp till konsumenterna när de anlitar gränsöverskridande tjänster.

⁽¹⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

(24) Direktiv 77/92/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på personer som tillhandahåller förmedlingstjänster för försäkringsavtal, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Försäkringsavtalet kräver endast kunskaper om det försäkringsskydd som erbjuds.

b) Försäkringsavtalet avser inte livförsäkring.

c) Försäkringsavtalet omfattar inte ansvarsförsäkring.

d) Personen i fråga har inte försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet.

e) Försäkringen kompletterar en levererad produkt eller tjänst, vem som än levererat den, när en sådan försäkring täcker

i) risken för förlust av eller funktionsfel eller skada på de varor som personen i fråga levererat, eller

ii) skada på eller förlust av bagage och övriga risker i samband med en resa som bokats hos denna person, även om försäkringen omfattar livförsäkring eller ansvarsförsäkring, förutsatt att detta försäkringsskydd är underordnat det huvudsakliga försäkringsskyddet för risker i samband med resan.

f) Det årliga premiebeloppet överstiger inte 500 euro och försäkringsavtalets totala giltighetstid, inbegripet eventuella förlängningar, överstiger inte fem år.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls för risker och åtaganden utanför gemenskapen.

Detta direktiv påverkar inte en medlemsstats lagstiftning om försäkringsförmedling som utövas av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är etablerade i tredje land och som är verksamma på medlemsstatens territorium med stöd av principen om frihet att tillhandahålla tjänster.

Genom detta direktiv regleras inte försäkringsförmedling i tredje land eller verksamhet i försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gemenskapen såsom de definieras i rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring⁽¹⁾ och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse⁽²⁾, som utförs genom försäkringsförmedlare i tredje land.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *försäkringsföretag*: ett företag som har beviljats officiell auktorisation i enlighet med artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG.

2. *återförsäkringsföretag*: ett företag, som varken är ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett icke-medlemsland, och vars huvudsakliga verksamhet är att acceptera sådana risker som överläts av ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett icke-medlemsland eller andra återförsäkringsföretag.

3. *försäkringsförmedling*: verksamhet som består i att lägga fram, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av försäkringsavtal, eller att ingå sådana avtal, eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada.

När sådan verksamhet bedrivs av ett försäkringsföretag eller av en anställd vid ett försäkringsföretag som handlar på företagets ansvar skall verksamheten inte anses vara försäkringsförmedling.

⁽¹⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65).

⁽²⁾ EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

Tillhandahållande av information i enskilda fall inom ramen för annan yrkesverksamhet utan att syftet är att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett försäkringsavtal, yrkesmässig handläggning av ett försäkringsföretags skador samt värdering och reglering av skador skall inte heller anses vara försäkringsförmedling.

4. *återförsäkringsförmedling*: verksamhet som består i att lägga fram, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av återförsäkringsavtal, eller att ingå sådana avtal, eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada.

När sådan verksamhet bedrivs av ett återförsäkringsföretag eller av en anställd vid ett återförsäkringsföretag som handlar på företagets ansvar skall verksamheten inte anses vara återförsäkringsförmedling.

Tillhandahållande av information i enskilda fall inom ramen för annan yrkesverksamhet utan att syftet är att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett återförsäkringsavtal, yrkesmässig handläggning av ett återförsäkringsföretags skador samt värdering och reglering av skador skall inte heller anses vara återförsäkringsförmedling.

5. *försäkringsförmedlare*: varje fysisk eller juridisk person som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.
6. *återförsäkringsförmedlare*: varje fysisk eller juridisk person som mot ersättning inleder eller bedriver återförsäkringsförmedling.
7. *anknuten försäkringsförmedlare*: varje person som bedriver försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags räkning eller för flera försäkringsföretags räkning, om försäkringsprodukterna inte konkurrerar med varandra, men som inte uppstår vare sig premier eller penningssummor för kundens räkning och som agerar helt och hållet på dessa försäkringsföretags ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag.

Som anknuten försäkringsförmedlare skall även den anses som bedriver försäkringsförmedling vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet och som agerar på ett eller flera försäkringsföretags ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag, om försäkringen utgör ett komplement till varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom ramen för denna huvudsakliga yrkesverksamhet och om denne inte uppstår vare sig premier eller penningssummor för kundens räkning.

8. *stora risker*: risker i den mening som avses i artikel 5 d i direktiv 73/239/EEG.

9. *hemmedlemsstat*:

- a) om förmedlaren är en fysisk person, den medlemsstat där förmedlaren har sin hemvist och bedriver sin verksamhet,
- b) om förmedlaren är en juridisk person, den medlemsstat där förmedlarens säte är beläget, eller om förmedlaren enligt nationell lagstiftning inte har något säte, den medlemsstat där förmedlarens huvudkontor är beläget.

10. *värmedlemsstat*: den medlemsstat där en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare har en filial eller tillhandahåller tjänster.

11. *behöriga myndigheter*: de myndigheter som varje medlemsstat skall utse enligt artikel 6.

12. *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

Som varaktigt medium räknas särskilt disketter, CD-rom, DVD och den hårddisk i persondatorer på vilken elektronisk post lagras, men inte webbplatser på Internet, utom de webbplatser som uppfyller kriterierna i första stycket.

KAPITEL II

KRAV FÖR REGISTRERING

Artikel 3

Registrering

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall registreras i sin hemmedlemsstat vid en sådan behörig myndighet som avses i artikel 6.2.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, får medlemsstaterna föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller andra organ får samarbeta med de behöriga myndigheterna vid registrering av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt när de krav som anges i artikel 4 skall tillämpas på dessa. I synnerhet får anknutna försäkringsförmedlare registreras av ett försäkringsföretag eller en sammanslutning av försäkringsföretag som kontrolleras av en behörig myndighet.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa det krav som avses i första och andra stycket på alla fysiska personer som arbetar på ett företag och utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling.

Juridiska personer skall registreras av medlemsstaterna, som dessutom i registret skall ange namnen på de fysiska personer i ledningen som ansvarar för förmedlingsverksamheten.

2. Medlemsstaterna får upprätta mer än ett register för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, förutsatt att de fastställer kriterier för registrering av förmedlarna.

Medlemsstaterna skall se till att det inrättas ett enda informationsställe som gör det möjligt att enkelt och snabbt få tillgång till upplysningar från dessa olika register och som skall upprättas på elektronisk väg och uppdateras kontinuerligt. Detta enda informationsställe skall även innehålla upplysningar om de behöriga myndigheter i varje medlemsstat som avses i punkt 1 första stycket.

3. Medlemsstaterna skall se till att registrering av försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare endast är möjlig om yrkeskraven i artikel 4 är uppfyllda.

Medlemsstaterna skall även se till att försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare som inte längre uppfyller dessa krav stryks ur registret. Vid behov skall hemmedlemsstaten på lämpligt sätt underrätta värdmedlemsstaten om denna strykning ur registret.

4. De behöriga myndigheterna får till försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren utfärda ett dokument som gör det möjligt för alla som är intresserade att, genom att ta del av det eller de register som avses i punkt 2, kontrollera att denne är vederbörligen registrerad.

Detta dokument skall innehålla åtminstone de uppgifter som avses i artikel 11.1 a och b och, om det gäller en juridisk person, namn på den eller de fysiska personer som avses i punkt 1 fjärde stycket.

Medlemsstaten skall kräva att dokumentet återlämnas till den utfärdande behöriga myndigheten när försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren inte längre är registrerad.

5. Registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall kunna inleda och bedriva försäkrings- och återförsäkringsförmedling inom gemenskapen med stöd av såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster.

6. Medlemsstaterna skall se till att försäkringsföretag endast utnyttjar sådana försäkringsförmedlingstjänster och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller av sådana personer som avses i artikel 1.2.

Artikel 4

Yrkeskrav

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall ha lämplig kunskap och kompetens enligt reglerna i förmedlarens hemmedlemsstat.

Hemmedlemsstaterna får anpassa kraven på kunskaper och kompetens i förhållande till försäkrings- och återförsäkringsförmedlarens verksamhet och till de produkter som distribueras, särskilt om förmedlaren bedriver en annan huvudsaklig yrkesverksamhet än försäkringsförmedling. I sådant fall får den berörda förmedlaren endast utöva försäkringsförmedling, om en försäkringsförmedlare som uppfyller villkoren i denna artikel eller ett försäkringsföretag tar fullt ansvar för dennes handlande.

Medlemsstaterna får i fråga om de fall som avses i artikel 3.1 andra stycket föreskriva att försäkringsföretaget skall kontrollera att förmedlarnas kunskaper och kompetens stämmer överens med kraven i första stycket i denna punkt, samt att företaget i förekommande fall skall tillhandahålla sådana förmedlare en utbildning som motsvarar de krav som gäller för de produkter som erbjuds av dessa förmedlare.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett företag och som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. Medlemsstaterna skall se till att ett skäligt antal av de personer i ledningen för sådana företag som ansvarar för förmedlingen av försäkringsprodukter samt alla andra personer som direkt deltar i förmedlingen av försäkringar eller återförsäkringar kan styrka att de har de kunskaper och den kompetens som krävs för att utföra arbetet.

2. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlares vandel skall vara god. Ett minimikrav är att de inte finns i polisregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för allvarliga brott med anknytning till egendomsbrott eller andra brott i samband med ekonomisk verksamhet, och de bör inte tidigare ha försatts i konkurs, såvida de inte har blivit rehabiliterade i enlighet med nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna får i de fall som avses i artikel 3.1 andra stycket tillåta att försäkringsföretagen kontrollerar att anknutna försäkringsförmedlares vandel är god.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett företag och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. De skall dock se till att ledningen för sådana företag och all personal som direkt arbetar med försäkrings- eller återförsäkringsförmedling uppfyller kravet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare skall ha en ansvarsförsäkring som skall omfatta hela gemenskapens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst skall täcka 1 000 000 euro per skada och totalt 1 500 000 euro för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarens handlande.

4. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda kunderna mot försäkringsförmedlarens oförmåga att överföra premien till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbeloppet eller en återbetalning av premien till den försäkrade.

Detta skall göras på något eller flera av följande sätt:

- a) Bestämmelser i lag eller avtal, varigenom medel som kunden betalat till förmedlaren skall betraktas som betalade till företaget, medan medel som företaget betalat till förmedlaren inte skall betraktas som betalade till kunden förrän kunden verkligen får dem.
- b) Ett krav på att försäkringsförmedlare skall ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 15 000 euro.
- c) Ett krav på att kundmedel skall överföras via strikt avskilda kundkonton och på att dessa konton inte får användas för att götögöra andra fordringsägare i händelse av konkurs.
- d) Ett krav på att en garantifond skall upprättas.

5. Ett krav för att bedriva försäkrings- eller återförsäkringsförmedling skall vara att de yrkeskrav som anges i denna artikel ständigt är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav än de som anges i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är registrerade inom deras jurisdiktionsområde.

7. De belopp som anges i punkterna 3 och 4 skall regelbundet ses över med hänsyn till utvecklingen av det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat. Den första översynen skall göras fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft, och därefter vart femte år efter den föregående översynen.

Beloppen skall anpassas automatiskt genom att beloppet i euro ökas med den procentuella ändringen av ovan angivet index från dagen för detta direktivs ikraftträdande till dagen för den första översynen eller från dagen för den senaste översynen till dagen för den nya översynen, och det skall avrundas uppåt till närmast hela euro.

Artikel 5

Anmälan av etablering eller tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater

1. Varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att för första gången inleda verksamhet i en eller flera medlemsstater inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, skall underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

Inom en månad efter denna anmälan skall dessa behöriga myndigheter underrätta de behöriga myndigheterna i de värdmedlemsstater som så önskar om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarens avsikt och samtidigt underrätta den berörda förmedlaren.

Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren får inleda sin verksamhet en månad efter den dag då han fått information av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om den underrättelse som avses i andra stycket. Förmedlaren får dock inleda sin verksamhet omedelbart om värdmedlemsstaten inte önskar bli underrättad.

2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen om de önskar bli underrättade i enlighet med punkt 1. Kommissionen skall i sin tur underrätta medlemsstaterna om detta.

3. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får vidta nödvändiga åtgärder för att på lämpligt sätt offentliggöra vilka villkor som, med hänsyn till allmänintresset, måste uppfyllas för att bedriva den berörda verksamheten inom deras territorier.

Artikel 6

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna skall utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att se till att detta direktiv genomförs. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta, med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.

2. De myndigheter som avses i punkt 1 skall vara antingen offentliga myndigheter eller organ som erkänts i nationell lagstiftning eller av en offentlig myndighet som genom nationell lagstiftning har fått uttrycklig behörighet till detta. De får inte vara försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. De behöriga myndigheterna skall ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att genomföra sina uppgifter. Om det finns flera behöriga myndigheter på en medlemsstats territorium, skall medlemsstaten sörja för ett nära samarbete dem emellan, så att de kan utföra sina respektive uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 7

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för personer som utövar verksamhet som försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare utan att vara registrerade i en medlemsstat och som inte omfattas av artikel 1.2.

2. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utnyttjar försäkringsförmedlingstjänster eller återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av personer som inte är registrerade i någon medlemsstat och inte omfattas av artikel 1.2.

3. Medlemsstaterna skall besluta om lämpliga påföljder för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte följer de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.

4. Detta direktiv skall inte påverka möjligheterna för en värdmedlemsstat att vidta erforderliga åtgärder för att inom sitt territorium förhindra eller beivra handlingar som strider mot bestämmelser i lagar eller andra författningar som utfärdats med hänsyn till allmänintresset. Sådana åtgärder skall innefatta möjligheten att hindra de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som överträder reglerna från att bedriva fortsatt verksamhet inom värdmedlemsstatens territorium.

5. Varje åtgärd som omfattar påföljder eller inskränkningar i en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlars verksamhet

skall vederbörligen motiveras och delges den berörda förmedlaren. Varje sådan åtgärd skall kunna prövas av domstol i den medlemsstat där åtgärden har beslutats.

Artikel 8

Utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. De behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna skall samarbeta för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på rätt sätt.

2. De behöriga myndigheterna skall utbyta information om de försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som blivit föremål för en sådan påföljd som avses i artikel 7.3 eller en sådan åtgärd som avses i artikel 7.4, och om sådan information kan få till följd att förmedlaren stryks från registret över sådana förmedlare. De behöriga myndigheterna får dessutom utbyta relevant information på begäran av någon av dem.

3. Alla personer som tar emot eller lämnar ut information i samband med detta direktiv skall vara bundna av tystnadsplikt på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽¹⁾ och artikel 15 i rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽²⁾.

Artikel 9

Klagomål

Medlemsstaterna skall se till att det inrättas förfaranden som innebär att kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare.

Artikel 10

Tvistlösning utanför domstol

1. Medlemsstaterna skall uppmuntra inrättandet av lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol avseende tvister mellan försäkringsförmedlare och kunder, i förekommande fall med hjälp av befintliga organ.

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra dessa organ att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister.

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 360, 9.12.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG.

KAPITEL III

INFORMATIONSKRAV FÖR FÖRMEDLARE

Artikel 11

Information som skall lämnas av försäkringsförmedlaren

1. Innan ett första försäkringsavtal ingås och vid behov när det ändras eller förnyas, skall försäkringsförmedlaren lämna information till kunden åtminstone om följande:

- a) Sin identitet och adress.
- b) Det register där han är upptagen och hur man kan kontrollera att han är registrerad.
- c) Om han, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet i ett visst försäkringsföretag.
- d) Om ett visst försäkringsföretag eller ett moderbolag till ett visst försäkringsföretag, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet hos försäkringsförmedlaren.
- e) De förfaranden som avses i artikel 9, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsförmedlare, och, om det är lämpligt, om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 10.

Dessutom skall försäkringsförmedlaren i fråga om det avtal som erbjuds informera kunden om huruvida

- i) han ger råd på grundval av den skyldighet att erbjuda en opartisk analys som avses i punkt 2, eller
- ii) han är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag, i vilket fall han även skall informera kunden om namnen på dessa försäkringsföretag, eller
- iii) han inte är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag och inte ger råd på grundval av den skyldighet att erbjuda en opartisk analys som avses i punkt 2. I så fall skall han även informera kunden om namnen på de företag med vilka han får bedriva och bedriver verksamhet.

2. Om försäkringsförmedlaren informerar kunden om att han ger råd på grundval av en opartisk analys, är han skyldig att ge detta råd utifrån en analys av ett så stort antal av de försäkringsavtal som finns på marknaden som gör det möjligt för honom att rekommendera ett försäkringsavtal som passar kundens behov.

3. Innan ett försäkringsavtal ingås skall försäkringsförmedlaren, särskilt på grundval av de uppgifter kunden har lämnat, åtminstone specificera kundens krav och behov samt ange skälen till varje råd som ges kunden beträffande en viss försäkringsprodukt. Denna redovisning skall anpassas till det erbjudna försäkringsavtalets komplexitet.

4. Den information som avses i punkterna 1–3 behöver inte lämnas när försäkringsförmedlaren förmedlar försäkringar mot stora risker eller när det rör sig om förmedling av återförsäkringsförmedlare.

5. Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare bestämmelser avseende de villkor om information som föreskrivs i punkt 1, förutsatt att dessa bestämmelser överensstämmer med gemenskapsrätten.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de nationella bestämmelser som avses i första stycket.

För att på alla sätt åstadkomma en hög grad av insyn skall kommissionen se till att de nationella bestämmelser som den informeras om även meddelas konsumenterna och försäkringsförmedlarna.

Artikel 12

Former för informationen

1. All information som enligt artikel 11 skall lämnas till kunden skall meddelas

- a) på papper eller annat varaktigt medium som kunden har tillgång till och kan utnyttja,
- b) klart och korrekt på ett sätt som är förståeligt för kunden,
- c) på ett officiellt språk i den medlemsstat där åtagandet görs eller på ett annat språk som parterna har kommit överens om.

2. Trots vad som föreskrivs i punkt 1 a får sådan information som avses i artikel 11 meddelas muntligen när kunden begär det eller när omedelbart försäkringsskydd är nödvändigt. I sådant fall skall informationen lämnas till kunden i enlighet med punkt 1 omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.

3. Vid telefonförsäljning skall förhandsinformationen till kunden överensstämma med gemenskapsregler som är tillämpliga på distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. Dessutom skall information lämnas till kunden i enlighet med punkt 1 omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Domstolsprövning

Medlemsstaterna skall se till att de beslut som fattas när det gäller en försäkringsförmedlare, en återförsäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag enligt de bestämmelser i lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv kan prövas i domstol.

Artikel 14

Upphävande

Direktiv 77/92/EEG skall upphöra att gälla med verkan från och med det datum som anges i artikel 15.1.

Artikel 15

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa bestämmelser skall innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 22 september 2000 lade kommissionen fram sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling ⁽¹⁾. Förslaget bygger på artikel 47.2 och 55 i fördraget.
2. Europaparlamentet lämnade sitt yttrande den 14 november 2001 ⁽²⁾.

Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 30 maj 2001 ⁽³⁾.
3. Den 26 november 2001 nådde rådet en politisk överenskommelse ⁽⁴⁾ inför antagandet vid en senare tidpunkt av en gemensam ståndpunkt enligt artikel 251.2 i fördraget.
4. Den 18 mars 2002 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251.2 i fördraget.

II. MÅL

Avsikten med förslaget är att förverkliga den inre marknaden för tjänster och samtidigt bidra till ett starkt konsumentskydd. Registrerade förmedlare kommer att ha rätt att inleda och utöva sin verksamhet i hela gemenskapen tack vare etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster där kontrollen skall utövas av myndigheterna i hemlandet. Dessutom fastställs i förslaget regler för den information som skall ges till kunden.

I förslaget föreskrivs det att fysiska och juridiska personer som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling bör registreras på grundval av minimikrav, särskilt avseende deras yrkeskunskap och goda rykte.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

Den gemensamma ståndpunkten följer kommissionens förslag, men innehåller även vissa av Europaparlamentets ändringsförslag. Så har skett för att beakta vissa förmedlares ställning. Därför definierades begreppet "anknuten försäkringsförmedlare" (artikel 2.7) samtidigt som en större roll tilldelades försäkringsföretag såväl i registreringsprocessen för dessa personer som när det gäller att kontrollera deras yrkeskunskap och kompetens. Vidare föreskrivs det i den gemensamma ståndpunkten att endast namnen på vissa personer i förmedlarnas ledningsstruktur (juridiska personer) skall specificeras i registren (artikel 3.1). Även behandlingen av förmedlare från tredje land klargjordes (artikel 1.3). Bestämmelsen om ansvarsförsäkring och garantier (artikel 4.3) ändrades på motsvarande sätt, och dessutom infördes ett tak på totalt 1 500 000 euro för alla skador under ett år.

Rådet lade till en särskild bestämmelse om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter (artikel 7a, nu omnumrerad till artikel 8) i avsikt att underlätta slopandet av namn i de nationella registren på personer som har varit föremål för vissa påföljder. En särskild klausul om telefonförsäljning (artikel 11.3, nu omnumrerad till 12.3) infördes också. Slutligen har kraven på information (artikel 10.1–3, numera artikel 11.1–3) klargjorts ytterligare, varigenom insynen för kunderna har blivit bättre.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 245.

⁽²⁾ EGT C ...

⁽³⁾ EGT C 221, 7.8.2001, s. 121.

⁽⁴⁾ EGT C ...

2. Europaparlamentets ändringar

Rådet har godtagit flera av parlamentets ändringar. De flesta av dem godtogs i sak även om den exakta ordalydelsen inte har följts. Vissa ändringar kunde emellertid inte godtas av rådet.

2.1 Följande ändringar har godtagits och förts in i rådets text:

Ändring 4, skäl 12 (nu skäl 14)

Hänvisningen till "hemvist" i detta skäl är välgrundad.

Ändring 56, artikel 4.4 a

Införlivandet av avtalsenliga bestämmelser (för att skydda konsumenten) följer rättsliga traditioner i vissa medlemsstater.

2.2 Följande föreslagna ändringar fördes in med ändring av den föreslagna lydelsen:

Ändring 1, skäl 10

Tillägg av ett uttalande om att utesluta verksamhet som endast består i att tillhandahålla allmän information om försäkring måste bedömas i relation till de mycket noggrannare ändringar som nu har gjorts i skäl 12, artikel 2.3 sista stycket och artikel 2.4 sista stycket.

Ändring 5, skäl 13a (nytt)

Upprättandet av flera register i medlemsstaterna, kompletterat med ett centralt, åtkomligt informationsställe har behandlats på ett åskådligt sätt i den ändrade artikel 3.2. Enligt de principer som styr utformningen av gemenskapens lagstiftning skall en bestämmelse av detta slag placeras i artiklarna och inte i skälen.

Ändring 7, artikel 1.2 a

Tanken bakom denna ändring är att förbättra lydelsen av denna punkt och att utesluta enkla avtal som inte kräver särskild kunskap om försäkringsverksamheten som sådan. I rådets text formuleras samma fråga på ett positivt sätt, och lydelsen anses tydligare än kommissionens förslag.

Ändringarna 8 och 49, artikel 1.2 b

Sakinnehållet i denna ändring har behandlats under led e i samma stycke, dit det hör rent logiskt. Sista delen av ändringen "standardiserade grundläggande försäkringar" kunde inte godtas, eftersom det inte tillför något sakinhåll till förteckningen över kriterier för undantag i 1.2, särskilt 1.2 b, c och e.

Ändring 9, artikel 1.2 c

Denna ändring avser uppenbarligen reseförsäkringar med viss ansvarförsäkring inbegripen i en underordnad försäkring. Behandlingen av hela denna fråga har nu blivit mycket åskådligare genom den nya lydelsen i punkt 2 e.

Ändring 11, artikel 1.2 e

Avsikten med ändringen är att omfatta alla slag av typiska risker i samband med en resa. Rådet anser emellertid att i detta hänseende är rådets egen lydelse mer direkt.

Ändring 15, artikel 2.3

Rådet har inte godtagit att alla de fall då en person ger information skall omfattas, men har önskat utesluta tillfällig information mer uttryckligen än vad parlamentet tycks göra. Den allomfattande meningen "i att lämna information . . ." har strukits och ett nytt stycke om "tillfällig information" har införts för att klargöra definitionen av försäkringsförmedling. Hänvisningen till elektroniska hjälpmedel är inte nödvändig på detta ställe, eftersom det är verksamheten som skall beskrivas här och inte försäljningsmetoden. Elektronisk försäkringsförmedling omfattas helt klart av detta direktivs tillämpningsområde, varför den sista delen av denna ändring inte är nödvändig.

Ändring 16, artikel 2.4

Se motiven under ändring 15.

Ändring 17, artikel 2.6a (ny) (numera 2.7)

Rådet har införlivat definitionen av "anknuten försäkringsförmedlare" för att definiera tillämpningsområdet för bestämmelser som gäller denna typ av förmedlare, särskilt när det gäller registreringen av dem och den roll försäkringsföretagen spelar vid kontrollen av deras yrkesbehörighet. Kommissionens förslag ger ingen sådan definition.

Ändring 21, artikel 2.10 (numera 2.12)

Den öppna listan över "varaktiga medier" tas in med smärre ändringar i lydelsen ("särskilt . . .") för att klargöra frågan.

Ändring 23, artikel 3.1a (ny)

I sak har Europaparlamentets ändring infogats i artikel 3.1 andra stycket. Rådet föredrar emellertid lydelsen "där kontrollen skall utövas av en behörig myndighet" framför alternativet "under behörig myndighets ansvar" eftersom åliggandet att kontrollera redan innebär ett ansvar.

Ändring 24, artikel 3.2 (numera artikel 3.3)

Sakinnehållet i första delen av ändringen beaktas i den nya lydelsen av artikel 3.3 och artikel 4. Den sista meningen i ändringen, som avser att sätta en tidsgräns på tre år för registreringen, skulle göra systemet väldigt tungt, och man har ansett att det skulle bli dyrt och visa sig svårhanterligt i praktiken.

Ändring 26, artikel 3.4

Även om en detaljerad lista är till nytta är det enligt kommissionens förslag inte obligatoriskt att offentliggöra en detaljerad lista. Dessutom måste bestämmelserna ses i samband med det centrala informationsställets lättillgänglighet.

Ändring 27, artikel 3.5

De frågor som rör direktivets territoriella tillämpningsområde, nämligen försäkringsförmedling utanför EU, har nu behandlats genom en ändring i artikel 1.3.

Ändring 29, artikel 4.1 tredje stycket

Sakinnehållet i detta ändringsförslag har beaktats genom att artikel 4.1 fullständigt har redigerats om. Dessutom är rådets formulering mer precis än den föreslagna ändringen när det gäller försäkringsföretagens roll vid kontrollen av de yrkesmässiga kraven.

Ändring 30, artikel 4.2 första stycket

"Aldrig ha varit föremål för ett rättsligt insolvensförfarande" förefaller som ett alltför strängt kriterium för att utesluta fysiska personer. Formuleringen "har försatts i konkurs" är betydligt tydligare och mer berättigad. Dessutom följer den gemensamma ståndpunkten ändringen genom att kräva att personerna inte får förekomma i polisregistret på grund av egendomsbrott, men tillägger att det måste röra sig om allvarliga brott.

Ändring 37, artikel 10.1, den inledande meningen (numera artikel 11)

Kriteriet om ingående av avtal infördes i artikel 10.1 i enlighet med parlamentets förslag. Rådet ansåg dock att uttrycket "ett första försäkringsavtal" är att föredra eftersom uttrycket är heltäckande.

Ändring 44, artikel 11.2 (numera artikel 12, kompletterad med en ny punkt 3)

Frågorna om muntlig information och telefonsamtal har nu klarlagts genom två separata stycken där också skyddet för kunden beaktas, liksom bestämmelserna om telefonförsäljning i den gemensamma ståndpunkten om direktivet för distansförsäljning av finansiella tjänster.

2.3 Följande föreslagna ändringar godtogs inte och infördes inte i rådets text:*Ändring 52, skäl 10a*

Frågan har fått en bättre lösning genom en ändring av artikel 1.2 e.

Ändring 6, artikel 1.2 den inledande meningen

Rådet noterade de praktiska problemen med att utesluta vissa personer från yrkeskraven i direktivet (registrering, övervakning genom ett behörigt organ) och samtidigt underkasta dem krav på information, eftersom detta kan ge problem med tillämpningen och eftersom detta dessutom inte motsvarar det ursprungliga kommissionsförslaget.

Ändring 10, artikel 1.2 d

Kriteriet om huvudsaklig yrkesverksamhet ansågs ogenomförbart, t.ex. när det gäller pensionärer och studenter, som inte bör vara underkastade direktivets krav.

Ändring 12, artikel 1.2 f

Efter en omfattande diskussion föredrog rådet att utesluta försäkringsavtal som kan förlängas men vars totala giltighetstid inte överstiger fem år. Detta krav stämmer nu bättre överens med de andra undantagen, särskilt punkt e. Å andra sidan har det tröskelvärde som fastställs i denna punkt när det gäller det årliga premiebeloppet enligt försäkringsavtalet sänkts från 1 000 euro till 500 euro.

Ändringarna 57 och 48, artikel 1.2a (ny)

Denna ändring skulle införa en ny förteckning över typer av försäkringsavtal och av förmedlare i syfte att utesluta dem från direktivets räckvidd. Vissa av dessa frågor omfattas dock redan av den nuvarande lydelsen av artikel 1.2, förutsatt att de angivna villkoren är uppfyllda (försäkringsavtal i samband med paketresor och vid vissa försäkringar av djur). Några andra angivna verksamhetsformer och personer bör inte uteslutas, eftersom detta skulle påverka försäljningen av försäkringsprodukter som medför stora risker.

Ändring 19, artikel 2.6b (ny)

Införandet av en definition av agent för en försäkringsförmedlare skulle göra saken mer komplicerad. Dessutom har frågan om anställda som arbetar för en försäkringsförmedlare redan behandlats genom artiklarna 3 och 4 i deras nya lydelse.

Ändring 18, artikel 2.6c (ny)

Rådet föredrog att inte införa särskilda bestämmelser för "bankdistribuerad försäkring". Detta ansågs onödigt eftersom de flesta av de berörda verksamhetsformerna helt klart skulle falla inom direktivets räckvidd. Den föreslagna definitionen är dessutom relativt stelbent och tar inte hänsyn till olika metoder för bankdistribuerad försäkring. I samband med bankdistribuerad försäkring kan dock även bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 (t.ex. artikel 3.1 andra stycket) vara relevanta.

Ändring 20, artikel 2.8 a

Ändringen behandlar det fall då hemvisten skiljer sig från orten för yrkesverksamheten. Enligt rådets uppfattning finns det knappast något behov av att i praktiken göra en sådan skillnad. Dessutom gör ändringens lydelse inte saken tydligare eftersom den t.o.m. skulle kunna göra det möjligt att ha två värdmedlemsstater. Den definition som rådet använder stämmer däremot överens med liknande definitioner i direktiv om finansiella tjänster.

Ändring 22, artikel 2a (ny)

Se motiveringen under ändring 18.

Ändring 25, artikel 3.2a (ny)

Se motiveringen under ändring 19.

Ändring 31, artikel 4.3

Uttrycket "annan likvärdig garanti" förefaller tillräckligt tydligt. Formuleringen av Europaparlamentets föreslagna ändring kunde tolkas som en sänkning av den lämpliga nivån på försäkringsförmedlarens yrkesansvar. Målet bör inte vara mer flexibla och mindre stränga regler beträffande förmedlars försummelse i verksamheten.

Ändring 32, artikel 4a (ny)

Rådet ansåg det inte nödvändigt att införa en allmän "farfarsklausul". Registreringskraven skall under alla omständigheter genomföras av de behöriga nationella myndigheterna.

Ändring 34, artikel 5.3a (ny)

Det bör inte vara obligatoriskt utan valfritt för de nationella myndigheterna att automatiskt göra förteckningen tillgänglig för allmänheten.

Ändring 54, artikel 8

Rådet föredrog att i enlighet med kommissionens förslag överlåta de detaljerade genomförandekraven åt medlemsstaterna.

Ändring 36, artikel 9.1 (numera artikel 10)

Den föreslagna ändringen föreföll snarare att lämpa sig som ett skäl i ingressen. Om den införs i artikeldelen, som parlamentet föreslår, innebär det att en rekommendation omvandlas till en förpliktelse.

Ändring 38, artikel 10.1 b (numera artikel 11)

Kraven på information har omformulerats grundligt och anpassats i ett särskilt stycke under punkt 1 e. Dessutom anser rådet att den typ av information det gäller bör lämnas under alla omständigheter och inte bara när kunden begär det. I annat fall äventyras direktivets mål att säkerställa öppenheten genom information till kunderna.

Ändring 55, artikel 10.1 d (numera artikel 11)

Se motiveringen under ändring 38.

Ändring 40, artikel 10.1 e (numera artikel 11)

Rådet föredrog att inte införa en definitiv förpliktelse att nämna de personer som skall ställas till svars eftersom denna fråga slutgiltigt avgörs av domstolarna.

Ändringarna 41 och 60, artikel 10.2 (numera artikel 11)

Rådet föredrog att följa kommissionens förslag och inte fastställa standarden "bästa råd" för förmedlaren, eftersom en sådan standard skulle vara för komplicerad att genomföra.

Ändring 42, artikel 10.3 (struken) (numera artikel 11)

Kravet på att redovisa kundens behov har klargjorts i den gemensamma ståndpunkten genom införande av en mening som hänvisar till produktens komplexitet och den information som lämnas av kunden själv. Med denna ändring fastställs i denna punkt allmänna krav på produktspecifik information som skall övervägas tillsammans med andra rättsliga krav.

Ändring 43, artikel 10.4 (numera artikel 11)

Sakinnehållet i denna ändring har behandlats tillräckligt genom de definitioner i artikel 1 som utesluter vissa typer av verksamhet.

Ändring 45, artikel 11a (ny)

Enligt denna ändring skall personer som inte är registrerade och som inte omfattas av direktivet uppfylla kraven på information. De berörda personerna omfattas alltså inte av direktivets normala räckvidd. Dessutom skulle det vara ytterst svårt för medlemsstaterna att i praktiken genomföra det, eftersom de berörda personerna inte är föremål för övervakning. Rådet föredrog här att följa kommissionens ursprungliga förslag.

3. Viktiga nya element i den gemensamma ståndpunkten jämfört med kommissionens förslag

Artikel 1.3 – Försäkringsförmedlare från tredje land

Klargörandet av direktivets tillämpning när det gäller tredje land bidrar till att underlätta genomförandet. Dessutom tar det i sakfrågan hänsyn till Europaparlamentets ändring 27.

Artikel 1.2 e – Uteslutande av vissa typer av kompletterande försäkringar

Ett tydligare uteslutande av vissa försäkringar från direktivets räckvidd tar hänsyn till de farhågor som uttryckts av vissa berörda parter, t.ex. personer som tillhandahåller reseförsäkringar. Dessutom tas här hänsyn till principerna i Europaparlamentets ändringar 8, 9 och 11.

Artikel 2.7 – Definition av "anknuten försäkringsförmedlare"

Definitionen av "anknuten försäkringsförmedlare" behövs för att klargöra direktivets räckvidd och förklara kraven i artiklarna 3 och 4 när det gäller försäkringsföretagens roll vid registrering och kontroll. Försäkringsföretagets ansvar för skydd av kunden erkänns på detta sätt.

Artikel 3.2 – Olika register och centralt informationsställe

Medlemsstaterna får upprätta mer än ett register, men det skall finnas ett enda centralt informationsställe för att garantera att andra myndigheter och/eller kunder lätt har tillgång till informationen. Genom detta krav förenas målet tillgång till information utan hinder med olika nationella traditioner och med de befogenheter som redan har fastställts.

Artikel 4.3 – Nivåer för de totala minimibeloppen för ansvarsförsäkringar

Rådet har infört en miniminivå på totalt 1 500 000 euro per år för samtliga skadeståndskrav.

Artikel 10.5 (numera artikel 11.5) – Nationella krav på information

Genom denna bestämmelse klargörs det att strängare krav på nationell nivå är tillåtna, men samtidigt krävs det att de nationella kraven skall meddelas kommissionen. Bestämmelserna kan stämma överens med nationella önskemål utan att medföra hinder för målet att ha en fri marknadsföring av försäkringsprodukter. Denna bestämmelse och det relevanta skälet stämmer överens med andra bestämmelser i andra rättsakter om finansiella tjänster.

Artikel 11.3 (numera artikel 12.3) – Bestämmelse om telefonsäljning

Rådet införde ett klagörande av direktivets tillämpning på telefonsäljning i samband med direktivet om distansförsäljning av finansiella tjänster.

4. Slutsats

Genom den gemensamma ståndpunkten, som har antagits enhälligt av rådet, förstärks behovet av en obligatorisk rättslig ram för försäkringsförmedlingstjänster och en väldefinierad ordning för konsumentskydd i detta hänseende. Samtidigt försöker man undvika att systemet blir onödigt tungrott för de berörda personerna.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 35/2002

antagen av rådet den 25 mars 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/.../EG av den om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg

(2002/C 145 E/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

bränningsmotorer med kompressionständning för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

(4) Direktiv 97/68/EG gällde ursprungligen bara vissa förbränningsmotorer med kompressionständning. I skäl 5 i ingressen till direktivet anges dock att direktivets räckvidd därefter kan utvidgas till att omfatta i synnerhet bensinmotorer.

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

(5) Utsläppen från små förbränningsmotorer med gnistständning (bensinmotorer) i olika maskintyper bidrar i hög grad till både nuvarande och förväntade luftkvalitetsproblem, särskilt när det gäller ozonbildning.

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

(6) Att det finns möjligheter att avsevärt minska utsläppen från små förbränningsmotorer med gnistständning visas av de stränga miljönormer som redan införts i USA.

av följande skäl:

(1) Syftet med programmet Auto-Oil II var att få fram kostnadseffektiva sätt att uppfylla gemenskapens luftkvalitetsmål. Kommissionen konstaterade i sitt meddelande om översyn av programmet Auto-Oil II att det behövs ytterligare åtgärder, särskilt beträffande ozonhalter och partikelutsläpp. Under det arbete med de nationella utsläppstaken som bedrivits på senare tid har det visat sig att det behövs ytterligare åtgärder för att de luftkvalitetsmål som gemenskapslagstiftningen uppställer skall kunna uppfyllas.

(7) Avsaknaden av gemenskapslagstiftning öppnar vägen för utsläppande på marknaden av motorer med ur miljösynpunkt omodern teknik, vilket kan äventyra uppnåendet av luftkvalitetsmålen i gemenskapen, eller införandet av nationell lagstiftning på området, vilket kan leda till att handelshinder uppstår.

(2) Stränga normer för utsläpp från vägfordon har införts stegvis. Det har redan fattats beslut om att dessa normer skall skärpas ytterligare. Föroreningarna från mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg kommer därigenom att få en relativt sett större betydelse.

(8) Direktiv 97/68/EG ligger nära motsvarande amerikansk lagstiftning, och fortsatt enhetlighet är till fördel för både industrin och miljön.

(3) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG ⁽⁴⁾ infördes gränsvärden för utsläpp från för-

(9) Den europeiska industrin behöver viss tid på sig för att uppfylla utsläppsnormerna. Detta gäller särskilt de tillverkare som ännu inte är etablerade på världsmarknaden.

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 31.

⁽²⁾ EGT C 260, 17.9.2001, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 2 oktober 2001 (EGT C 87 E, 11.4.2002), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 mars 2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/63/EG (EGT L 227, 23.8.2001, s. 41).

(10) I direktiv 97/68/EG har det införts bestämmelser för förbränningsmotorer med kompressionständning i två steg, och i den amerikanska lagstiftningen har det införts bestämmelser för förbränningsmotorer med gnistständning i två steg. Det hade visserligen varit möjligt att införa gemenskapsbestämmelserna i ett steg, men då hade området förblivit oreglerat i ytterligare 4–5 år.

- (11) För att uppnå den flexibilitet som är nödvändig för världsomfattande enhetlighet införs en möjlighet att göra undantag i enlighet med kommittéförfarandet.
- (12) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (13) Direktiv 97/68/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 97/68/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

- a) Åttonde strecksatsen skall ersättas med följande strecksats:

”— *utsläppande på marknaden*: att mot betalning eller kostnadsfritt göra en motor tillgänglig på marknaden för första gången, för distribution och/eller användning inom gemenskapen.”

b) Följande strecksatser skall läggas till:

”— *utbytesmotor*: nybyggd motor avsedd att ersätta en motor i en maskin, tillhandahållen endast för detta ändamål.

— *handhållen motor*: motor som uppfyller minst ett av följande krav:

- a) Motorn skall användas i utrustning som bärs av operatören under hela det arbete som utrustningen är avsedd för.
- b) Motorn skall användas i utrustning som manövreras i flera olika positioner, t.ex. upp och ner och sidledes, under det arbete som utrustningen är avsedd för.
- c) Motorn skall användas i utrustning där hela enheten (motor och utrustning) har en torrsvikt som understiger 20 kg och det är fråga om något av följande:
- i) Operatören skall under hela det arbete som utrustningen är avsedd för stödja eller bära utrustningen.
- ii) Operatören skall under hela det arbete som utrustningen är avsedd för stödja eller attitydreglera utrustningen.

iii) Motorn skall användas i en generator eller en pump.

— *icke handhållen motor*: motor som inte omfattas av definitionen av handhållen motor.

— *handhållen motor för yrkesmässig användning i flera olika positioner*: handhållen motor som uppfyller kraven i både led a och led b i definitionen av handhållen motor och i fråga om vilken motortillverkaren på tillfredsställande sätt har visat en godkännande myndighet att motorn skulle komma att omfattas av en hållbarhetsperiod enligt kategori 3 (i enlighet med avsnitt 2.1 i tillägg 4 till bilaga IV).

— *hållbarhetsperiod*: (Emission Durability Period, EDP) det antal timmar som anges i tillägg 4 till bilaga IV och som används vid bestämning av försämringsfaktorn.

— *små motorfamiljer*: en motorfamilj med gnisttändning vars sammanlagda årliga produktion uppgår till mindre än 5 000 motorer.

— *små tillverkare av motorer med gnisttändning*: tillverkare vars sammanlagda årliga produktion uppgår till mindre än 25 000 motorer.”

2. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ändras på följande sätt:

i) I första meningen skall orden ”bilaga VI” ersättas med orden ”bilaga VII”.

ii) I andra meningen skall orden ”bilaga VII” ersättas med orden ”bilaga VIII”.

b) Punkt 4 skall ändras på följande sätt:

i) I led a skall orden ”bilaga VIII” ersättas med orden ”bilaga IX”.

ii) I led b skall orden ”bilaga IX” ersättas med orden ”bilaga X”.

c) I punkt 5 skall orden ”bilaga X” ersättas med orden ”bilaga XI”.

3. Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna skall godta de typgodkännanden, och, när så är tillämpligt, den godkännandemärkning som hör samman med dem, som förtecknas i bilaga XII som överensstämmande med detta direktiv.”

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

4. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

- a) Rubriken "Tidtabell" skall ersättas med rubriken "Tidtabell för förbränningsmotorer med gnisttändning".
- b) I punkt 1 skall orden "bilaga VI" ersättas med orden "bilaga VII".
- c) Punkt 2 skall ändras på följande sätt:
 - i) Orden "bilaga VI" skall ersättas med orden "bilaga VII".
 - ii) Orden "avsnitt 4.2.1 i bilaga I" skall ersättas med orden "punkt 4.1.2.1 i bilaga I".
- d) Punkt 3 skall ändras på följande sätt:
 - i) Orden "bilaga VI" skall ersättas med orden "bilaga VII".
 - ii) Orden "avsnitt 4.2.3 i bilaga I" skall ersättas med orden "punkt 4.1.2.3 i bilaga I".
- e) I punkt 4 första stycket skall orden "tillåta att nya motorer registreras" ersättas med orden "tillåta att motorer registreras".

5. Följande artikel skall införas:

"Artikel 9a

Tidtabell för förbränningsmotorer med gnisttändning

1. INDELNING I KLASSER

I detta direktiv delas förbränningsmotorer med gnisttändning in i följande klasser:

Huvudklass S: små motorer med en nettoeffekt på ≤ 19 kW.

Huvudklass S delas in i två kategorier:

H: motorer avsedda för handhållna maskiner, och

N: motorer avsedda för icke handhållna maskiner.

Klass/kategori	Cylindervolym (cm ³)
Handhållna motorer	
Klass SH:1	< 20
Klass SH:2	≥ 20 < 50
Klass SH:3	≥ 50
Icke handhållna motorer	
Klass SN:1	< 66
Klass SN:2	≥ 66 < 100
Klass SN:3	≥ 100 < 225
Klass SN:4	≥ 225

2. BEVILJANDE AV TYPGODKÄNNANDEN

Efter den ... (*) får ingen medlemsstat vägra att bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj med gnisttändning eller att utfärda det dokument som beskrivs i bilaga VII, och får inte heller införa några andra typgodkännandekrav avseende luftförorenande utsläpp för mobila maskiner med motor som inte är avsedda att användas på väg, om motorn uppfyller de krav som specificeras i det här direktivet vad gäller utsläpp av gasformiga föroreningar.

3. TYPGODKÄNNANDE, STEG I

Medlemsstaterna skall inte bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj eller utfärda det dokument som beskrivs i bilaga VII, och inte heller bevilja något annat typgodkännande för mobila maskiner med motor som inte är avsedda att användas på väg, där motorn i maskinen installerats efter ... (*), om motorn inte uppfyller kraven i det här direktivet och dess utsläpp av gasformiga föroreningar inte uppfyller de gränsvärden som anges i tabellen i punkt 4.2.2.1 i bilaga I.

4. TYPGODKÄNNANDE, STEG II

Medlemsstaterna skall inte bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj eller utfärda det dokument som beskrivs i bilaga VII, och inte heller bevilja något annat typgodkännande för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg, när motorn installeras

efter den 1 augusti 2004 om motorn tillhör klass SN:1 eller SN:2,

efter den 1 augusti 2006 om motorn tillhör klass SN:4,

efter den 1 augusti 2007 om motorn tillhör klass SH:1, SH:2 eller SN:3,

efter den 1 augusti 2008 om motorn tillhör klass SH:3,

och motorn inte uppfyller kraven i det här direktivet och dess utsläpp av gasformiga föroreningar inte uppfyller de gränsvärden som anges i tabellen i punkt 4.2.2.2 i bilaga I.

5. UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN: MOTORNS TILLVERKNINGSDATUM

Med undantag för maskiner och motorer som skall exporteras till tredje land skall medlemsstaterna sex månader efter de datum som anges i punkterna 3 och 4 för respektive motorkategori tillåta att nya motorer släpps ut på marknaden, oavsett om de är monterade i en maskin eller inte, endast om de uppfyller kraven i detta direktiv.

(*) 18 månader efter den dag då detta direktiv träder ikraft.

6. FAKULTATIV FRIST FÖR GENOMFÖRANDE

Medlemsstaterna får emellertid, vad gäller motorer som tillverkats före de datum som anges i punkterna 3, 4 och 5 skjuta upp tidpunkten med två år för varje kategori.”

6. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Kraven i artikel 8.1 och 8.2, artikel 9.4 och artikel 9a.5 skall inte omfatta

— motorer som skall användas av försvaret,

— motorer som undantas i enlighet med punkterna 1a och 2.”

b) Följande punkt skall införas:

”1a. En utbytesmotor skall uppfylla de gränsvärden som den motor den ersätter var tvungen uppfylla när den ursprungligen släpptes ut på marknaden. Texten 'UTBYTESMOTOR' skall då finnas på en skylt på motorn eller anges i instruktionsboken.”

c) Följande punkter skall införas:

”3. Tillämpningen av kraven i artikel 9a.4 och 9a.5 skall skjutas upp tre år när det gäller små motortillverkare.

4. När det gäller små motorfamiljer skall i stället för kraven i artikel 9a.4 och 9a.5 motsvarande steg I-krav tillämpas på klassen upp till och med högst 25 000 enheter förutsatt att de olika berörda motorfamiljerna alla har olika cylindervolymer.”

7. Artiklarna 14 och 15 skall ersättas med följande artiklar:

”Artikel 14

Anpassning till den tekniska utvecklingen

Utom när det gäller avsnitt 1, punkterna 2.1–8 och avsnitt 4 i bilaga I skall de ändringar som måste göras för att anpassa detta direktiv till den tekniska utvecklingen antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 15.2.

Artikel 14a

Undantagsförfarande

Kommissionen skall undersöka eventuella tekniska svårigheter med att uppfylla kraven för steg II vid vissa användningar av motorerna, särskilt mobila maskiner i vilka motorer av klasserna SH:2 och SH:3 är monterade. Om det vid

kommissionens undersökningar konstateras att vissa mobila maskiner, särskilt handhållna motorer för yrkesmässig användning i flera olika positioner, av tekniska skäl inte kan uppfylla kraven vid den angivna tidpunkten skall kommissionen senast den 31 december 2003 lägga fram en rapport åtföljd av lämpliga förslag till undantag som skall gälla högst fem år för sådana maskiner i enlighet med förfarandet i artikel 15.2.

Artikel 15

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för anpassning till teknisk utveckling av direktiv om avskaffande av tekniska handelshinder inom motorfordonssektorn (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet (*).

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.”

8. Följande innehållsförteckning över bilagorna skall införas i början av bilagorna:

”FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

BILAGA I: Räckvidd, definitioner, symboler och förkortningar, motormärkning, specifikationer och provning, specifikation för bedömning av produktionsöverensstämmelse och parametrar som definierar motorfamiljen, val av huvudmotor

BILAGA II: Mall för teknisk information

Tillägg 1: Väsentliga egenskaper hos (huvud)motorn

Tillägg 2: Väsentliga egenskaper hos motorfamiljen

Tillägg 3: Väsentliga egenskaper hos motortypen inom familjen

BILAGA III: Provningsförfarande för förbränningsmotorer med kompressionständning

Tillägg 1: Mät- och provtagningsförfaranden

Tillägg 2: Kalibrering av analysinstrumenten

Tillägg 3: Resultatutvärdering och beräkningar

BILAGA IV: Provningsförfarande för förbränningsmotorer med gnisttändning

Tillägg 1: Mät- och provtagningsförfaranden

Tillägg 2: Kalibrering av analysinstrumenten

Tillägg 3: Resultatutvärdering och beräkningar

Tillägg 4: Försämringsfaktorer

BILAGA V: Tekniska egenskaper hos det referensbränsle som skall användas för godkännandeprov och för kontroll av produktions överensstämmelse

BILAGA VI: Analys- och provtagningsystem

BILAGA VII: Intyg om typgodkännande

Tillägg 1: Provningsresultat för förbränningsmotorer med kompressionständning

Tillägg 2: Provningsresultat för förbränningsmotorer med gnisttändning

Tillägg 3: Komponenter och kringutrustning som skall vara installerade under motoreffektsprovet

BILAGA VIII: Numreringssystem för intyg om godkännande

BILAGA IX: Förteckning över typgodkännanden av motorer/motorfamiljer

BILAGA X: Förteckning över tillverkade motorer

BILAGA XI: Datablad över typgodkända motorer

BILAGA XII: Erkännande av alternativa typgodkännanden.”

9. Bilagorna skall ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Senast ... (*) skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, och när så är lämpligt ett förslag om möjliga kostnader, fördelar och genomförbarhet

a) när det gäller att minska partikelutsläppen från små förbränningsmotorer med gnisttändning, särskilt tvåtaktsmotorer. Rapporten skall beakta

i) uppskattningar av sådana motorers bidrag till partikelutsläpp och av hur de föreslagna åtgärderna för utsläppsminskningar kan bidra till förbättrad luftkvalitet och minskad hälsopåverkan,

ii) provnings- och mätförfaranden samt utrustning som kan användas för att bedöma partikelutsläppen från små förbränningsmotorer med gnisttändning vid typgodkännandet,

iii) arbetet och slutsatserna inom programmet för partikelmätning,

iv) utvecklingen när det gäller provningsförfaranden, motorteknik, avgasrening samt bättre standarder för bränslen och motorolja,

v) kostnaderna för att minska partikelutsläppen från små förbränningsmotorer med gnisttändning och kostnadseffektiviteten för eventuellt föreslagna åtgärder,

b) när det gäller att minska utsläppen från de fritidsfordon som för närvarande inte omfattas, däribland snöskotrar och gokarter,

c) när det gäller att minska avgaser och partikelutsläpp från små förbränningsmotorer med kompressionständning under 18 kW,

d) när det gäller att minska avgaser och partikelutsläpp från förbränningsmotorer med rörlig kompressionständning. En provcykel skall utformas för att mäta sådana utsläpp.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) 18 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft.

BILAGA

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Den första meningen i avsnitt 1, "RÄCKVIDD", skall ersättas med följande:

"Det här direktivet gäller motorer som installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och hjälpmotorer som monteras i fordon avsedda för passagerar- eller godstransport på väg."

b) Punkt 1 A, B, C, D och E första stycket skall ersättas med följande:

"A. De skall vara avsedda eller lämpade för att röra sig eller flyttas på marken, på eller utanför väg, och ha antingen

i) en förbränningsmotor med kompressionständning med en nettoeffekt enligt punkt 2.4 på över 18 kW men högst 560 kW⁽⁴⁾ och som drivs vid varierande varvtal, i motsats till konstant varvtal.

Maskiner vilkas motorer ... (ingen ändring fram till

— mobila kranar) eller

ii) en förbränningsmotor med kompressionständning med en nettoeffekt enligt punkt 2.4 på över 18 kW men högst 560 kW och som drivs vid konstant varvtal.

Maskiner vars motorer omfattas av denna definition är till exempel följande (uppräknningen är inte uttömmande):

— gaskompressorer,

— generatoraggregat för varierande belastning, inbegripet kylaggregat och svetsaggregat, tillämpas först från och med den 31 december 2006,

— bevattningspumpar,

— utrustning för skötsel av gräsmattor, flismaskiner, snöröjningsutrustning, sopmaskiner, eller

iii) en bensindriven förbränningsmotor med gnistständning med en nettoeffekt enligt punkt 2.4 på högst 19 kW.

Maskiner vars motorer omfattas av denna definition är till exempel följande (uppräknningen är inte uttömmande):

— gräsklippare,

— motorsågar,

— generatorer,

— vattenpumpar,

— häcksaxar.

Direktivet är inte tillämpligt på

B. fartyg,

C. järnvägslok,

D. luftfartyg,

E. fritidsfordon, t.ex.

- snöskotrar,
- terrängmotorcyklar,
- terrängfordon.”

c) Avsnitt 2 skall ändras på följande sätt:

— I fotnot 2 i punkt 2.4 skall följande ord läggas till:

”... förutom vevaxelmonterade kylfläktar på luftkylda motorer (se vidare tillägg 3 till bilaga VII).”

— Följande strecksats skall läggas till i punkt 2.8:

”— För motorer som testas genom testcykel G1 skall mellanvarvtalet vara 85 % av högsta nominella varvtalet (se vidare punkt 3.5.1.2 i bilaga IV).”

— Följande punkter skall läggas till:

”2.9 *justerbar parameter*: fysiskt justerbar anordning, system eller komponent i konstruktionen som kan påverka utsläppen eller motorns prestanda under utsläppsprovning eller normal användning.

2.10 *efterbehandling*: när avgaserna leds genom en anordning eller ett system avsett att på kemisk eller fysisk väg förändra avgaserna innan de släpps ut i atmosfären.

2.11 *förbränningsmotor med gnisttändning*: förbränningsmotor som fungerar enligt gnisttändningsprincipen.

2.12 *extern utsläppskontrollanordning*: anordning som känner av motorns driftsparametrar i syfte att justera utsläppskontrollsystemets funktion.

2.13 *utsläppskontrollsystem*: anordning, system eller komponent i konstruktionen som kontrollerar eller reducerar utsläppen.

2.14 *bränslesystem*: komponenter som har att göra med bränslets dosering eller blandning.

2.15 *hjälpmotor*: motor installerad i eller på ett motorfordon, men som inte har att göra med framdrivningen av fordonet.

2.16 *provsteg*: tiden mellan den tidpunkt då föregående stegs varvtal eller vridmoment lämnas, eller konditioneringsfasen, och påföljande provstegs början, inbegripet den tid under vilken varvtalet eller vridmomentet ändras och stabiliseringstiden i början av varje provsteg.”

— Punkt 2.9 skall betecknas 2.17, och punkterna 2.9.1–2.9.3 skall betecknas respektive 2.17.1–2.17.3.

d) Avsnitt 3 skall ändras på följande sätt:

— Punkt 3.1 skall ersättas med följande:

”3.1 Förbränningsmotorer med kompressionständning som godkänts enligt detta direktiv skall vara märkta med:”

— Punkt 3.1.3 skall ändras på följande sätt:

Orden ”bilaga VII” skall ersättas med orden ”bilaga VIII”.

— Följande punkt skall införas:

”3.2 Förbränningsmotorer med gnisttändning som godkänts enligt detta direktiv skall vara märkta med

3.2.1 motortillverkarens varumärke eller handelsnamn,

3.2.2 EG-typgodkännandenumret enligt bilaga VIII,”

— Punkterna 3.2–3.6 skall betecknas respektive 3.3–3.7.

— I punkt 3.7 skall orden ”bilaga VI” ersättas med orden ”bilaga VII”.

e) Avsnitt 4 skall ändras på följande sätt:

- Följande rubrik skall införas: "4.1 Förbränningsmotorer med kompressionständning".
- Punkt 4.1 skall betecknas 4.1.1 och hänvisningen till punkterna 4.2.1 och 4.2.3 skall ersättas med en hänvisning till punkterna 4.1.2.1 och 4.1.2.3.
- Punkt 4.2 skall betecknas 4.1.2 och ändras på följande sätt: orden "bilaga V" skall ersättas med orden "bilaga VI".
- Punkt 4.2.1 skall betecknas 4.1.2.1. Punkt 4.2.2 skall betecknas 4.1.2.2, och hänvisningen till 4.2.1 skall ersättas med en hänvisning till 4.1.2.1. Punkterna 4.2.3 och 4.2.4 skall betecknas 4.1.2.3 respektive 4.1.2.4.

f) Följande punkt skall läggas till:

"4.2 Förbränningsmotorer med gnistständning

4.2.1 Allmänt

De komponenter som kan påverka utsläppen av gasformiga föroreningar skall vara så utformade, konstruerade och monterade att motorn vid normal användning uppfyller kraven i detta direktiv, trots de vibrationer den kan utsättas för.

De tekniska åtgärder som vidtagits av tillverkaren måste säkerställa att ovannämnda utsläpp effektivt begränsas i enlighet med detta direktiv under fordonets hela normala livslängd och vid normal användning enligt tillägg 4 till bilaga IV.

4.2.2 Specifikationer angående utsläpp av föroreningar

Utsläppen av gasformiga ämnen från en motor som lämnats till provning skall mätas med de metoder som beskrivs i bilaga VI (med eventuella anordningar för efterbehandling).

Andra system eller analysatorer får användas om de ger resultat som motsvarar följande referenssystem:

- För gasformiga utsläpp som mäts i utspädda avgaser: det system som visas i figur 2 i bilaga VI.
- För gasformiga utsläpp som mäts i utspädda avgaser i ett system med fullflödesutspädning: det system som visas i figur 3 i bilaga VI.

4.2.2.1 Utsläppen av kolmonoxid, kolväten och kväveoxider samt summan av kolväten och kväveoxider får inte för steg I överstiga de mängder som anges i följande tabell:

Steg I

Klass	Kolmonoxid (CO) (g/kWh)	Kolväten (HC) (g/kWh)	Kväveoxider (NO _x) (g/kWh)	Summan av kolväten och kväveoxider HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

- 4.2.2.2 Utsläppen av kolmonoxid och summan av kolväten och kväveoxider får inte för steg II överstiga de mängder som anges i följande tabell:

Steg II ⁽¹⁾

Klass	Kolmonoxid (CO) (g/kWh)	Summan av kolväten och kväveoxider HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

NO_x-utsläppen för samtliga motorklasser får inte överstiga 10 g/kWh.

- 4.2.2.3 Utan hinder av definitionen av handhållna motorer i artikel 2 i detta direktiv behöver tvåtaktsmotorer i snöslungor endast uppfylla normerna för SH:1, SH:2 och SH:3.

⁽¹⁾ Se tillägg 4 till bilaga IV: försämringsfaktorerna är inkluderade.”

- g) Punkterna 6.3–6.9 skall ersättas med följande punkter:

”6.3 Cy lindervolymen per cylinder skall ligga mellan 85 % och 100 % av den största cylindervolymen i motorfamiljen.

6.4 Inloppssystem

6.5 Bränsle:

— diesel

— bensin

6.6 Förbränningskammarens typ och utformning

6.7 Ventiler och kanaler – konfiguration, storlek och antal

6.8 Bränslesystem:

för diesel

— pumpinsprutare

— radpump

— fördelarpump

— ensamt pumpelement

— enhetsinsprutare

för bensin

— förgasare

— insprutning i insugningskanalen

— direktinsprutning

6.9 Diverse funktioner

— avgasåtercirkulation

— vatteninsprutning/emulsion

- luftinsprutning
- laddluftkylning
- tändsystem (kompression eller gnista)

6.10 Avgasefterbehandling

- oxideringskatalysator
- reduktionskatalysator
- trevägskatalysator
- termisk reaktor
- partikelfälla

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) I tillägg 2 skall texten i tabellen ändras på följande sätt:

På tredje och sjätte raden skall orden "Bränslemängd per slag (mm³)" ersättas med orden "För dieselmotorer – Bränslemängd per slag (mm³), För bensinmotorer – Bränsleflöde (g/h)"

b) Tillägg 3 skall ändras på följande sätt:

- Rubriken till avsnitt 3 skall ersättas med följande: "BRÄNSLEFÖRSÖRJNING – DIESELMOTORER"
- Följande avsnitt skall införas:

"4.	BRÄNSLEFÖRSÖRJNING – BENSINMOTORER
4.1	Förgasare:
4.1.1	Fabrikat:
4.1.2	Typ:
4.2	Insprutning i insugningskanalen: en- eller flerpunkts:
4.2.1	Fabrikat:
4.2.2	Typ:
4.3	Direktinsprutning:
4.3.1	Fabrikat:
4.3.2	Typ:
4.4	Bränsleflöde (g/h) och luft/bränsleförhållande vid nominellt varvtal och full gas"

- Avsnitt 4 skall betecknas avsnitt 5 och följande punkt skall läggas till:

"5.3 System för variabla ventiltider (om tillämpligt och insug/avgas)

5.3.1 Typ: kontinuerligt eller tvåläges

5.3.2 Variationsområde för kamvinkeln"

— Följande avsnitt skall läggas till:

”6. KANALKONFIGURATION

6.1 Position, storlek och antal

7. TÄNDNINGSSYSTEM

7.1 Tändspole

7.1.1 Fabrikat:

7.1.2 Typ:

7.1.3 Antal:

7.2 Tändstift

7.2.1 Fabrikat:

7.2.2 Typ:

7.3 Magnet

7.3.1 Fabrikat:

7.3.2 Typ:

7.4 Tändinställning

7.4.1 Fast tändförställning i förhållande till övre dödpunkt (vevaxelgrader):

7.4.2 Tändförställningskurva (om tillämpligt): ”

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Bilagans rubrik skall ersättas med följande: ”PROVNINGSFÖRFARANDE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESIONSTÄNDNING”

b) Punkt 2.7 skall ändras på följande sätt: Orden ”bilaga VI” skall ersättas med orden ”bilaga VII” och orden ”bilaga IV” skall ersättas med orden ”bilaga V”.

c) Punkt 3.6 skall ändras på följande sätt:

— Punkterna 3.6.1 och 3.6.1.1 skall ändras på följande sätt:

”3.6.1 Specifikation av utrustning i enlighet med avsnitt 1A i bilaga I:

3.6.1.1 Specifikation A: För motorer som omfattas av avsnitt 1A i) i bilaga I skall följande 8-stegscykel⁽¹⁾ följas i dynamometerdrift i provmotorn (ingen ändring i tabellen).

⁽¹⁾ Identisk med cykel C1 i utkastet till ISO-standard 8178-4.”

— Följande punkt skall läggas till:

”3.6.1.2 Specifikation B. För motorer som omfattas av avsnitt 1A ii) skall följande 5-stegscykel⁽¹⁾ följas i dynamometerdrift i provmotorn:

Provsteg	Motorvarvtal	Belastning %	Viktningfaktor
1	Nominellt	100	0,05
2	Nominellt	75	0,25
3	Nominellt	50	0,3
4	Nominellt	25	0,3
5	Nominellt	10	0,1

Belastningen anges i procent av det vridmoment som motsvarar högsta kontinuerliga effektuttag, definierat som den högsta effekt som kan tas ut under en sekvens med varierande effektuttag som kan köras ett obegränsat antal timmar per år mellan angivna serviceintervall, under angivna förhållanden och om servicen utförs enligt tillverkarens anvisningar ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Identisk med cykel D2 i ISO-standard 8168-4: 1996(E).

⁽²⁾ Begreppet högsta kontinuerliga effektuttag illustreras bättre i figur 2 i ISO-standard 8528-1: 1993(E)."

— Punkt 3.6.3 skall ändras på följande sätt:

"3.6.3 Provsekvens

Provsekvensen påbörjas. Provet skall för varje provcykel genomföras i den stigande stegordning som anges ovan.

Under varje steg i respektive provcykel (ingen ändring)."

d) Tillägg 1 avsnitt 1 skall ändras på följande sätt:

I avsnitt 1 och punkt 1.4.3 skall orden "bilaga V" ersättas med orden "bilaga VI".

4. Följande bilaga skall införas:

"BILAGA IV

PROVNINGSFÖRFARANDE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISTTÄNDNING

1. INLEDNING

1.1 I denna bilaga beskrivs metoden för att fastställa utsläppen av gasformiga föroreningar från motorer som skall provas.

1.2 Provet skall genomföras med motorn monterad i provbänk och ansluten till en dynamometer.

2. PROVNINGSVILLKOR

2.1 Provningsvillkor

Den absoluta temperaturen (T_a) hos motorns inloppsluft uttryckt i Kelvin och det torra atmosfärtrycket (p_a) uttryckt i kPa skall mätas och parametern f_a skall bestämmas med hjälp av följande formler:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right)^{1,2} \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,6}$$

2.1.1 Provets giltighet

För att ett prov skall godkännas skall parametern f_a vara sådan att:

$$0,93 \leq f_a \leq 1,07$$

2.1.2 Motorer med laddluftkylning

Kylmedlets och laddluftens temperatur skall registreras.

2.2 Luftinloppssystem

Provmotorn skall vara utrustad med ett luftinloppssystem som ger en strypning av luftintaget som ligger inom 10 % av tillverkarens övre gräns, med ett rent luftfilter och vid de driftsförhållanden som enligt tillverkarens specifikationer ger maximalt luftflöde vid respektive tillämpning.

För små gnisttändningsmotorer (cylindervolym < 1 000 cm³) skall ett system som är representativt för motorn användas.

2.3 Avgassystem

Provmotorn skall vara utrustad med ett avgassystem med ett avgasmottryck som ligger inom 10 % av den övre gräns som angivits av tillverkaren för de driftförhållanden som ger den maximala angivna effekten vid respektive tillämpning.

För små gnisttändningsmotorer (cylindervolym < 1 000 cm³) skall ett system som är representativt för motorn användas.

2.4 Kylsystem

Det använda motor kylsystemet skall ha tillräcklig kapacitet för att hålla motorn vid den normala drifttemperatur som föreskrivits av tillverkaren. Detta gäller enheter som måste avlägsnas för att kunna mäta effekten, t.ex. en kylfläkt som måste demonteras för att vevaxeln skall bli åtkomlig.

2.5 Smörjolja

Smörjolja som är anpassad till motortillverkarens anvisningar för en viss motor och som används på avsett sätt. Tillverkaren skall använda smörjmedel som motsvarar vad som finns att tillgå på marknaden.

Uppgifter om den smörjolja som används vid provet skall registreras i punkt 1.2 i tillägg 2 till bilaga VII såvitt avser gnisttändningsmotorer och presenteras tillsammans med provningsresultaten.

2.6 Justerbara förgasare

Vid provning av motorer utrustade med förgasare som kan justeras i begränsad utsträckning skall motorn provas vid justeringens båda ändlägen.

2.7 Provbränsle

Bränslet skall vara det referensbränsle som anges i bilaga V.

Referensbränslets oktantal och täthet skall för gnisttändningsmotorer registreras i punkt 1.1.1 i tillägg 2 till bilaga VII.

Vid provning av tvåtaktsmotorer skall tillverkarens anvisningar beträffande bränsle/oljeblandning följas. Andelen olja i bränsle/oljeblandningen som används till tvåtaktsmotorer och blandningens täthet skall för gnisttändningsmotorer registreras i punkt 1.1.4 i tillägg 2 till bilaga VII.

2.8 Dynamometerinställning

Grunden för utsläppsmätning är okorrigerad bromsad effekt. Kringutrustning och tillbehör som är monterade på motorn och som behövs enbart för maskinens drift skall avlägsnas före provningen. Utom i de fall där sådan kringutrustning är en del av motorn (t.ex. kylfläkten på luftkylda motorer) skall den effekt som tas upp av sådan utrustning som inte demonteras beräknas för justering av dynamometern.

Inloppsstryppningen och avgasmottrycket skall anpassas (om motorn kan justeras i dessa avseenden) till tillverkarens övre gränser i enlighet med punkterna 2.2 och 2.3. De maximala vridmomentvärdena vid de angivna provvarvtalen skall fastställas genom försök för att beräkna vridmomentvärden vid vart och ett av de angivna provstegen. För motorer som inte är konstruerade för att köras vid olika varvtal på en vridmomentkurva vid full belastning, skall det maximala vridmomentet vid provvarvtalen anges av tillverkaren. Motorns inställning vid varje provsteg skall beräknas med hjälp av följande formel:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

där

S dynamometerinställning i kW

P_M maximal uppmätt eller angiven effekt i kW vid provvarvtalet under provförhållandena (se tillägg 2 till bilaga VII)

P_{AE} angiven total effekt i kW som tas upp av hjälpanordningar som monterats för provningen men som inte krävs enligt tillägg 3 till bilaga VII

L det procentuella vridmoment som anges i anvisningarna för provningssteget

Om kvoten

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

får värdet P_{AE} kontrolleras av den tekniska myndighet som beviljar tygodkännandet.

3. PROVETS GENOMFÖRANDE

3.1 Installation av mätutrustningen

Instrument och provtagningssonder installeras på föreskrivet sätt. Om ett system med fullflödesutspädning används för utspädning av avgaserna skall utloppsröret anslutas till systemet.

3.2 Start av utspädningssystemet och motorn

Utspädningssystemet och motorn skall startas och värmas upp tills samtliga temperaturer och tryck har stabiliserats vid full belastning och nominellt varvtal (punkt 3.5.2).

3.3 Justering av utspädningsfaktorn

Det totala utspädningsfaktorn skall inte vara mindre än fyra.

I system med kontroll av koncentrationen av CO_2 eller NO_x skall CO_2 - eller NO_x -halten mätas vid början och slutet av varje prov. Bakgrundskoncentrationen av CO_2 eller NO_x i utspädningsluften före och efter provet får skilja sig åt med högst 100 ppm respektive 5 ppm.

Om ett system för analys av utspädda avgaser används skall de relevanta bakgrundskoncentrationerna bestämmas genom provtagning av utspädningsluften i en provsäck över hela provsekvensen.

Den kontinuerliga bakgrundskoncentrationen (ej i säck) får fastställas som genomsnittet av minst tre värden som mäts vid olika tidpunkter – vid början, vid slutet och vid en tidpunkt nära mitten av cykeln. På tillverkarens begäran får bakgrundsmätningarna utelämnas.

3.4 Kontroll av analysatorerna

Utsläppsanalysatorernas nollpunkt och mätområde skall ställas in och spännas.

3.5 Provcykel

3.5.1 Specifikation 1A iii) för maskiner i enlighet med avsnitt 1 i bilaga I:

Nedan anges för respektive maskintyp vilken provcykel som skall användas när provmotorn körs i dynamometer:

cykel D ⁽¹⁾: motorer med konstant varvtal och varierande belastning så som generatoraggregat

cykel G1: icke handhållen utrustning som körs med nominellt varvtal

cykel G2: icke handhållen utrustning som körs med nominellt varvtal

cykel G3: handhållen utrustning

⁽¹⁾ Identisk med cykel D2 i ISO-standard 8168-4: 1996(E).

3.5.1.1 Provsteg och viktningsfaktorer

Cykel D											
Provsteg	1	2	3	4	5						
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning (1) %	100	75	50	25	10						
Viktningsfaktor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1						

Cykel G1											
Provsteg						1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %						100	75	50	25	10	0
Viktningsfaktor						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Cykel G2											
Provsteg	1	2	3	4	5						6
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %	100	75	50	25	10						0
Viktningsfaktor	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Cykel G3											
Provsteg	1										2
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %	100										0
Viktningsfaktor	0,85 (2)										0,15 (2)

(1) Belastningen anges i procent av det vridmoment som motsvarar högsta kontinuerliga effektuttag, definierat som den högsta effekt som kan tas ut under en sekvens med varierande effektuttag som kan köras ett obegränsat antal timmar per år mellan angivna serviceintervaller, under angivna förhållanden och om servicen utförs enligt tillverkarens anvisningar. Begreppet högsta kontinuerliga effektuttag illustreras bättre i figur 2 i ISO-standard 8528-1: 1993(E).

(2) För steg 1 får 0,90 och 0,10 användas i stället för 0,85 respektive 0,15.

3.5.1.2 Val av lämplig testcykel

Om motors huvudsakliga användningsområde är känt väljs testcykel i enlighet med exemplen i punkt 3.5.1.3. Om så inte är fallet väljs testcykel med utgångspunkt i motorspecifikationerna.

3.5.1.3 Exempel (listan är inte uttömmande)

Typexempel för:

Cykel D:

Generatoraggregat för varierande belastning, t.ex. på fartyg och tåg (dock inte aggregat avsedda för framdrivning), kylaggregat, svetsaggregat

Gaskompressorer

Cykel G1:

Åkgräsklippare (fram- eller bakmonterad motor)

Fordon för golfbanor

Lövlåsare

Rotor- eller cylinderklippare avsedda att skötas av bredvidgående

Snöröjningsutrustning

Avfallskvarnar

Cykel G2:

Portabla generatoraggregat, pumpar, svetsaggregat och luftkompressorer

Även redskap för gräsmatte- och trädgårdsskötsel som fungerar vid nominellt varvtal kan omfattas

Cykel G3:

Blåsare

Motorsågar

Kantskärare

Portabla sågverk

Rotorplogar

Apparater för spridning

Trädtrimmare

Vakuumutrustning

3.5.2 Konditionering av motorn

Varmkörning av motorn och systemet skall ske vid maximalt varvtal och vridmoment för stabilisering av motorparametrarna i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

Observera: Konditioneringsperioden bör även förhindra att mätningen påverkas av rester i avgassystemet från tidigare prov. En stabiliseringsperiod mellan provpunkterna krävs också för att minimera påverkan mellan punkterna.

3.5.3 Provsekvens

Provcyklerna G1, G2 och G3 skall göras i stigande stegordning. Provtagningsstiden för varje provsteg skall vara minst 180 sekunder. Koncentrationen av utsläpp i avgaserna skall mätas och registreras under de sista 120 sekunderna av provtagningsstiden. Vid varje mätpunkt skall provsteglängden vara tillräckligt lång för att motortemperaturen skall stabiliseras före provtagningen. Provsteglängden skall registreras och rapporteras.

- a) Motorer som dynamometerprovas med varvtalskontroll: Under varje steg i provcykeln efter den inledande omställningsperioden skall det angivna varvtalet ligga inom det största värdet av $\pm 1\%$ av det nominella varvtalet eller $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, utom vid låg tomgång som skall ligga inom de toleranser som angivits av tillverkaren. Det angivna vridmomentet skall hållas på en sådan nivå att genomsnittet för den period under vilken mätningarna görs ligger inom $\pm 2\%$ av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet.
- b) Motorer som dynamometerprovas med belastningskontroll: Under varje steg i provcykeln efter den inledande omställningsperioden skall det angivna varvtalet ligga inom det största värdet av $\pm 2\%$ av det nominella varvtalet eller $\pm 3 \text{ min}^{-1}$ men skall alltid hållas inom $\pm 5\%$, utom vid låg tomgång som skall ligga inom de toleranser som angivits av tillverkaren.

Under de steg i provcykeln där föreskrivet vridmoment är minst 50 % av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet skall det angivna genomsnittliga vridmomentet under datainsamlingsperioden hållas inom $\pm 5\%$ av föreskrivet vridmoment. Under de steg i provcykeln där föreskrivet vridmoment är under 50 % av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet skall det angivna genomsnittliga vridmomentet under datainsamlingsperioden hållas inom $\pm 10\%$ av föreskrivet vridmoment eller, om denna siffra är högre, $\pm 0,5 \text{ Nm}$.

3.5.4 Analysatorreaktion

Analysatorernas utslag skall registreras på en linjeskrivare eller mätas med ett motsvarande system för datainsamling, och avgaserna skall passera analysatorerna åtminstone under de sista 180 sekunderna i varje steg. Om provtagning i säck tillämpas för mätningen av utspädd CO och CO₂ (se punkt 1.4.4 i tillägg 1), skall ett prov samlas i säcken under de sista 180 sekunderna i varje steg, och säckprovet skall analyseras och registreras.

3.5.5 Motorförhållanden

Motorns varvtal och belastning, inloppsluftens temperatur och bränsleflödet skall vid varje steg mätas så snart motorn har stabiliserats. Eventuella ytterligare uppgifter som krävs för beräkningen skall registreras (se punkterna 1.1 och 1.2 i tillägg 3).

3.6 Ny kontroll av analysatorerna

Efter utsläppsprovet används en nollställningsgas och samma spänngas som tidigare för en upprepning av kontrollen. Provet betraktas som godkänt om skillnaden mellan de båda mätresultaten understiger 2 %.

Tillägg 1

1. MÄT- OCH PROVTAAGNINGSFÖRFARANDEN

Gasformiga ämnen som släpps ut av motorn skall mätas med hjälp av de metoder som beskrivs i bilaga VI. Metoderna i bilaga VI beskriver de rekommenderade analysystemen för gasformiga utsläpp (punkt 1.1).

1.1 Dynamometerspecifikation

En motordynamometer med de egenskaper som krävs för att genomföra den provcykel som beskrivs i punkt 3.5.1 i bilaga IV skall användas. Utrustningen för mätning av vridmoment och varvtal skall möjliggöra mätning av vevaxelns effekt inom de angivna gränserna. Ytterligare beräkningar kan bli nödvändiga.

Mätutrustningens noggrannhet skall vara sådan att de maximala toleranser som anges i punkt 1.3 inte överskrids.

1.2 Bränsleflöde och totalt utspädd flöde

Bränsleflödesmätare med en noggrannhet enligt punkt 1.3 skall användas för att mäta det bränsleflöde som används för beräkningen av utsläppen (tillägg 3). Om ett system med fullflödesutspädning används skall de utspädda avgasernas totala flöde (G_{TOTW}) mätas med PDP eller CFV-punkt 1.2.1.2 i bilaga VI. Noggrannheten skall uppfylla kraven i punkt 2.2 i tillägg 2 till bilaga III.

1.3 Noggrannhet

Kalibreringen av samtliga mätinstrument skall göras i enlighet med nationella (internationella) standarder och uppfylla de krav som anges i tabellerna 2 och 3:

Tabell 2

Tillåtna instrumentavvikelser för motorparametrar

Nr	Punkt	Tillåten avvikelse
1	Motorvarvtal	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn
2	Vridmoment	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn
3	Bränsleförbrukninga ^(a)	$\pm 2\%$ av maxvärdet för motorn
4	Luftförbrukninga ^(a)	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn

^(a) Beräkningarna av avgasutsläpp enligt detta direktiv grundar sig i vissa fall på olika mät- och/eller beräkningsmetoder. P.g.a. begränsade totala toleranser för beräkningen av avgasutsläpp måste de tillåtna värdena för vissa punkter när de används i de relevanta ekvationerna vara mindre än de tillåtna toleranserna i ISO 3046-3.

Tabell 3

Tillåtna instrumentavvikelser för andra väsentliga parametrar

Nr	Punkt	Tillåten avvikelse
1	Temperaturer ≤ 600 K	± 2 K absolutvärde
2	Temperaturer ≥ 600 K	$\pm 1\%$ av avläst värde
3	Avgastryck	$\pm 0,2$ kPa absolutvärde
4	Undertryck i insugningsgrenröret	$\pm 0,05$ kPa absolutvärde
5	Atmosfärtryck	$\pm 0,1$ kPa absolutvärde
6	Övriga tryck	$\pm 0,1$ kPa absolutvärde
7	Relativ luftfuktighet	$\pm 3\%$ absolutvärde
8	Absolut luftfuktighet	$\pm 5\%$ av avläst värde
9	Luftflödets utspädning	$\pm 2\%$ av avläst värde
10	Utspätt avgasflöde	$\pm 2\%$ av avläst värde

1.4 Bestämning av gasformiga ämnen

1.4.1 Allmänna analysatorspecifikationer

Analysatorerna skall ha ett mätområde som är lämpligt för den noggrannhet som krävs vid mätning av koncentrationerna av ämnen i avgaserna (punkt 1.4.1.1). Analysatorerna bör användas på ett sådant sätt att den uppmätta koncentrationen ligger mellan 15 % och 100 % av fullt skalutslag.

Om det fulla skalvärdet är 155 ppm (eller ppm C) eller lägre eller om avläsningsystem (datorer, datainsamlare) som ger tillräcklig noggrannhet och avläsningsnoggrannhet under 15 % av fullt skalutslag används, kan även koncentrationer under 15 % av fullt skalutslag godtas. I sådana fall skall ytterligare kalibreringar göras för att säkerställa kalibreringskurvornas noggrannhet – punkt 1.5.5.2 i tillägg 2 i denna bilaga.

Utrustningens elektromagnetiska kompatibilitet (EMC) skall ligga på en sådan nivå att ytterligare fel minimeras.

1.4.1.1 Noggrannhet

Analysatorn får avvika från den nominella kalibreringspunkten med högst $\pm 2\%$ av avläst värde över hela mätområdet utom vid noll, och $\pm 0,3\%$ av hela mätområdet vid noll. Noggrannheten skall bedömas i enlighet med de kalibreringskrav som anges i punkt 1.3.

1.4.1.2 Reproducerbarhet

Reproducerbarheten skall vara sådan att 2,5 gånger standardavvikelsen vid tio upprepade reaktioner på en viss kalibrerings- eller spänngas inte är större än $\pm 1\%$ av koncentrationen vid fullt skalutslag för varje mätområde över 100 ppm (eller ppm C) som används eller $\pm 2\%$ av varje mätområde under 100 ppm (eller ppm C) som används.

1.4.1.3 Störningar

Analysatorns största utslagsvariation på nollställnings- och kalibrerings- eller spänngaser över en tio-sekundersperiod får inte överstiga 2% av fullt skalutslag för samtliga mätområden som används.

1.4.1.4 Nollpunktsavvikelse

Nollpunktsreaktion definieras som den genomsnittliga reaktionen, inklusive störningar, på en nollställningsgas under ett 30-sekundersintervall. Nollpunktsavvikelsen under en entimmesperiod skall vara mindre än 2% av fullt skalutslag för det lägsta mätområde som används.

1.4.1.5 Spännavvikelse

Spännreaktion definieras som den genomsnittliga reaktionen, inklusive störningar, på en spänngas under ett 30-sekundersintervall. Spännavvikelsen under en entimmesperiod skall vara mindre än 2% av fullt skalutslag för det lägsta mätområde som används.

1.4.2 Gastorkning

Avgaserna kan mätas våta eller torra. Torkanordningen (om sådan används) skall ha minimal inverkan på koncentrationen av de gaser som mäts. Kemiska torkare får inte användas för att avlägsna vatten från provet.

1.4.3 Analysatorer

I punkterna 1.4.3.1–1.4.3.5 beskrivs de mätprinciper som skall användas. En detaljerad beskrivning av mätsystemen finns i bilaga VI.

De gaser som skall mätas skall analyseras med hjälp av följande instrument. För icke-linjära analysatorer är det tillåtet att använda linjäritetskretsar.

1.4.3.1 Analys av kolmonoxid (CO)

Kolmonoxidanalysatorn skall vara av en typ som bygger på principen Non-Dispersive InfraRed (NDIR) absorption (icke-dispersiv infrarödabsorption).

1.4.3.2 Analys av koldioxid (CO₂)

Koldioxidanalysatorn skall vara av en typ som bygger på principen Non-Dispersive InfraRed (NDIR) absorption (icke-dispersiv infrarödabsorption).

1.4.3.3 Analys av oxygen (O₂)

Oxygenanalysen skall ske med paramagnetisk mätare, zirkoniumdioxid (ZrO₂) eller elektrokemisk sensor.

Observera: Zirkoniumdioxidsensorer rekommenderas inte vid höga HC- och CO-halter, t.ex. när det gäller snälställda förbränningsmotorer med gnisttändning. När elektrokemiska sensorer används skall CO₂- och NO_x-störningarna kompenseras.

1.4.3.4 Analys av kolväten (HC)

För direkt gasprovtagning skall kolväteanalysatorn vara av typen uppvärmd flamjoniseringsdetektor (HFID) med uppvärmning av detektorer, ventiler, rörledningar etc., så att gasens temperatur hålls vid $463 \pm 10\text{ K}$ ($190 \pm 10\text{ °C}$).

När proverna tas i utspädd gas skall kolväteanalysatorn antingen vara av typen uppvärmd flamjoniseringsdetektor (HFID) eller av typen flamjoniseringsdetektor (FID).

1.4.3.5 Analys av kväveoxider (NO_x)

Analysatorn för kväveoxider skall vara av typen kemiluminiscensdetektor (CLD) eller uppvärmd kemiluminiscensdetektor (HCLD) med NO₂/NO-omvandlare, om mätningen görs på torr bas. Om mätningen görs på våt bas skall en HCLD med omvandlare som hålls på en temperatur över 328 K (55 °C) användas, förutsatt att vattendämpningskontrollen (punkt 1.9.2.2 i tillägg 2 till bilaga III) utförts med tillfredsställande resultat. Provtagningsbanan skall för både CLD och HCLD ha en väggtemperatur på mellan 328 och 473 K (55 °C–200 °C) fram till omvandlaren (torr mätning) respektive analysatorn (våt mätning).

1.4.4 Provtagning av gasformiga utsläpp

Om avgasernas sammansättning påverkas av något system för efterbehandling av avgaser skall avgasprovet tas efter systemet. Provtagningssonden bör placeras på den sida av ljuddämparen där trycket är som högst och så långt från avgasporten som möjligt. En blandningskammare kan installeras mellan ljuddämparens utlopp och sonden för att garantera att avgaserna blandas innan provet tas. Blandningskammarens inre volym skall vara minst tio gånger motorns cylindervolym, vara kubformad och ha ungefär samma höjd, bredd och djup. Blandningskammaren skall vara så liten som möjligt och skall installeras så nära motorn som möjligt. Avgasledningen från blandningskammaren eller ljuddämparen bör fortsätta minst 610 mm efter den punkt där sonden placerats och vara tillräckligt stor för att minimera mottrycket. Temperaturen på innerväggarna i blandningskammaren skall ligga över avgasernas daggpunkt, och en minimitemperatur på 338 °K (65 °C) rekommenderas.

Alla komponenter får alternativt mätas direkt i utspädningstunneln eller genom provtagning i säck med påföljande mätning av koncentrationen i provtagnings säcken.

Tillägg 2

1. KALIBRERING AV ANALYSINSTRUMENTEN

1.1 Inledning

Varje analysator skall kalibreras så ofta som det är nödvändigt för att noggrannhetskraven i denna standard skall vara uppfyllda. I denna punkt beskrivs den kalibreringsmetod som skall användas för de analysatorer som anges i punkt 1.4.3 i tillägg 1.

1.2 Kalibreringsgaser

Lagringsbeständigheten måste respekteras för samtliga kalibreringsgaser.

Den sista förbrukningsdag för kalibreringsgaserna som angivits av tillverkaren skall registreras.

1.2.1 Rena gaser

Den renhet som krävs hos gaserna fastställs genom de föroreningsgränser som anges nedan. Följande gaser måste vara tillgängliga vid genomförandet av provet:

- Renad kvävgas (förorening ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, ≤ 0,1 ppm NO)
- Renad syrgas (renhet > 99,5 volymprocent O₂)
- Väte-heliumblandning (40 ± 2 % väte, resten helium); förorening ≤ 1 ppm C, ≤ 400 ppm CO₂
- Renad syntetisk luft (förorening ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, ≤ 0,1 ppm NO) (syrehalt 18-21 volymprocent)

1.2.2 Kalibrerings- och spänningsgaser

Blandningar av gaser med följande kemiska sammansättningar skall finnas tillgängliga:

- C₃H₈ och renad syntetisk luft (se punkt 1.2.1),
- CO och renad kvävgas,
- NO_x och renad kvävgas (mängden NO₂ i denna kalibreringsgas får inte överstiga 5 % av NO-halten),
- CO₂ och renad kvävgas,
- CH₄ och renad syntetisk luft,
- C₂H₆ och renad syntetisk luft.

Observera: Andra gaskombinationer är tillåtna under förutsättning att gaserna inte reagerar med varandra.

Den verkliga koncentrationen hos en kalibrerings- eller spänningsgas får inte avvika med mer än ± 2 % från det nominella värdet. Alla koncentrationer hos kalibreringsgas skall anges på volymbas (volymprocent eller volym-ppm).

De koncentrationer som används för kalibrering och spänn kan också erhållas med precisionsblandare (gasutspädare), i vilka utspädning sker med renad N₂ eller med renad syntetisk luft. Noggrannheten hos blandningsanordningen skall vara sådan att koncentrationerna hos de utspädda kalibreringsgaserna kan bestämmas med en noggrannhet på ± 1,5 %. Noggrannhetskravet innebär att de primärgaser som ingår i blandningen måste vara kända med en noggrannhet av minst 1 %, och de måste kunna hänföras till nationella eller internationella gasnormer. Verifieringen skall utföras mellan 15 och 50 % av fullt skalutslag för varje kalibrering med blandare.

Blandaren kan också kontrolleras med ett linjärt instrument, t.ex. med NO-gas med en CLD. Instrumentets spännvärde skall justeras med spänningsgas kopplad direkt till instrumentet. Blandaren skall kontrolleras vid de inställningar som skall användas, och det nominella värdet skall jämföras med den koncentration som uppmätts med instrumentet. Skillnaden skall vid varje punkt ligga inom ± 0,5 % av det nominella värdet.

1.2.3 Kontroll av syreinterferens

Kontrollgaserna för syreinterferens skall innehålla propan med 350 ppm C ± 75 ppm C kolväte. Koncentrationsvärdet skall bestämmas till kalibreringsgastoleranser genom kromatografisk analys av alla kolväten plus orenheter eller genom dynamisk blandning. Utspädningen skall till övervägande del bestå av kväve och resten syre. För bensinmotorer skall följande blandningsförhållanden användas:

- O₂-interferenskoncentration: Balans
- 10 (9–11): Kväve
- 5 (4–6): Kväve
- 0 (0–1): Kväve

1.3 Handhavande av analys- och provtagningssystem

Analysatorerna skall handhas enligt instrumenttillverkarens start- och driftanvisningar. De minimikrav som anges i punkterna 1.4–1.9 skall uppfyllas. För laboratorieinstrument, t.ex. GC och High Performance Liquid Chromatography (HPLC), skall endast punkt 1.5.4 tillämpas.

1.4 Läckageprov

Ett läckageprov skall utföras. Provtagningssonden kopplas bort från avgassystemet och anslutningen pluggas. Analysatorpumpen skall vara påslagen. Efter en inledande stabiliseringsperiod skall alla flödesmätare visa noll. Om så inte är fallet kontrolleras provtagningsledningarna och felet rättas till.

Maximalt tillåtet läckage på vakuumsidan skall vara 0,5 % av flödet vid drift för den del av systemet som kontrolleras. Analysator- och by pass-flöden får användas för uppskattning av de flöden som förekommer vid drift av provsystemet.

Alternativt kan systemet tömmas till ett tryck på minst 20 kPa vakuum (80 kPa absolutvärde). Efter en inledande stabiliseringsperiod skall tryckökningen δp (kPa/min) i systemet inte överstiga:

$$\delta p = p/V_{\text{sys}} \times 0,005 \times fr$$

där

V_{sys} = systemets volym (l)

fr = systemets flöde (l/min)

En annan metod är att göra en stegvis förändring av koncentrationen vid provtagningsledningens början genom att byta från nollställningsgas till spänningsgas. Om det efter en tillräcklig tidsperiod visar sig att koncentrationen är lägre jämfört med koncentrationen hos den gas som tillsatts tyder detta på problem med kalibreringen eller läckage.

1.5 Kalibreringsförfarande

1.5.1 Instrumentsystemet

Instrumentsystemet skall kalibreras och kalibreringskurvorna kontrolleras mot standardgaser. Samma gasflöden som vid avgasprov skall användas.

1.5.2 Uppvärmningstid

Uppvärmningen skall ske i enlighet med tillverkarens rekommendationer. Om uppgift saknas rekommenderas en period på minst två timmar för uppvärmning av analysatorerna.

1.5.3 NDIR- och HFID-analysator

NDIR-analysatorn (icke-dispersiv infrarödanalysator) fininställs vid behov, och lågan i HFID-analysatorn (uppvärmd flamjoniseringsdetektor) ställs in optimalt (punkt 1.9.1).

1.5.4 GC och HPCL

Båda instrumenten skall kalibreras enligt god laboratoriesed och i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

1.5.5 Bestämning av kalibreringskurvan

1.5.5.1 Allmänna riktlinjer

- a) Varje driftsområde som normalt används skall kalibreras.
- b) CO-, CO₂-, NO_x-, och HC-analysatorerna skall nollställas med hjälp av renad syntetisk luft (eller kvävgas).
- c) Lämpliga kalibreringsgaser skall föras in i analysatorerna, värdena registreras och kalibreringskurvorna bestämmas.
- d) Kalibreringskurvan skall för samtliga instrumentområden utom det lägsta fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (förutom nollpunkten) på lika avstånd från varandra. Kalibreringskurvan för instrumentets lägsta område skall fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (förutom nollpunkten) placerade så att hälften av punkterna ligger under 15 % av fullt skalutslag och resten över. Den högsta nominella koncentrationen får inte för något mätområde understiga 90 % av fullt skalutslag.
- e) Kalibreringskurvan beräknas med minstakvadrat-metoden. Kurvanpassning kan göras med linjärt eller icke-linjärt samband.
- f) Kalibreringspunkterna får inte avvika från den räta linjen som dragits med minstakvadrat-metoden med mer än det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 0,3\%$ av fullt skalutslag.
- g) Nollställningen skall kontrolleras på nytt. Vid behov upprepas kalibreringsförfarandet.

1.5.5.2 Alternativa metoder

Om det kan visas att alternativ teknik (t.ex. datoranalys, elektroniskt styrd mätområdesväxlare etc.) kan ge motsvarande noggrannhet, får dessa metoder användas.

1.6 Kontroll av kalibreringen

De driftsområden som normalt används skall kontrolleras före varje analys enligt följande:

Kalibreringen kontrolleras med en nollställningsgas och en spänngas vars nominella värde är över 80 % av fullt skalutslag för mätområdet.

Om skillnaden mellan avläst värde och angivet referensvärde inte är mer än $\pm 4\%$ av fullt skalutslag i fråga om de aktuella punkterna, får inställningsparametrarna justeras. Om avvikelsen är större skall spänngasen kontrolleras eller en ny kalibreringskurva bestämmas i enlighet med punkt 1.5.5.1.

1.7 Kalibrering av spårgasanalysatorn för avgasflödesmätning

Analysatorn för mätning av spårgaskoncentration skall kalibreras med standardgasen.

Kalibreringskurvan skall fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (utöver nollpunkten) placerade så att hälften av punkterna ligger mellan 4 och 20 % av fullt skalutslag och resten mellan 20 och 100 %. Kalibreringskurvan beräknas med minstakvadrat-metoden.

Kalibreringskurvan får avvika med högst $\pm 1\%$ av fullt skalutslag från det nominella värdet för varje kalibreringspunkt i området mellan 20 och 100 % av fullt skalutslag. Den får avvika med högst $\pm 2\%$ av avläst värde från det nominella värdet i området mellan 4 och 20 % av fullt skalutslag. Analysatorn skall nollställas och spännas före provningen med en nollställningsgas och en spänngas vars nominella värde är över 80 % av fullt skalutslag för analysatorn.

1.8 Provning av NO_x-omvandlarens verkningsgrad

Verkningsgraden hos den omvandlare som används för omvandlingen från NO₂ till NO kontrolleras i enlighet med punkterna 1.8.1–1.8.8 (figur 1 i tillägg 2 till bilaga III).

1.8.1 Provuppställning

Med den provuppställning som visas i figur 1 i bilaga III och med hjälp av det förfarande som beskrivs nedan kan verkningsgraden hos omvandlaren kontrolleras med en ozongenerator.

1.8.2 Kalibrering

Kalibrera CLD- och HCLD-detektorerna (kemiluminiscensdetektor respektive uppvärmd kemiluminiscensdetektor) inom det vanligaste driftsområdet enligt tillverkarens anvisningar med hjälp av nollställnings- och spänngas (NO-halten måste uppgå till ca 80 % av driftsområdet och NO₂-koncentrationen i gasblandningen måste understiga 5 % av NO-koncentrationen). NO_x-analysatorn måste vara i NO-läge, så att spänngasen inte passerar genom omvandlaren. Registrera den avlästa koncentrationen.

1.8.3 Beräkning

Verkningsgraden hos NO_x-omvandlaren beräknas på följande sätt:

$$\text{Verkningsgrad (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

där

a = NO_x-koncentrationen enligt punkt 1.8.6

b = NO_x-koncentrationen enligt punkt 1.8.7

c = NO-koncentrationen enligt punkt 1.8.4

d = NO-koncentrationen enligt punkt 1.8.5

- 1.8.4 Tillförsel av syrgas
- Via ett T-rör tillförs syrgas eller nollställningsluft kontinuerligt till gasflödet tills den avlästa koncentrationen är ca 20 % lägre än den avlästa kalibreringskoncentrationen enligt punkt 1.8.2 (Analysatorn skall vara i NO-läge).
- Registrera den avlästa koncentrationen (c). Ozongeneratoren skall vara avstängd under hela detta förlopp.
- 1.8.5 Aktivering av ozongeneratoren
- Ozongeneratoren aktiveras nu, så att den alstrar tillräckligt med ozon för att NO-koncentrationen skall sjunka till ca 20 % (lägst 10 %) av kalibreringskoncentrationen enligt punkt 1.8.2. Registrera den avlästa koncentrationen (d). (Analysatorn skall vara i NO-läge).
- 1.8.6 NO_x-läge
- NO-analysatorn ställs sedan om till NO_x-läge, vilket innebär att gasblandningen (som består av NO, NO₂, O₂ och N₂) passerar genom omvandlaren. Registrera den avlästa koncentrationen (a). (Analysatorn skall vara i NO_x-läge).
- 1.8.7 Avstängning av ozongeneratoren
- Ozongeneratoren skall därefter stängas av. Gasblandningen enligt punkt 1.8.6 passerar genom omvandlaren och in i detektorn. Registrera den avlästa koncentrationen (b). (Analysatorn skall vara i NO_x-läge).
- 1.8.8 NO-läge
- Efter omkoppling till NO-läge och med ozongeneratoren avstängd stängs även tillförseln av syre eller syntetisk luft. Det avlästa NO_x-värdet får inte avvika med mer än ± 5 % från det värde som uppmätts enligt punkt 1.8.2. (Analysatorn skall vara i NO-läge).
- 1.8.9 Provintervall
- Verkningsgraden hos omvandlaren måste kontrolleras en gång i månaden.
- 1.8.10 Krav på verkningsgrad
- Omvandlarens verkningsgrad får inte understiga 90 %, men en verkningsgrad på 95 % rekommenderas starkt.
- Observera: Om ozongeneratoren inte kan ge en reduktion från 80 % till 20 % i enlighet med punkt 1.8.5 när analysatorn är inställd på det oftast använda driftsområdet, skall det högsta mätområde som ger den önskade reduktionen användas.
- 1.9 Inställning av flamjoniseringsdetektorn (FID)
- 1.9.1 Optimering av detektorns reaktion
- Den uppvärmda flamjoniseringsdetektorn skall ställas in enligt instrumenttillverkarens anvisningar. En spänngas med propan i luft skall användas för att optimera reaktionen inom det vanligaste driftsområdet.
- Med bränsle- och luftflöden inställda enligt tillverkarens rekommendationer skall en spänngas med 350 ± 75 ppm C föras in i analysatorn. Reaktionen vid ett visst bränsleflöde bestäms utifrån skillnaden mellan reaktionen från spänngasen respektive nollställningsgasen. Bränsleflödet skall ökas respektive minskas stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation. Reaktionen från spänngasen och nollställningsgasen vid dessa bränsleflöden skall registreras. Skillnaden mellan reaktionerna från spänngas- respektive nollställningsgas ritas upp i ett diagram och bränsleflödet ställs in mot den del av kurvan som motsvarar de högsta värdena. Detta är utgångspunkten för flödesinställningen, men den kan behöva justeras ytterligare med beaktande av reaktionsfaktorn för kolväten och kontrollen av syreinterferens enligt punkterna 1.9.2 och 1.9.3.
- Om faktorerna för syreinterferens och kolvätereaktion inte uppfyller de specifikationer som anges nedan skall luftflödet justeras stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation, och punkterna 1.9.2 och 1.9.3 upprepas för varje flöde.

1.9.2 Reaktionsfaktorer för kolväten

Analysatorn skall kalibreras med hjälp av propan i luft och renad syntetisk luft, i enlighet med punkt 1.5.

Reaktionsfaktorerna skall bestämmas när en analysator tas i bruk och efter längre serviceintervall. Reaktionsfaktorn (R_f) för ett visst kolväte är förhållandet mellan C1-avläsningen på flamjoniseringsdetektor och gaskoncentrationen i cylindern uttryckt som ppm C1.

Provgasens koncentration skall vara sådan att ca 80 % av fullt skalutslag erhålls. Koncentrationen skall vara känd med en noggrannhet av $\pm 2\%$ i förhållande till en gravimetrisk standard uttryckt i volym. Dessutom skall gascylindern konditioneras i förväg under 24 timmar vid en temperatur på 298 K ($25\text{ }^\circ\text{C}$) $\pm 5\text{ K}$.

De provgaser som skall användas och de rekommenderade relativa reaktionsfaktorområdena är

— metan och renad syntetisk luft: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$

— propylen och renad syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$

— toluen och renad syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

där värdena på reaktionsfaktorn är angivna i förhållande till en reaktionsfaktor (R_f) 1,00 för propan och renad syntetisk luft.

1.9.3 Kontroll av syreinterferens

Kontroll av syreinterferens skall göras när en analysator tas i bruk och efter längre serviceintervall. Området skall väljas så att provgaserna för kontrollen av syreinterferens ligger inom den övre halvan. Ugnen skall vid provet hålla föreskriven temperatur. Syreinterferensgaserna specificeras i punkt 1.2.3.

a) Analysatorn nollställs.

b) Analysatorn spänns med en syreblandning 0 % (bensinmotorer).

c) Nollställningspunkten kontrolleras igen. Om den ändrats mer än 0,5 % av fullt skalutslag upprepas punkterna (a) och (b) i denna punkt.

d) Provgaserna för kontrollen av syreinterferens 5 % och 10 % tillförs.

e) Nollställningspunkten kontrolleras igen. Om den ändrats mer än $\pm 1\%$ av fullt skalutslag skall provet göras om.

f) Syreinterferensen (% O_2I) skall beräknas för båda de blandningar som anges i (d) på följande sätt:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm } C = \frac{A}{D}$$

där

A = kolvätekoncentrationen (ppm C) i den spänngas som avses i b.

B = kolvätekoncentrationen (ppm C) i de provgaser för kontroll av syreinterferens som avses i d.

C = analysatorns reaktion.

D = analysatorns utslag från A i procent av fullt skalutslag.

g) Syreinterferensen (% O_2I) skall vara lägre än $\pm 3\%$ för samtliga provgaser för kontroll av syreinterferens före provning.

h) Om syreinterferensen överstiger $\pm 3\%$ skall luftflödet ökas respektive minskas stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation, dvs. punkt 1.9.1 skall upprepas för varje flöde.

- i) Om syreinterferensen överstiger $\pm 3\%$ efter det att luftflödet justerats skall bränsleflödet och därefter provtagningsflödet varieras, och punkt 1.9.1 skall upprepas för varje ny inställning.
- j) Om syreinterferensen fortfarande överstiger $\pm 3\%$ skall analysatorn repareras eller bytas ut eller bränslet till flamjoniseringsdetektorn eller brännarlufsen bytas ut före provet. Denna punkt upprepas därefter med den reparerade utrustningen eller utbytta gasen.

1.10 Interferenseffekter hos CO-, CO₂-, NO_x- och O₂-analysatorer

Avgaserna innehåller andra gaser än den som analyseras, vilket kan störa mätutslaget på flera sätt. Positiv interferens förekommer i NDIR-instrument (icke-dispersiva infrarödanalysatorer) och PMD-instrument, då den störande gasen ger samma effekt som den gas som mäts, men i lägre grad. Negativ interferens förekommer i NDIR-instrument genom att den störande gasen vidgar absorptionsbandet för den gas som mäts, och i CLD-instrument (kemiluminiscensdetektorn) genom att den störande gasen dämpar strålningen. Kontroll av interferens enligt punkterna 1.10.1 och 1.10.2 skall utföras innan analysatorn tas i bruk för första gången och efter längre serviceintervall, dock minst en gång om året.

1.10.1 Kontroll av interferens hos CO-analysatorn

Vatten och CO₂ kan störa CO-analysatorns funktion. Därför skall en CO₂-spänngas, med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det högsta mätområde som används vid provning, bubblas ned i vatten vid rumstemperatur och analysatorns reaktion registreras. Analysatorns utslag får inte överstiga 1 % av fullt skalutslag inom mätområden på eller över 300 ppm, och får inte överstiga 3 ppm inom mätområden under 300 ppm.

1.10.2 Kontroll av strålningsdämpning hos NO_x-analysatorn

De två gaser som är intressanta för CLD-analysatorer (och HCLD-analysatorer) är CO₂ och vattenånga. Dämpningseffekterna av dessa gaser är proportionerliga mot deras koncentration, och därför krävs provteknik för bestämning av dämpningen vid de högsta koncentrationer som förväntas under provning.

1.10.2.1 Kontroll av CO₂-dämpning

En CO₂-spänngas med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det högsta mätområdet skall ledas genom NDIR-analysatorn och CO₂-värdet registreras som A. Denna spänngas späds sedan ut till ca 50 % med NO-spänngas och leds genom NDIR- och (H)CLD-analysatorerna, varvid CO₂- och NO-värdena registreras som B respektive C. CO₂-flödet stängs sedan av, och endast NO-spänngasen leds genom (H)CLD-analysatorn, varvid NO-värdet registreras som D.

Dämpningen, som inte får överstiga 3 % av fullt skalutslag, beräknas så här:

$$\% \text{ CO}_2\text{-dämp.} = \left[1 - \left(\frac{C \times A}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

där

A = koncentration av utspädd CO₂ mätt med NDIR (%)

B = koncentration av utspädd CO₂ mätt med NDIR (%)

C = koncentration av utspädd NO mätt med CLD (ppm)

D = koncentration av utspädd NO mätt med CLD (ppm).

Alternativa metoder för utspädning och bestämning av CO₂- och NO-spänngasvärden, t.ex. dynamisk blandning/proportionering, får användas.

1.10.2.2 Kontroll av vattendämpning

Denna kontroll gäller endast mätningar av gaskoncentrationer på våt bas. Vid beräkning av vattendämpning måste hänsyn tas till att NO-spänngasen späds med vattenånga och att koncentrationen av vattenånga i blandningen måste förstoras upp till den koncentration som förväntas vid provning.

En NO-spänngas med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det mätområde som normalt används skall ledas genom (H)CLD-analysatorn och NO-värdet registreras som D. NO-spänngasen skall sedan bubblas ned i vatten vid rumstemperatur och ledas genom (H)CLD-analysatorn, varvid NO-värdet registreras som C. Vattentemperaturen skall bestämmas och registreras som F. Blandningens mättnadstryck för bubbelvattnets temperatur (F) skall bestämmas och registreras som G. Koncentrationen av vattenånga (i %) i blandningen skall beräknas så här:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

Värdet registreras som H. Den förväntade koncentrationen av utspädd NO-spänngas (i vattenångan) beräknas så här:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

Värdet registreras som D_e

Vattendämpningen, som inte får överstiga 3 %, beräknas så här:

$$\% \text{ H}_2\text{O-dämp.} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

där

D_e = förväntad koncentration av utspädd NO (ppm)

C = koncentration av utspädd NO (ppm)

H_m = maximal koncentration av vattenånga

H = verklig koncentration av vattenånga (%).

Observera: Det är viktigt att NO-spänngasen har en minimal koncentration av NO_2 vid denna kontroll, eftersom absorption av NO_2 i vatten inte har beaktats vid beräkningarna av dämpningen.

1.10.3 Kontroll av interferens hos O_2 -analysatorn

PMD-analysatorer reagerar bara i relativt liten utsträckning på andra gaser än syre. Syreekvivalenterna i de vanligaste beståndsdelarna i avgaser visas i tabell 1.

Syreekvivalenter

Gas	O_2 -ekvivalent %
Koldioxid (CO_2)	- 0,623
Kolmonoxid (CO)	- 0,354
Kväveoxid (NO)	+ 44,4
Kvävedioxid (NO_2)	+ 28,7
Vatten (H_2O)	- 0,381

För att mätningarna skall hålla hög precision skall den avlästa syrekoncentrationen justeras så här:

$$\text{Interferens} = \frac{(\text{Ekvivalent \% O}_2 \times \text{Obs. conc.})}{100}$$

1.11 Kalibreringsintervaller

Analysatorerna skall kalibreras i enlighet med punkt 1.5 åtminstone var tredje månad eller efter reparationer eller ändringar av systemet som skulle kunna påverka kalibreringen.

Tillägg 3

1. RESULTATUTVÄRDERING OCH BERÄKNINGAR

1.1 Utvärdering av resultaten för gasformiga utsläpp

För bedömningen av gasformiga utsläpp skall man bestämma medelvärdet för avläsningarna under åtminstone de sista 120 sekunderna i varje provsteg, och de genomsnittliga koncentrationerna (conc) av HC, CO, NO_x och CO₂ under varje provsteg skall bestämmas ur medelvärdet av avläsningarna och motsvarande kalibreringsdata. Andra metoder för registrering får användas om de ger likvärdiga data.

De genomsnittliga bakgrundskoncentrationerna (conc_d) kan bestämmas ur säckavläsningarna av utspädningsluften eller ur den kontinuerliga bakgrundsavläsningen (ej i säck) och motsvarande kalibreringsdata.

1.2 Beräkning av gasformiga utsläpp

De slutgiltiga provresultaten för gasformiga utsläpp som skall rapporteras erhålls på följande sätt:

1.2.1 Korrigering från torr bas till våt bas

Om koncentrationen inte uppmätts på våt bas skall den omvandlas till våt bas enligt följande formler:

$$\text{conc (wet)} = k_w \times \text{conc (dry)}$$

För utspädda avgaser:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där α är förhållandet väte/kol i bränslet.

H₂-koncentrationen i avgaserna beräknas:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

där faktor k_{w2} skall beräknas så här:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

där H_a är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

För utspädda avgaser:

För CO₂-mätning på våt bas:

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [wet]}}{200} \right) - k_{w1}$$

eller, för CO₂-mätning på torr bas:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

där α är förhållandet väte/kol i bränslet.

Faktorn k_{w1} skall beräknas med hjälp av följande formler:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

där

H_d = är utspädningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

H_a = är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

För utspädningsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Faktorn k_{w1} skall beräknas med hjälp av följande formler:

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

där

H_d = är utspädningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

H_a = är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

För inloppsluften (om denna inte är identisk med utspädningsluften):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

Faktorn k_{w2} skall beräknas med hjälp av följande formler:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

där H_a är inloppsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft.

1.2.2 Fuktighetskorrigering för NO_x

Eftersom utsläppen av NO_x beror på omgivande luftförhållanden skall NO_x -koncentrationen korrigeras för den omgivande luftens fuktighet genom multiplikation med faktorn K_H :

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \text{ (för fyrtaktsmotorer)}$$

$$K_H = 1 \text{ (för tvåtaktsmotorer)}$$

där H_a är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

1.2.3 Beräkning av utsläppens massflöden

Massflödena G_{mass} (g/h) av utsläpp för varje provsteg skall beräknas så här:

a) För utspädda avgaser ⁽¹⁾:

$$\text{Gas}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{Gas}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{CO} [\text{wet}] + \% \text{HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

där

G_{FUEL} (kg/h) är bränslets massflöde

MW_{Gas} (kg/kmol) är den enskilda gasens molekylvikt enligt tabell 1

Tabell 1

Molekylvikt

Gas	MW_{Gas} (kg/kmol)
NO_x	46,01
CO	28,01
HC	$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$
CO_2	44,01

— $\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmol) är bränslets molekylvikt där α är förhållandet väte/kol och β är förhållandet syre/kol ⁽²⁾,

— $\text{CO}_{2\text{AIR}}$ är CO_2 -koncentrationen i inloppsluften (antas vara 0,04 % om den inte mäts).

b) För utspädda avgaser ⁽³⁾:

$$\text{Gas}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

— G_{TOTW} (kg/h) är de utspädda avgasernas massflöde på våt bas som skall bestämmas i enlighet med punkt 1.2.4 i tillägg 1 till bilaga III när ett system med fullflödesutspädning används.

— conc_c är korrigerad bakgrundskoncentration:

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

där

$$\text{DF} = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm} \text{conc}_{\text{CO}} + \text{ppm} \text{conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Koefficienten u visas i tabell 2.

Tabell 2

u -koefficientens värde

Gas	u	conc
NO_x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000479	ppm
CO_2	15,19	%

⁽¹⁾ När koncentrationen av NO_x måste multipliceras med K_{H} (faktorn för fuktighetskorrigering för NO_x).

⁽²⁾ I ISO 8178-1 finns en mera fullständig formel för beräkning av bränslets molekylvikt (formel 50 i kapitel 13.5.1 (b)). Formeln beaktar inte bara förhållandet väte/kol och syre/kol, utan också andra komponenter i bränslet, t.ex. svavel och kväve. Eftersom de förbränningsmotorer med gnisttändning som omfattas av direktivet provas med bensin (referensbränsle enligt bilaga V), som vanligen bara innehåller kol och väte, kan den enklare formeln användas.

⁽³⁾ När koncentrationen av NO_x måste multipliceras med K_{H} (faktorn för fuktighetskorrigering för NO_x).

u-koefficientens värde baseras på en molekylvikt för de utspädda avgaserna på 29 (kg/kmol). Värdet u för HC grundar sig på ett genomsnittligt förhållande kol/väte på 1:1,85.

1.2.4 Beräkning av specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

där $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Den effekt som upptas av kringutrustningen som är installerad under provet (t.ex. kylfläkt) skall läggas till resultatet, utom för motorer där kringutrustningen utgör en del av motorn. Effekten skall mätas vid de varvtal som skall användas för provet antingen genom beräkning utifrån standardegenskaper eller genom praktisk provning (se tillägg 3 till bilaga VII).

De viktningfaktorer och det antal provsteg (n) som skall användas för beräkningen anges i punkt 3.5.1.1 i bilaga IV.

2. EXEMPEL

2.1 Data för utspädda avgaser från en fyrtakts förbränningsmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 3 görs beräkningarna först för provsteg 1, och därefter görs beräkningar för övriga provsteg med samma metod.

Tabell 3

Experimentdata för en fyrtakts förbränningsmotor med gnisttändning

Steg		1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	min ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Effekt	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Belastning	%	100	75	50	25	10	0
Viktningfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Barometertryck	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Lufttemperatur	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Relativ luftfuktighet	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Absolut luftfuktighet	g _{H2O} /kg _{air}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO torr	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x våt	ppm	726	1 541	1 328	377	127	85
HC våt	ppm C1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ torr	vol.-%	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Bränslets massflöde	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
Förhållande H/C i bränslet α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet β		0	0	0	0	0	0

2.1.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

och

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\,000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 60\,995 \times 0,872 = 53\,198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \%$$

Tabell 4

CO- och CO₂-värden på våt bas för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
H ₂ torr	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
k_{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
k_w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO våt	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ våt	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2 C-utsläpp

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

där

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\,000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Tabell 5

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3 NO_x-utsläppFörst beräknas korrektionsfaktorn för fuktighet K_H:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Tabell 6

Korrektionsfaktorn för fuktighet (K_H) för NO_x-utsläpp för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Därefter beräknas NO_{xmass} (g/h):

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\ 000 = 39,717 \text{ g/h}$$

Tabell 7

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4 CO-utsläpp

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806 \text{ g/h}$$

Tabell 8

CO-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5 CO₂-utsläpp

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806 \text{ g/h}$$

Tabell 9

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabell 10

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _{xmass}	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{mass}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO _{2mass}	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Effekt P _l	kW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Viktningsfaktorn WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2 084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6 126,81 \times 0,090 + 4 884,74 \times 0,200 + 4 117,20 \times 0,290 + 2 780,66 \times 0,300 + 2 020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2 Data för outspädda avgaser från en tvåtaktsmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 11 görs beräkningarna först för steg 1, och därefter görs beräkningar för övriga provsteg med samma metod.

Tabell 11

Experimentdata för en tvåtaktsmotor med gnisttändning

Steg		1	2
Motorvarvtal	min ⁻¹	9 500	2 800
Effekt	kW	2,31	0
Belastning	%	100	0
Viktningsfaktorn	—	0,9	0,1
Barometertryck	kPa	100,3	100,3
Lufttemperatur	°C	25,4	25
Relativ luftfuktighet	%	38,0	38,0
Absolut luftfuktighet	g _{H2O} /kg _{air}	7,742	7,558
CO torr	ppm	37 086	16 150

Steg		1	2
NO _x våt	ppm	183	15
HC våt	ppmC1	14 220	13 179
CO ₂ torr	vol.-%	11,986	11,446
Bränslets massflöde	kg/h	1,195	0,089
Förhållande H/C i bränslet α	—	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet β	—	0	0

2.2.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \%$$

Tabell 12

CO- och CO₂-värden på våt bas för olika provsteg

Steg		1	2
H ₂ torr	%	1,357	0,543
k _{w2}	—	0,012	0,012
k _w	—	0,874	0,887
CO våt	ppm	32 420	14 325
CO ₂ våt	%	10,478	10,153

2.2.2 HC-utsläpp

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

där

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,976$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Tabell 13

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
HC _{mass}	112,520	9,119

2.2.3 NO_x-utsläppKorrektionsfaktorn K_H för NO_x-utsläpp är lika med 1 för tvåtaktsmotorer:

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\,000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Tabell 14

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
NO _{xmass}	4,800	0,034

2.2.4 CO-utsläpp

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{mass} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\,000 = 517,851 \text{ g/h}$$

Tabell 15

CO-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
CO _{mass}	517,851	20,007

2.2.5 CO₂-utsläpp

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\,000 = 2\,629,658 \text{ g/h}$$

Tabell 16

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
CO _{2mass}	2 629,658	222,799

2.2.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas på följande sätt:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (G_{as_{mass_i}} \times WF_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times WF_i)}$$

Tabell 17

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för två provsteg

Steg		1	2
HC _{mass}	g/h	112,520	9,119
NO _{xmass}	g/h	4,800	0,034
CO _{mass}	g/h	517,851	20,007
CO _{2mass}	g/h	2 629,658	222,799
Effekt P _{II}	kW	2,31	0
Viktningsfaktorn WF _i	—	0,85	0,15

$$HC = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3 Data för utspädda avgaser från en fyrtaktsmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 18 görs beräkningarna först för steg 1, och därefter görs beräkningar för andra provsteg med samma metod.

Tabell 18

Experimentdata för en fyrtaktsmotor med gnisttändning

Steg		1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Effekt	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Belastning	%	100	75	50	25	10	0
Viktningsfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Barometertryck	kPa	980	980	980	980	980	980
Inloppsluftens temperatur (°)	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Inloppsluftens relativa fuktighet (°)	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Inloppsluftens absoluta fuktighet (°)	g _{H2O} /kg _{air}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO torr	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x våt	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC våt	ppmC1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ torr	vol.-%	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO torr (bakgrund)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x våt (bakgrund)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC våt (bakgrund)	ppmC1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ torr (bakgrund)	vol.-%	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040

Steg		1	2	3	4	5	6
Utspädda avgasers massflöde G_{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
Förhållande H/C i bränslet α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet β		0	0	0	0	0	0

(!) Förhållandena för utspädningsluften skall vara desamma som för inloppsluften.

2.3.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

För utspädda avgaser:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 [\text{dry}]}{200}} \right)$$

där

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{wet}] = \text{CO}_2 [\text{dry}] \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Tabell 19

CO- och CO₂-värden på våt bas för utspädda avgaser för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k_{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k_w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO våt	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ våt	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

För utspädningsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

där faktorn k_{w1} är samma som den som beräknats för utspädda avgaser.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{wet}] = \text{CO}_2 [\text{dry}] \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,0421 \text{ % vol}$$

Tabell 20

CO- och CO₂-värden på våt bas för utspädningsluften för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO våt	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ våt	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2 HC-utsläpp

$$HC_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

u = 0,000478 från tabell 2

 $\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$ $\text{conc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$ $HC_{\text{mass}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$

Tabell 21

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3 NO_x-utsläppKorrektionsfaktorn K_H för NO_x-utsläpp beräknas så här:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Tabell 22

Korrektionsfaktorn för fuktighet K_H för NO_x-utsläpp för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
K _H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$NO_{x\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

där

u = 0,001587 från tabell 2

 $\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$ $\text{conc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$ $NO_{x\text{mass}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$

Tabell 23

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4 CO-utsläpp

$$CO_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$u = 0,000966$ från tabell 2

$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$

$\text{conc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620$ ppm

$CO_{\text{mass}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001$ g/h

Tabell 24

CO-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO_{mass}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5 CO₂-utsläpp

$$CO_{2\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$u = 15,19$ från tabell 2

$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$

$\text{conc}_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842$ % vol

$CO_{2\text{mass}} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9\,354,488$ g/h

Tabell 25

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
$CO_{2\text{mass}}$	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskilda gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabell 26

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
HC_{mass}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
$NO_{x\text{mass}}$	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO_{mass}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
$CO_{2\text{mass}}$	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Effekt P_i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Viktningsfaktor WF_i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$HC = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{2\,188,001 \times 0,090 + 2\,068,760 \times 0,200 + 1\,510,187 \times 0,290 + 1\,424,792 \times 0,300 + 1\,853,109 \times 0,070 + 975,435 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{9\,354,488 \times 0,090 + 7\,295,794 \times 0,200 + 5\,717,531 \times 0,290 + 3\,973,503 \times 0,300 + 2\,756,113 \times 0,070 + 1\,430,229 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Tillägg 4

1. UPPFYLLENDE AV UTSLÄPPSNORMERNA

Detta tillägg gäller endast förbränningsmotorer med gnisttändning under steg II.

- 1.1 De utsläppsnormer som fastställs för steg II i punkt 4.2 i bilaga I gäller motorns utsläpp under den hållbarhetsperiod (EDP) som anges i detta tillägg.
- 1.2 En motorfamilj anses uppfylla utsläppsnormerna för steg II för en motorklass om utsläppen från samtliga testmotorer ur motorfamiljen understiger eller är lika stora som samtliga dessa normer (eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet) efter att ha multiplicerats med den försämringsfaktor som anges i detta tillägg, när motorerna provas i enlighet med det provningsförfarande som anges i detta direktiv. Om någon av testmotorernas utsläpp överstiger någon av de normer som gäller för en motorklass (eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet) efter att ha multiplicerats med försämringsfaktorn, anses motorfamiljen inte uppfylla utsläppsnormerna för denna motorklass.
- 1.3 Små motortillverkare kan välja försämringsfaktorer för HC + NO_x och CO från tabellerna 1 eller 2 i detta avsnitt, men kan också välja att beräkna faktorerna på det sätt som anges i punkt 1.3.1. När det gäller tekniker som inte finns med i tabellerna 1 och 2 skall tillverkaren använda det förfarande som anges i punkt 1.4 i detta tillägg.

Tabell 1

Fastställda försämringsfaktorer för handhållna motorer från små tillverkare, HC + NO_x och CO

Motorklass	Tvåtaktsmotorer		Fyrtaktsmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	Försämringsfaktorn skall beräknas på det sätt som anges i punkt 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Tabell 2

Fastställda försämringsfaktorer för icke handhållna motorer från små tillverkare, HC + NO_x och CO

Motorklass	Sidventilmotorer		Toppventilmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	Försämringsfaktorn skall beräknas på det sätt som anges i punkt 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1 Följande formel skall användas för att beräkna försämringsfaktorn för motorer med efterbehandling:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

där

DF = försämringsfaktorn

NE = utsläppsnivåer för en ny motor uppmätt före katalysatorn (g/kWh)

EDF = försämringsfaktorn för motorer utan katalysator enligt tabell 1

CC = omvandlad mängd vid den tidsmässiga nollpunkten (g/kWh)

F = 0,8 för HC och 0,0 för NO_x för alla motorklasser

F = 0,8 för CO för alla motorklasser

- 1.4 Tillverkare skall välja en fastställd försämringsfaktor eller beräkna en försämringsfaktor för varje reglerad förorening och för alla motorfamiljer för steg II. Denna försämringsfaktor skall användas vid typgodkännandet och vid prov som utförs under tillverkningsprocessen.
- 1.4.1 För motorer för vilka de fastställda försämringsfaktorerna i tabellerna 1 och 2 inte används skall försämringsfaktorn beräknas på följande sätt:
- 1.4.1.1 Det provningsförfarande som fastställs i detta direktiv skall utföras, i sin helhet och under det antal timmar som krävs för att utsläppen skall stabiliseras, på minst en motor i det utförande i vilket det är troligast att motorn kommer att överskrida HC + NO_x-normerna eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet. Motorn skall vara konstruerad på ett sätt som är representativt för de motorer som sedan kommer att tillverkas.
- 1.4.1.2 Om mer än en motor provas skall det genomsnittliga resultatet användas, avrundat till det antal decimaler som normen anger uttryckt med ytterligare en signifikant siffra.
- 1.4.1.3 Provet skall utföras igen efter det att motorn genomgått en åldringsprocess. Åldringsprocessen skall vara utformad så att den gör det möjligt för tillverkaren att förutsäga hur motorns utsläppsprestanda kommer att försämrats under motorns förväntade livtid. Olika typer av slitage och andra försämringsfaktorer som vanligen uppstår under normal användning och som kan påverka utsläppsprestanda skall beaktas. Om mer än en motor provas skall det genomsnittliga resultatet användas, avrundat till det antal decimaler som normen anger uttrycket med ytterligare en signifikant siffra.
- 1.4.1.4 Dividera för varje reglerad förorening utsläppen vid hållbarhetsperiodens slut (i tillämpliga fall genomsnittliga utsläpp) med de stabiliserade utsläppen (i tillämpliga fall genomsnittliga utsläpp), och avrunda till två signifikanta siffror. Denna siffra är försämringsfaktorn. Om siffran är under 1,00 skall försämringsfaktorn vara 1,0.
- 1.4.1.5 Om tillverkaren önskar kan ytterligare provpunkter läggas in mellan provpunkten för de stabiliserade utsläppen och hållbarhetsperioden. Om mellanliggande provpunkter används skall dessa spridas ut med jämna mellanrum över hållbarhetsperioden (± 2 timmar). En av dessa provpunkter skall ligga mitt i hållbarhetsperioden (± 2 timmar).
- För varje förorening HO + NO_x och CO skall en rät linje dras mellan datapunkterna, där det första provet räknas som tidsmässig nollpunkt, och minstakvadrat-metoden används. Försämringsfaktorn är de beräknade utsläppen vid slutet av hållbarhetsperioden dividerat med de beräknade utsläppen vid den tidsmässiga nollpunkten.
- 1.4.1.6 Beräknade försämringsfaktorer kan tillämpas för andra familjer än dem de ursprungligen beräknades för, om tillverkaren före typgodkännandet på ett godtagbart sätt för den nationella godkännandemyndigheten styrker att dessa motorfamiljer har en utformning och tekniska egenskaper som gör att de rimligen kan förväntas ha samma försämringsfaktorer när det gäller utsläpp.

Följande är exempel på faktorer som gäller utformning och tekniska egenskaper (förteckningen är inte uttömmande):

- Konventionella tvåtaktsmotorer utan efterbehandlingssystem
- Konventionella tvåtaktsmotorer med katalysator med keramisk bärare med samma aktiva material och mängd, och samma antal kanaler per cm²
- Konventionella tvåtaktsmotorer med katalysator med metallbärare med samma aktiva material och mängd, samma substrat och samma antal kanaler per cm²
- Tvåtaktsmotorer med ett skiktat spolningssystem

- Fyrtaktsmotorer med katalysator (enligt ovan) med samma ventilteknik och identiskt smörjningssystem
- Fyrtaktsmotorer utan katalysator med samma ventilteknik och identiskt smörjningssystem

2. HÅLLBARHETSPERIODER FÖR MOTORER UNDER STEG II

2.1 Tillverkaren skall ange vilken kategori av hållbarhetsperiod respektive motorfamilj tillhör vid tidpunkten för typgodkännandet. Motortillverkaren skall välja den kategori av hållbarhetsperiod som bäst avspeglar den förväntade livslängden för den utrustning som respektive motor förväntas monteras i. Tillverkaren skall bevara de uppgifter som behövs för att motivera valet av hållbarhetskategori för respektive motorfamilj. Dessa uppgifter skall på begäran lämnas till godkännandemyndigheten.

2.1.1 För handhållna motorer skall tillverkaren välja en kategori av hållbarhetsperiod från tabell 1.

Tabell 1

Kategorier av hållbarhetsperioder för handhållna motorer (timmar)

Kategori	1	2	3
Klass SH:1	50	125	300
Klass SH:2	50	125	300
Klass SH:3	50	125	300

2.1.2 För icke handhållna motorer skall tillverkaren välja en kategori av hållbarhetsperiod från tabell 2.

Tabell 2

Kategorier av hållbarhetsperioder för icke handhållna motorer (timmar)

Kategori	1	2	3
Klass SN:1	50	125	300
Klass SN:2	125	250	500
Klass SN:3	125	250	500
Klass SN:4	250	500	1 000

2.1.3 Tillverkaren skall på ett godtagbart sätt för godkännandemyndigheten styrka att den angivna livslängden är korrekt. Tillverkaren kan använda följande uppgifter för att motivera varför en viss hållbarhetskategori valts för en bestämd motorfamilj (uppräkningsen är inte uttömmande):

- Undersökningar om livslängden för den utrustning som motorerna skall installeras i.
- Tekniska utvärderingar av motorer som varit i bruk för att undersöka när motorns prestanda sjunkit så mycket att det påverkar användbarheten och/eller tillförlitligheten i en sådan utsträckning att motorn måste renoveras eller bytas ut.
- Garantivillkor och garantins längd.
- Marknadsföringsmaterial som tar upp motorns livslängd.
- Felrapportering från kunder.
- Tekniska utvärderingar av hur länge (i timmar) en viss teknik, ett visst material eller en viss konstruktion i motorn håller."

5. Bilaga IV skall betecknas bilaga V och ändras på följande sätt:

Bilagans rubrik skall ersättas med följande:

"TEKNISKA EGENSKAPER HOS DET REFERENSBRÄNSLE SOM SKALL ANVÄNDAS FÖR GODKÄNNANDEPROV OCH FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONENS ÖVERENSSTÄMMELSE

REFERENSBRÄNSLE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING TILL MOBILA MASKINER SOM INTE ÄR AVSEDDA ATT ANVÄNDAS PÅ VÄG ⁽¹⁾."

I tabellen på raden för Neutralisationstal skall ordet "min" i kolumn 2 ersättas med ordet "max". Följande tabell och fotnoter skall införas:

"REFERENSBRÄNSLE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISTTÄNDNING TILL MOBILA MASKINER SOM INTE ÄR AVSEDDA ATT ANVÄNDAS PÅ VÄG

Observera: När det gäller tvåtaktsmotorer utgörs bränslet av en blandning av smörjolja och den bensen som anges nedan. Blandningsförhållandet skall enligt punkt 2.7 i bilaga IV följa tillverkarens anvisningar.

Parameter	Enhet	Gränsvärden ⁽¹⁾		Provningsmetod	Offentliggörande
		Minimum	Maximum		
Researchoktanttal, RON		95,0	—	EN 25164	1993
Motoroktanttal, MON		85,0	—	EN 25163	1993
Densitet vid 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Ångtryck enligt Reid	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Destillering					
Begynnelsekokpunkt	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Avdunstad vid 100 °C	vol.-%	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Avdunstad vid 150 °C	vol.-%	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Slutkokpunkt	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Återstod	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Analys av kolväten					
— Olefiner	vol.-%	—	10	ASTM D 1319	1995
— Aromatiska föreningar	vol.-%	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Bensen	vol.-%	—	1,0	EN 12177	1998
— Mättade kolväten	vol.-%	—	rester	ASTM D 1319	1995
Kol/väteförhållande		Rapport	Rapport		
Oxidationsstabilitet ⁽²⁾	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Syrehalt	vikt-%	—	2,3	EN 1601	1997
Förekommande bindemedel	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Svavelhalt	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Kopparkorrosion vid 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Blyhalt	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Fosforhalt	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

⁽¹⁾ De värden som anges i specifikationen är 'faktiska värden'. Vid fastställande av gränsvärdena har villkoren enligt SS-EN ISO 4259 'Petroleumprodukter – Bestämning och tillämpning av precisionsmått hos provningsmetoder' tillämpats. När ett minimivärde fastställts har en minsta skillnad av 2R över noll beaktats. När ett maximi- och ett minimivärde fastställts är den minsta skillnaden 4R (R = reproducerbarhet). Trots denna åtgärd, som är nödvändig av statistiska skäl, bör bränsletillverkaren eftersträva ett nollvärde när det föreskrivna maxivärdet är 2R och ett medelvärde i de fall maximi- och minimigränser anges. Om det är nödvändigt att klarlägga huruvida ett bränsle uppfyller kraven i specifikationen skall villkoren i SS-EN ISO 4259 tillämpas.

⁽²⁾ Bränslet kan innehålla antioxidanter och metalldesaktivatorer som vanligtvis används för att stabilisera strömmar av raffinaderigas, men rengörings/dispergermedel och lösningsoljor får inte tillsättas."

6. Bilaga V skall betecknas bilaga VI.
7. Bilaga VI skall betecknas bilaga VII och ändras på följande sätt:

a) Tillägg 1 skall ändras på följande sätt:

— Rubriken skall ersättas med följande:

”Tillägg 1

PROVNINGSRESULTAT FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING”

— Punkt 1.3.2 skall ersättas med följande:

”1.3.2 Upptagen effekt vid olika motorvarvtal (enligt uppgift från tillverkaren):

Utrustning	Upptagen effekt P_{AE} (kW) vid olika motorvarvtal ⁽¹⁾ med beaktande av tillägg 3 till denna bilaga	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Summa		

⁽¹⁾ Får inte överstiga 10 % av den effekt som uppmäts vid provet.”

— Punkt 1.4.2 skall ersättas med följande:

”1.4.2 Motoreffekt ⁽¹⁾

Villkor	Effektinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Maximal uppmätt effekt vid prov (P_M) (kW) (a)		
Total effekt upptagen av motordrivna komponenter enligt punkt 1.3.2 i detta tillägg eller punkt 2.8 i bilaga III (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorns nettoeffekt enligt punkt 2.4 i bilaga I (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Okorrigerad effekt mätt i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.4 i bilaga I.”

— Punkt 1.5 skall ändras på följande sätt:

”1.5 Utsläppsnivåer

1.5.1 Dynamometerinställning (kW)

Procentuell belastning	Dynamometerinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
10 (om tillämpligt)		
25 (om tillämpligt)		
50		
75		
100		

1.5.2 Utsläppsresultat från provcykeln:”

b) Följande tillägg skall läggas till:

”Tillägg 2

PROVNINGRESULTAT FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISTTÄNDNING

1. UPPLYSNINGAR OM UTFÖRANDET AV PROVEN (1):

1.1 Referensbränsle som använts vid provet

1.1.1 Oktantal:

1.1.2 Om det är fråga om en bensin/oljeblandning (t.ex. för en tvåtaktsmotor), ange hur stor procentandel olja som blandats i

1.1.3 Densitet (fyrtaktsmotorer) respektive bensin/oljeblandning (tvåtaktsmotorer)

1.2 Smörjmedel

1.2.1 Fabrikat

1.2.2 Typ

1.3 Motordrivna komponenter (i förekommande fall)

1.3.1 Förteckning och identifieringsuppgifter

1.3.2 Upptagen effekt vid olika motorvarvtal (enligt uppgift från tillverkaren)

Utrustning	Upptagen effekt P_{AE} (kW) vid olika motorvarvtal (1) med beaktande av tillägg 3 i denna bilaga	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Summa		

(1) Får inte överstiga 10 % av den effekt som uppmäts vid provet.

1.4 Motorprestanda

1.4.1 Motorvarvtal

Tomgång: min^{-1}

Mellanvarvtal: min^{-1}

Nominellt varvtal: min^{-1}

1.4.2 Motoreffekt (2)

Villkor	Effektinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Maximal uppmätt effekt vid prov (P_M) (kW) (a)		
Total effekt upptagen av motordrivna komponenter enligt punkt 1.3.2 i detta tillägg eller punkt 2.8 i bilaga III (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorns nettoeffekt enligt punkt 2.4 i bilaga I (kW) (c)		
$c = a + b$		

1.5 Utsläppsnivåer

1.5.1 Dynamometerinställning (kW)

Procentuell belastning	Dynamometerinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal (om tillämpligt)
10 (om tillämpligt)		
25 (om tillämpligt)		
50		
75		
100		

1.5.2 Utsläppsresultat från provcykeln:

CO: g/kWh

HC: g/kWh

NO_x: g/kWh

(1) Om det finns flera huvudmotorer skall uppgifterna anges för varje huvudmotor.

(2) Okorrigerad effekt mätt i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.4 i bilaga I."

c) Följande tillägg skall läggas till

"Tillägg 3

KOMPONENTER OCH KRINGUTRUSTNING SOM SKALL VARA INSTALLERADE UNDER MOTOR-EFFEKTSPROVET

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
1	Insugningssystem	
	Insugningsgrenrör	Ja, standardutrustning
	Sluten vevhusventilation	Ja, standardutrustning
	Kontrollanordningar för insugningssystem med dubbla insug	Ja, standardutrustning
	Luftflödesmätare	Ja, standardutrustning
	Luftinsugningskanaler	Ja (a)
	Luftfilter	Ja (a)
	Insugningsljuddämpare	Ja (a)
	Varvtalsbegränsare	Ja (a)

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
2	Induktionsvärmare för insugningsgrenrör	Ja, standardutrustning, skall om möjligt ställas i mest gynnsamma läge
3	Avgassystem Avgasrening Avgasgrenrör Anslutningsrör Ljuddämpare Avgasrör Avgasbroms Överladdningssystem	Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja ^(b) Ja ^(b) Ja ^(b) Nej ^(c) Ja, standardutrustning
4	Bränslepump	Ja, standardutrustning ^(d)
5	Förgasarutrustning Förgasare Elektroniskt styrsystem, luftflödesmätare m.m. Utrustning för gasmotorer Tryckreduceringsventil Förångare Gasblandare	Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
6	Bränsleinsprutningsutrustning (bensin och diesel) Förfilter Filter Pump Högtrycksrör Insprutare Luftinloppsventil Elektroniskt styrsystem, luftflödesmätare m.m. Regulator/styrsystem Automatiskt stopp vid full belastning för styrenheten beroende på atmosfäriska omständigheter	Ja, standard- eller provbäddsutrustning Ja, standard- eller provbäddsutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning ^(e) Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
7	Vätskekylningsutrustning Kylare Fläkt Flätkåpa Vattenpump Termostat	Nej Nej Nej Ja, standardutrustning ^(f) Ja, standardutrustning ^(g)
8	Luftkylning Kåpa Fläkt Temperaturreglerande anordning	Nej ^(h) Nej ^(h) Nej

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
9	Elektrisk utrustning Generator Fördelare Tändspole Kabelhärva Tändstift Elektroniska övervakningssystem, inbegripet knockningssensorer och tändförställningssystem	Ja, standardutrustning (f) Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
10	Överladdningssystem Kompressor som drivs direkt från motorn eller av avgaser Laddluftkylare Kylvätskepump eller fläkt (som drivs av motorn) Styranordning för kylvätskeflöde	Ja, standardutrustning Ja, standard- eller provbäddsutrustning (f) (g) Nej (h) Ja, standardutrustning
11	Extra provbänksfläkt	Vid behov
12	Anordningar mot luftförorenande utsläpp	Ja, standardutrustning (f)
13	Startaggregat	Provbäddsutrustning
14	Smörjoljepump	Ja, standardutrustning

(a) Det kompletta insugningssystemet skall vara monterat så som anges för avsedd användning i följande fall:

När det finns risk för märkbar inverkan på motoreffekten.

När det är fråga om förbränningsmotorer med gnisttändning utan överladdning.

När tillverkaren begär det.

Annars kan ett likvärdigt system användas, under förutsättning att insugstrycket avviker högst 100 Pa från den av tillverkaren angivna övre gränsen för rent luftfilter.

(b) Det kompletta avgassystemet skall vara monterat så som anges för avsedd användning i följande fall:

När det finns risk för märkbar inverkan på motoreffekten.

När det är fråga om förbränningsmotorer med gnisttändning utan överladdning.

När tillverkaren begär det.

Annars kan ett likvärdigt system användas, under förutsättning att det uppmätta trycket skiljer sig högst 1 000 Pa från den av tillverkaren angivna övre gränsen.

(c) Om motorn har avgasbroms skall reglerventilen vara inställd i det helt öppna läget.

(d) Bränslematningstrycket kan vid behov ställas in så att det återger de tryck som förekommer vid den aktuella motoranvändningen (särskilt när ett 'bränsleretursystem' används).

(e) Luftinloppssventilen är reglerventilen för insprutningspumpens pneumatiska regulator. Regulatorn eller bränsleinsprutningsutrustningen kan innehålla andra anordningar som kan påverka den insprutade mängden bränsle.

(f) Kylvätskecirkulationen får endast drivas av motorns vattenpump. Kylningen av vätskan kan ske i ett yttre omlopp, under förutsättning att tryckförlusten i detta yttre omlopp och trycket vid pumpens ingående port är i stort sett desamma som om motorns eget kylsystem använts.

(g) Termostaten kan vara inställd i det helt öppna läget.

(h) Om fläkten är monterad under provet skall den upptagna effekten läggas till resultatet, utom när det gäller vevoxelmonterade kylfläktar på luftkylda motorer. Fläktens effekt skall mätas vid de varvtal som används för provet antingen genom beräkning utifrån standardegenskaper eller genom praktisk provning.

(i) Generatorns minsta effekt: Generatorns elektriska effekt skall begränsas till vad som är nödvändigt för att driva den kringutrustning som är nödvändig för motorns funktion. Om ett batteri måste vara anslutet skall detta vara fulladdat och i gott skick.

(j) Motorer med laddluftkylare skall provas med laddluftkylning (vätske- eller luftkylning), men om tillverkaren så föredrar kan ett provbänksystem användas i stället för motorns laddluftkylare. Oavsett vilken laddluftkylare som används skall effektmätningen vid respektive varvtal göras med maximal trycksänkning och minimal temperatursänkning för motorluften genom laddluftkylaren eller provbänksystemet enligt tillverkarens anvisningar.

(k) Exempel: EGR-system (avgasrecirkulation), katalysator, termisk reaktor, sekundär lufttillförsel och bränsleförångningskylid.

(l) Provbädden skall förse motorn med den effekt som behövs för elstartssystem eller andra startaggregat."

8. Bilagorna VII–X skall betecknas respektive VIII–XI.

9. Följande bilaga skall läggas till:

”BILAGA XII

ERKÄNNANDE AV ALTERNATIVA TYPGODKÄNNANDEN

1. För motorer i kategorierna A, B och C enligt definitionen i artikel 9, punkt 2 erkänns följande typgodkännanden, och, när så är tillämpligt, den godkännande märkning som hör samman med dem, som likvärdiga med ett godkännande i enlighet med detta direktiv:

1.1 Direktiv 2000/25/EG

1.2 Typgodkännanden i enlighet med direktiv 88/77/EEG vilka uppfyller kraven i steg A eller B när det gäller artikel 2 i det direktivet och punkt 6.2.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG, ändrat genom direktiv 91/542/EEG, eller i enlighet med FN-ECE:s föreskrifter nr 49.02 ändringsserie rättelse 1/2.

1.3 Typgodkännandeintyg i enlighet med ECE:s föreskrifter nr 96.

2. För motorer i kategorierna D, E, F och G (steg II) enligt definitionen i artikel 9, punkt 3 erkänns följande typgodkännanden, och, när så är tillämpligt, den godkännande märkning som hör samman med dem, som likvärdiga med ett godkännande i enlighet med detta direktiv:

2.1 Direktiv 2000/25/EG, steg II-godkännanden

2.2 Typgodkännanden i enlighet med direktiv 88/77/EEG ändrat genom direktiv 99/96/EG vilka uppfyller kraven i steg A, B1, B2 eller C i enlighet med artikel 2 och punkt 6.2.1 i bilaga I.

2.3 FN-ECE:s föreskrifter nr 49.03 ändringsserie.

2.4 FN-EEE:s föreskrifter nr 96, steg B-godkännanden i enlighet med punkt 5.2.1 i ändringsserien 01 till föreskrifterna nr 96.”

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 19 december 2000 förelade kommissionen rådet sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.
2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 2 oktober 2001.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 11 juli 2001.

3. Den 25 mars 2002 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i fördraget.

II. SYFTE

Syftet med förslaget är att utvidga räckvidden för det nuvarande direktivet om utsläpp från förbränningsmotorer med kompressionständning som skall användas i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (direktiv 97/68/EG) till att även omfatta små förbränningsmotorer med gnistständning. Detta kommer att bidra till att luftkvalitetsmålen uppnås, i synnerhet när det gäller ozonbildande.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

Rådet gjorde ett antal ändringar i kommissionens förslag. Den största ändringen innebar strykning av de delar i förslaget som rörde införande av ett "system för omfördelning och sparande [. . .]" av utsläppssaldon.

Kommissionen föreslog att samma system skall införas som det som används i USA men rådet ansåg inte att det var lämpligt att införa ett sådant system i detta direktiv. Därför har hänvisningar till det systemet strukits i hela förslaget. Utan detta system krävs någon alternativ form av flexibilitet för att anpassa de maskiner som på grund av att det för närvarande saknas tekniskt kunnande inte kan uppfylla relevanta gränsvärden för utsläpp. Den lösning som man kom fram till (och som beskrivs i den nya artikel 14a) innebär att kommissionen skall undersöka eventuella tekniska svårigheter med att uppfylla kraven för steg II vid vissa användningar av motorer och i förekommande fall föreslå relevanta undantag för sådana motorer. Rapporten om undersökningen åtföljd av lämpliga förslag skall läggas fram senast den 31 december 2003.

Andra mindre ändringar gjordes också av undantagen för tillverkare av små motorer och några av definitionerna. En teknisk arbetsgrupp undersökte bilagorna till förslaget, och ett antal mindre tekniska ändringar som denna grupp föreslog införlivades i bilagorna.

Kommissionen har godtagit den gemensamma ståndpunkt som rådet hade enats om.

2. Europaparlamentets ändringsförslag

Vid sin plenaromröstning den 2 oktober antog Europaparlamentet 21 ändringsförslag till förslaget. Sjutton av dessa har införlivats, ordagrant och ett (ändringsförslag 30) med ett litet tillägg, i rådets gemensamma ståndpunkt.

- a) Följande tre ändringsförslag har inte införlivats:

Enligt *ändringsförslag 29* skall alla kedjesågar och en förteckning över andra handhållna maskiner undantas helt från steg I och II i direktivet, men detta godtogs inte av vare sig rådet eller kommissionen.

Ändringsförslag 22 gällde användningen av märkning och ekonomiska incitament för att uppmuntra till tidigt uppfyllande, och i *ändringsförslag 18* föreslogs ett nytt skäl i ingressen beträffande ekonomiska incitament. Rådet ansåg att dessa incitament redan kan tillgodoses utan att någon uttrycklig hänvisning görs i förslaget vilket faktiskt skulle kunna begränsa räckvidden för den potentiella användningen av sådana incitament.

- b) De arton ändringsförslag som rådet har införlivat i sin gemensamma ståndpunkt kan indelas i följande grupper:

Ändringsförslagen 2, 3, 6, 7, 8, 12, 15 och 17 gäller strykningen av det föreslagna omfördelnings- och sparandesystemet vilket rådet också önskade stryka.

Ändringsförslagen 19 och 20 är klargöranden av definitioner i artikel 2, som godtogs i enlighet med förslaget.

I *ändringsförslag 23*, som godtogs i enlighet med förslaget, klargörs tillämpningen av undantaget för tillverkare av små motorer.

Enligt *ändringsförslagen 21, 24 och 27* skall systemet för hänvisning till typgodkännanden förenklas genom att dessa specificeras i bilagan. Denna förenkling stöddes av rådet.

Enligt *ändringsförslag 25* måste medlemsstaterna genomföra direktivet senast 18 månader efter det datum då direktivet träder i kraft.

Enligt *ändringsförslag 26* skall en ny artikel 2a införas, vilket stöds av rådet, och enligt denna skall kommissionen förelägga rådet och Europaparlamentet en rapport om potentiella kostnader, fördelar och genomförbarhet när det gäller minskning av partikelutsläpp och utsläpp från vissa fritidsfordon, små förbränningsmotorer med kompressionständning och förbränningsmotorer med rörlig kompressionständning.

Enligt *ändringsförslag 28*, som också stöds av rådet, skall de föreslagna datumen för uppfyllande av steg II när det gäller motorklasserna SH1, SH2 och SN3 framflyttas till den 1 augusti 2007 och när det gäller motorklass SH3 till den 1 augusti 2008.

Enligt *ändringsförslag 30* skall, i en ny artikel 14a, den flexibilitet tillgodoses som nämns ovan (i III.1) och som krävs med hänsyn till att det system för omfördelning, sparande och handel med utsläppssaldon som hade föreslagits av kommissionen stryks. I den gemensamma ståndpunkten har den föreslagna nya artikel 14a ändrats något genom att orden "särskilt handhållna motorer för yrkesmässig användning i flera olika positioner" har lagts till. Syftet med detta tillägg är att tydligare specificera vilken typ av motorer som bör undersökas. Kommissionen gjorde också ett uttalande i vilket den lade fram en förteckning över de typer av motorer som den förmodligen kommer att undersöka. Denna förteckning innefattar alla de motorer som finns förtecknade i *ändringsförslag 29* men den avslogs av rådet som ansåg att den skulle innebära ett alltför omfattande undantag.

IV. SLUTSATSER

Rådet anser att dess gemensamma ståndpunkt, i vilken *ändringsförslagen* i III.2b införlivas, i stort sett beaktar Europaparlamentets yttrande vid dess första behandling och utgör en avvägd lösning för det ändrade direktivet. Den säkerställer att de nya gränsvärdena gagnar miljön och innebär samtidigt en praktisk lösning när det gäller de motorer som för närvarande inte uppfyller kraven. Den aktuella lösningen, som innebär att kommissionen skall lägga fram rekommendationer senast i slutet av 2003, ger även industrin det tydliga besked som den behöver för att kunna uppfylla sina skyldigheter i fråga om miljön.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 36/2002

antagen av rådet den 25 mars 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 av den ... om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser

(2002/C 145 E/03)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Terroristattackerna den 11 september 2001 i Förenta sta-
terna och den politiska utveckling som har följt på dessa
händelser har allvarigt påverkat lufttrafikföretagens flygtra-
fik och lett till en betydande nedgång i efterfrågan under
resten av sommarsäsongen 2001 och vintersäsongen
2001/2002.

(2) För att förhindra att ett otillräckligt utnyttjande av an-
komst- och avgångstider som är fördelade för de säsong-
erna leder till att lufttrafikföretagen inte längre är berätti-
gade till dessa ankomst- och avgångstider, förefaller det
vara nödvändigt att klart och entydigt fastställa att terrorist-
attackerna den 11 september 2001 har påverkat dessa sä-
songer negativt.

(3) Rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993
om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och
avgångstider vid gemenskapens flygplatser ⁽⁴⁾ bör ändras i
enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Följande artikel skall införas i rådets förordning (EEG) nr
95/93.

”Artikel 10 a

Händelserna den 11 september 2001Vid tillämpning av artikel 10.3 skall samordnarna godta att
lufttrafikföretagen är berättigade att få samma ankomst-
eller avgångstider under sommarsäsongen 2002 och vin-
tersäsongen 2002–2003 som de hade tilldelats den 11
september 2001 för sommarsäsongen 2001 respektive vin-
tersäsongen 2001–2002.”*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har
offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den ...

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
OrdförandePå rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.4.2001, s. 131.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EGT.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 februari 2002 (ännu ej of-
fentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 mars
2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentlig-
gjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 14, 22.1.1993, s. 1.

RÅDETS MOTIVERING

1. Den 15 januari 2002 förelade kommissionen rådet sitt förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser. Förslaget läggs fram till följd av händelserna den 11 september 2001 och syftet är att möjliggöra för flygbolagen att under sommarsäsongen 2002 och vintersäsongen 2002–2003 behålla de ankomst- och avgångstider som de hade tilldelats den 11 september 2001. Förslaget grundas på artikel 80.2 i EG-fördraget och omfattas av medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i fördraget.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 21 mars 2002 och Regionkommittén avstod från att yttra sig i denna fråga.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 6 februari 2002 ⁽¹⁾.

Rådet antog den 25 mars 2002 sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251.2 i fördraget.

2. Rådet instämde till fullo i kommissionens synsätt. Vid behandlingen av förslaget konstaterade dock rådet att det inte kunde godta Europaparlamentets ändringsförslag om att införa en artikel 10 b. Dessutom gjorde rådet följande två ändringar utan större betydelse i sak:
 - Den första meningen i artikel 10 a i förslaget utgår, eftersom man hänvisar till terroristattentaten i skälen i ingressen.
 - Datumet den 11 september 2001 kvarstår som referensdatum för planeringen av ankomst- och avgångstiderna.

⁽¹⁾ Dok. 5961/02 CODEC 149 Aviation 17.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 37/2002

antagen av rådet den 15 april 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/.../EG av den ... om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen

(2002/C 145 E/04)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

riska specifikationer som redan fastställts i bilagorna III och IV till direktivet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

(4) En minskning av svavelhalten i bensin och diesel anses vara ett sätt att bidra till att dessa mål uppnås.

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

(5) Det är väl känt att svavel i bensin och diesel minskar effektiviteten hos katalysatortekniker för avgasefterbehandling, när det gäller fordon för transporter på väg och i allt högre grad när det gäller mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,(6) Fordon för transporter på väg blir alltmer beroende av katalysatorsystem för avgasefterbehandling för att inte överskrida de utsläppsgränser som fastställts i rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon ⁽⁵⁾ och rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon ⁽⁶⁾. En lägre svavelhalt i bensin och diesel kommer därför troligen att ha en större inverkan på avgasutsläpp än ändringar av andra bränsleparametrar.

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG ⁽⁴⁾ fastställs nya miljöspecifikationer för marknadsbränslen.(7) Införande av bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg kommer att göra det möjligt att förbättra bränsleeffektiviteten med hjälp av nya fordonstekniker och bör granskas när det gäller tekniker för mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg och bör leda till betydande minskningar i utsläppen av vanliga luftföroreningar från befintliga fordon. Dessa fördelar kommer att kompensera de ökade CO₂-utsläppen i samband med framställningen av bensin och diesel med lägre svavelhalt.

(2) I artikel 95 i fördraget föreskrivs att kommissionens förslag om den inre marknads upprättande och funktion, rörande bland annat hälsa och miljöskydd, skall utgå från en hög skyddsnivå och att Europaparlamentet och rådet också skall sträva efter att nå detta mål.

(3) En översyn av direktiv 98/70/EG är planerad för att kraven för att gemenskapens luftkvalitetsnormer och därmed sammanhängande mål skall uppfyllas och ytterligare specifikationer införas som ett komplement till de obligato-

(8) Det är därför lämpligt att fastställa bestämmelser som säkerställer införandet av och tillgången till bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg. Skattemässiga stimulansåtgärder har visat sig vara effektiva för att främja ett tidigt införande av bränslen av högre kvalitet i enlighet med nationella behov och prioriteringar och för att förkorta den övergångsperiod under vilken två olika bränslekvaliteter förekommer samtidigt på marknaden.

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 255.⁽²⁾ EGT C 36, 8.2.2002, s. 115.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 29 november 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 april 2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽⁴⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2000/71/EG (EGT L 287, 14.11.2000, s. 46).⁽⁵⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/100/EG (EGT L 16, 18.1.2002, s. 32).⁽⁶⁾ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/27/EG (EGT L 107, 18.4.2001, s. 10).

- (9) Den allmänna tillgången till bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg kommer att ge bitillverkarna möjlighet att göra betydande ytterligare framsteg när det gäller att förbättra nya fordons bränseffektivitet. I vilken utsträckning bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg kan bidra till att gemenskapens mål om 120 g/km för de genomsnittliga CO₂-utsläppen från nya bilar uppnås kommer att bedömas vid revisionen 2003 av bitillverkarnas nuvarande miljöåtaganden.
- (10) Det är nödvändigt att från och med den 1 januari 2005 se till att det finns tillgång till bensen och dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg i tillräckliga mängder och säkerställa denna tillgång genom lämplig geografisk täckning som möjliggör fri omsättning av nya fordon som kräver sådana bränslen. Samtidigt måste man se till att minskningen av CO₂-utsläpp från nya fordon är större än ökningen av utsläpp i samband med framställningen av dessa bränslen.
- (11) Ett fullständigt införande av bensen- och dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg bör ske den 1 januari 2009 för att ge bränsleindustrin tillräckligt med tid att göra de investeringar som är nödvändiga för att den skall kunna anpassa sina produktionsplaner. Dessutom kommer ett fullständigt införande av bensen- och dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg den 1 januari 2009 att minska utsläppen av vanliga föroreningar från den befintliga fordonsparken, vilket kommer att leda till förbättrad luftkvalitet och säkerställa att den sammantagna ökningen av utsläppen av växthusgaser inte ökar. I detta sammanhang kommer det att bli nödvändigt att bekräfta detta datum för dieselbränslen senast den 31 december 2005.
- (12) För att skydda människors hälsa och/eller miljön i viss tätbebyggelse eller i vissa ekologiskt eller miljömässigt känsliga områden med särskilda föroreningsproblem bör medlemsstaterna tillåtas att, med iakttagande av det förfarande som fastställs i detta direktiv, kräva att bränslen får säljas endast om de uppfyller strängare miljöspecifikationer, avseende oroande föroreningar, än de som anges i detta direktiv. Detta förfarande är ett undantag från informationsförfarandet i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster⁽¹⁾.
- (13) Utsläpp från motorer som monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och jordbruks- och skogsbrukstraktorer måste vara förenliga med de gränser som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg⁽²⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG av den 22 maj 2000 om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG⁽³⁾. Iakttagandet av dessa utsläppsgränser kommer att i allt större utsträckning vara beroende av kvaliteten på de gasoljor som används till dessa motorer, och det är därför viktigt att införa en definition av sådana bränslen i direktiv 98/70/EG.
- (14) Det bör införas ett enhetligt system för övervakning av bränslekvaliteten eller nationella system som säkerställer resultat av motsvarande tillförlitlighet samt system för rapportering för att bedöma överensstämmelsen med de föreskrivna miljöspecifikationerna för bränslekvalitet.
- (15) Ett förfarande bör införas för uppdatering av de mätmetoder som används för att säkerställa överensstämmelse med de föreskrivna specifikationerna för bränslekvalitet.
- (16) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.
- (17) En översyn av direktiv 98/70/EG bör göras för att ny gemenskapslagstiftning om luftkvalitet och därmed sammanhängande miljömål skall beaktas, till exempel behovet av att främja såväl alternativa bränslen, bland annat biobränslen, som utvecklingen av nya tekniker för bekämpning av föroreningar och den inverkan som metalliska tillsatser och andra relevanta frågor har på dessa teknikers prestanda, och för att tidpunkten för ett fullständigt införande av svavelfria dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg skall bekräftas eller ändras för att det skall säkerställas att det inte sker en allmän ökning av utsläppen av växthusgaser.
- (18) En fullständig undersökning om alternativa bränslen, inklusive biobränslen, bör genomföras, varvid en diskussion om behovet av särskild lagstiftning bör inbegripas.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet ändrat genom direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 2001/63/EG (EGT L 227, 23.8.2001, s. 41).

⁽³⁾ EGT L 173, 12.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(19) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om påföljder för överträdelse av bestämmelserna i direktiv 98/70/EG och se till att dessa tillämpas.

(20) Direktiv 98/70/EG bör därför ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 98/70/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *bensin*: alla flyktiga mineraloljor som är avsedda för användning i förbränningsmotorer med styrd tändning för framdrivning av fordon och som omfattas av KN-numren 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 och 2710 11 59 (*).
2. *dieselbränslen*: gasoljor som omfattas av KN-nummer 2710 19 41 (*) och som används för de motordrivna fordon som avses i direktiv 70/220/EEG och direktiv 88/77/EEG.
3. *gasoljor för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och jordbruks- och skogsbrukstraktorer*: bensinbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 41 och 2710 19 45 (*), avsedda att användas till de motorer som avses i direktiven 97/68/EG (**) och 2000/25/EG (***).
4. *yttersta randområden*: för Frankrikes del de franska utomeuropeiska länderna och territorierna, för Portugals del Azorerna och Madeira och för Spaniens del Kanarieöarna.

För medlemsstater med arktiska förhållanden eller hårda vinterförhållanden får den maximala destillationspunkten 65 % vid 250 °C för dieselbränslen och gasoljor ersättas med en maximal destillationspunkt 10 % (volymprocent) vid 180 °C.

(*) KN-nummer i enlighet med Gemensamma tulltaxan i dess lydelse efter ändring genom kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

(**) EGT L 59, 27.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/63/EG (EGT L 227, 23.8.2001, s. 41).

(***) EGT L 173, 12.7.2000, s. 1.”

2. I artikel 3.2 skall följande läggas till:

”d) Utan att det påverkar tillämpningen av led c skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att blyfri bensin med en svavelhalt på högst 10 mg/kg saluförs på deras territorium vid lämplig tidpunkt och senast den 1 januari 2005. Medlemsstaterna skall säkerställa tillgången på sådan blyfri bensin genom lämplig geografisk täckning, samt att den alla i övriga hänseenden överensstämmer med specifikationerna i bilaga III.

Medlemsstaterna får emellertid för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av bensin med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse skall underrätta kommissionen om detta.

e) Senast den 1 januari 2009 skall medlemsstaterna se till att blyfri bensin kan saluföras på deras territorium endast om den uppfyller miljöspecifikationerna i bilaga III, med undantag för svavelhalten, som inte får vara högre än 10 mg/kg.”

3. I artikel 4

a) skall följande läggas till i punkt 1:

”d) Utan att det påverkar tillämpningen av led c skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg saluförs på deras territorium vid lämplig tidpunkt och senast den 1 januari 2005. Medlemsstaterna skall säkerställa tillgången på sådana dieselbränslen genom lämplig geografisk täckning, samt att de i alla övriga hänseenden överensstämmer med specifikationerna i bilaga IV.

Medlemsstaterna får emellertid för de yttersta randområdena utfärda särskilda bestämmelser om införande av dieselbränslen med en högsta svavelhalt av 10 mg/kg. Medlemsstater som använder sig av denna bestämmelse skall underrätta kommissionen om detta.

e) Senast den 1 januari 2009 skall medlemsstaterna se till att dieselbränslen, om inte annat följer av artikel 9.1 a, kan saluföras på deras territorium endast om de uppfyller miljöspecifikationerna i bilaga IV, med undantag för svavelhalten, som inte får vara högre än 10 mg/kg.”

b) skall följande nya punkt 5 läggas till:

"5. Medlemsstaterna skall se till att gasoljor för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och jordbruks- och skogsbrukstraktorer som saluförs på deras territorium innehåller mindre än 2 000 mg/kg svavel. Senast den 1 januari 2008 skall den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljor för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och jordbruks- och skogsbrukstraktorer vara 1 000 mg/kg. Medlemsstaterna får dock fastställa en lägre gräns eller samma svavelhalt som föreskrivs för dieselbränslen i detta direktiv."

4. I artikel 6

a) skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Genom undantag från artiklarna 3, 4 och 5, och i enlighet med artikel 95.10 i fördraget, får en medlemsstat vidta åtgärder för att kräva att bränslen får saluföras inom bestämda områden inom dess territorium endast om den uppfyller strängare miljöspecifikationer än de som föreskrivs i detta direktiv i fråga om hela eller delar av fordonsparken för att skydda befolkningens hälsa i specifik tätbebyggelse eller miljön i ett visst ekologiskt eller miljömässigt känsligt område i den medlemsstaten, om luft eller grundvattenföroreningar utgör, eller rimligtvis kan förväntas utgöra, ett allvarligt och återkommande problem för människors hälsa eller för miljön."

b) skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. De berörda medlemsstaterna skall förse kommissionen med relevanta miljöuppgifter om den aktuella tätbebyggelsen eller det aktuella området och även om den inverkan på miljön som de föreslagna åtgärderna förutses ha."

c) skall punkterna 7 och 8 utgå.

5. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Övervakning av efterlevnaden samt rapportering

1. Medlemsstaterna skall övervaka att kraven i artiklarna 3 och 4 uppfylls för bensen och dieselbränslen, på grundval av de analysmetoder som anges i Europastandarderna EN 228:1999 och EN 590:1999.

2. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för övervakning av bränslekvaliteten i överensstämmelse med den re-

levanta europeiska standarden. Användningen av ett alternativt system för övervakning av bränslekvaliteten kan tillåtas, under förutsättning att resultatet av ett sådant system har motsvarande tillförlitlighet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni varje år lämna in en rapport om sina nationella uppgifter om bränslekvalitet för föregående kalenderår. Den första rapporten skall lämnas in senast den 30 juni 2002. Från och med 1994 skall rapporten utformas i överensstämmelse med beskrivningen i den relevanta europeiska standarden. Medlemsstaterna skall dessutom redogöra för den sammanlagda volymen bensen och dieselbränslen som saluförs på deras territorium och den saluförda volymen blyfri bensen och dieselbränslen som innehåller mindre än 10 mg/kg svavel. Vidare skall medlemsstaterna på grundval av en lämplig geografisk täckning årligen uppge tillgången på bensen och dieselbränslen som innehåller högst 10 mg/kg svavel och som saluförs inom det egna territoriet.

4. Kommissionen skall se till att den information som lämnas in i enlighet med punkt 3 omgående görs tillgänglig på lämpligt sätt. Kommissionen skall årligen och för första gången den 31 december 2003 offentliggöra en rapport om den faktiska bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna och om den geografiska täckningen för bränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg i syfte att tillhandahålla en översikt över uppgifter om bränslekvaliteten i de olika medlemsstaterna."

6. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Översynsförfarande

1. Kommissionen skall senast den 31 december 2005 göra en översyn av bränslespecifikationerna i bilaga III och IV med undantag av svavelhalten och vid behov föreslå ändringar som är anpassade till gemenskapens nuvarande och framtida krav med avseende på utsläpp från fordon och luftkvalitetslagstiftning och därmed sammanhängande mål. Kommissionen skall framför allt överväga följande:

a) Nödvändigheten av att ändra tidsfristen för ett fullständigt införande av dieselbränslen med en högsta svavelhalt på 10 mg/kg för att säkerställa att det inte sker en allmän ökning av utsläppen av växthusgaser. Vid denna analys skall hänsyn tas till utvecklingen av tekniska lösningar för raffineringsprocessen, den förväntade förbättringen av fordons bränsleekonomi och den takt med vilken ny bränsleeffektiv teknik införs i fordonsparken.

b) Följderna av ny gemenskapslagstiftning i vilken fastställs luftkvalitetsstandarder för ämnen som polycykliska aromatiska kolväten.

c) Resultatet av den översyn som beskrivs i artikel 10 i rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften (*).

d) Resultatet av översynen av de olika åtagandena från de japanska (**), koreanska (***) och europeiska (****) biltillverkarna för att minska bränsleförbrukningen och koldioxidutsläppen från nya personbilar mot bakgrund av de förändringar i bränslekvalitet som införs genom detta direktiv och de framsteg som gjorts mot gemenskapens mål om utsläpp av koldioxid på 120 g/km för genomsnittsfordonet.

e) Resultatet av den översyn som krävs enligt artikel 7 i direktiv 1999/96/EG av den 13 december 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller motorgas (LPG) vilka används i fordon och om ändring av rådets direktiv 88/77/EEG (****) och bekräftelsen av den obligatoriska NO_x-utsläppsstandarden för tunga motorfordon.

f) Hur effektiv ny teknik är för att bekämpa föroreningar och den inverkan som metalliska tillsatser och andra relevanta frågor har på dess prestanda samt utveckling som påverkar internationella bränslemarknader.

g) Behovet av att ändra andra parametrar i bränslespecifikationerna och att uppmuntra införandet av alternativa bränslen, däribland bibränslen.

2. Inom ramen för förberedelserna inför nästa etapp av utsläppsstandarder för motorer med kompressionständning i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg skall kommissionen fastställa kraven för bränslekvalitet. I samband med detta skall kommissionen ta hänsyn till omfattningen av utsläppen från denna sektor, de totala miljöfördelarna, konsekvenserna i medlemsstaterna när det gäller bränsledistribution samt för- och nackdelar med en lägre svavelhalt än den som för närvarande krävs för bränsle som används i motorer med kompressionständning i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg, inklusive samma högsta tillåtna svavelhalt som fastställs i detta direktiv för vägfordon.

3. Utöver vad som föreskrivs i punkt 1 får kommissionen bland annat lägga fram

— förslag i vilka hänsyn tas till den särskilda situationen för fordonsparker med bundna transportmedel och behovet av att föreslå specifikationsnivåer för de särskilda bränslen som de använder,

— förslag i vilka specifikationsnivåer för LPG, naturgas och biobränslen fastställs.

(*) EGT L 163, 29.6.1999, s. 41. Direktivet ändrat genom kommissionens beslut 2001/744/EG (EGT L 278, 23.10.2001, s. 35).

(**) EGT L 100, 20.4.2000, s. 57.

(***) EGT L 100, 20.4.2000, s. 55.

(****) EGT L 40, 13.2.1999, s. 49.

(*****) EGT L 44, 16.2.2000, s. 1.”

7. Följande artikel 9a skall införas:

”Artikel 9a

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa påföljderna för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

8. Första stycket i artikel 10 skall ersättas med följande:

”De mätmetoder som skall tillämpas för de parametrar som anges i bilagorna I och III är de analysmetoder som anges i Europastandarden EN 228:1999. De mätmetoder som skall tillämpas för de parametrar som anges i bilagorna II och IV är de analysmetoder som anges i Europastandarden EN 590:1999. Medlemsstaterna får vid behov anta analysmetoder som anges i ersättningsstandarderna EN 228:1999 eller EN 590:1999, om det kan visas att de är lika exakta, och att deras precisionsnivå är minst lika hög, som de analysmetoder de ersätter. Om dessa tillåtna analysmetoder behövs anpassas till den tekniska utvecklingen, kan ändringar antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.”

9. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 12 i direktiv 96/62/EG (*).

2. När det hänvisas till denna punkt skall förfarandet i artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter tillämpas (**), med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

(**) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.”

10. Bilagorna I–IV skall ersättas med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2004.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hän-

visning när de offentliggörs. Medlemsstaterna skall själva utfärda föreskrifter om hur hänvisningen skall göras.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED STYRD TÄNDNING

Typ: **Bensin**

Parameter (1)	Enhet	Gränser (2)	
		Minimum	Maximum
Researchoktantal		95 (3)	—
Motoroktantal		85	—
Ångtryck, sommartid (4)	kPa	—	60,0 (5)
Destillation:			—
— avdunstad vid 100 °C	volymprocent	46,0	
— avdunstad vid 150 °C	volymprocent	75,0	—
Analys av kolväten:			
— olefiner	volymprocent	—	18,0 (6)
— aromatiska kolväten	volymprocent	—	42,0
— bensen	volymprocent	—	1,0
Syrehalt	viktprocent	—	2,7
Oxygenater			
— Metanol (stabiliseringsmedel måste tillsättas)	volymprocent	—	3
— Etanol (stabiliseringsmedel kan vara nödvändigt)	volymprocent	—	5
— Isopropylalkohol	volymprocent	—	10
— Tert-butylalkohol	volymprocent	—	7
— Isobutylalkohol	volymprocent	—	10
— Etrar innehållande minst 5 kolatomer per molekyl	volymprocent	—	15
— Andra oxygenater (7)	volymprocent	—	10
Svavelhalt	mg/kg	—	150
Blyhalt	g/l	—	0,005

(1) Testmetoderna skall vara de som specificeras i EN 228:1999. Medlemsstaterna får vid behov anta den analysmetod som anges i ersättningsstandarden EN 228:1999 om det kan visas att den är lika exakt och att dess precisionsnivå är minst lika hög som den analysmetod den ersätter.

(2) De värden som anges i specifikationen är 'verkliga värden'. Vid fastställandet av gränsvärden har bestämmelserna i ISO 4259 'Petroleumprodukter – bestämning och tillämpning av precisionsdata i samband med testmetoder' tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2 R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultaten av enskilda mätningar skall tolkas med utgångspunkt i de kriterier som anges i ISO 4259 (offentliggjord 1995).

(3) Vanlig blyfri bensin får saluföras med ett lägsta motoroktantal (MON) på 81 och ett lägsta researchoktantal (RON) på 91.

(4) Sommarperioden skall inledas senast den 1 maj och avslutas tidigast den 30 september. För medlemsstater med arktiskt klimat eller hårda vinterförhållanden skall sommarperioden inledas senast den 1 juni och avslutas tidigast den 31 augusti.

(5) I medlemsstater med arktiskt klimat eller hårda vinterförhållanden får ångtrycket inte överstiga 70 kPa under sommartid.

(6) Vanlig blyfri bensin får saluföras med en högsta olefinhalt av 21 volymprocent.

(7) Andra envärda alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som inte är högre än den som anges i EN 228:1999.

BILAGA II

**MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED FÖRBRÄNNINGS-
MOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING**

Typ: **Dieselbränsle**

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränser ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Cetantal		51,0	—
Densitet vid 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillation:			
— temp. vid 95 volymprocent	°C	—	360
Polycykliska aromatiska kolväten	viktprocent	—	11
Svavelhalt	mg/kg	—	350

⁽¹⁾ Testmetoderna skall vara de som specificeras i EN 590:1999. Medlemsstaterna får vid behov anta den analysmetod som anges i ersättningsstandardEN 590:1999 om det kan visas att den är lika exakt och att dess precisionsnivå är minst lika hög som den analysmetod den ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är 'verkliga värden'. Vid fastställandet av gränsvärden har bestämmelserna i ISO 4259 'Petroleumprodukter – bestämning och tillämpning av precisionsdata i samband med testmetoder' tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2 R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultaten av enskilda mätningar skall tolkas med utgångspunkt i de kriterier som anges i ISO 4259 (offentliggjord 1995).

BILAGA III

MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED STYRD TÄNDNING

Typ: **Bensin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränser ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Researchoktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Ångtryck, sommartid ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillation:			—
— avdunstad vid 100 °C	volymprocent	46,0	
— avdunstad vid 150 °C	volymprocent	75,0	—
Analys av kolväten:			
— olefiner	volymprocent	—	18,0
— aromatiska kolväten	volymprocent	—	35,0
— bensen	volymprocent	—	1,0
Syrehalt	viktprocent	—	2,7
Oxygenater			
— Metanol (stabiliseringsmedel måste tillsättas)	volymprocent	—	3
— Etanol (stabiliseringsmedel kan vara nödvändigt)	volymprocent	—	5
— Isopropylalkohol	volymprocent	—	10
— Tert-butylalkohol	volymprocent	—	7
— Isobutylalkohol	volymprocent	—	10
— Etrar innehållande minst 5 kolatomer per molekyl	volymprocent	—	15
— Andra oxygenater ⁽⁶⁾	volymprocent	—	10
Svavelhalt	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽⁷⁾
Blyhalt	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Testmetoderna skall vara de som specificeras i EN 228:1999. Medlemsstaterna får vid behov anta den analysmetod som anges i ersättningsstandardEN 228:1999 om det kan visas att den är lika exakt och att dess precisionsnivå är minst lika hög som den analysmetod den ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är 'verkliga värden'. Vid fastställandet av gränsvärden har bestämmelserna i ISO 4259 'Petroleumprodukter – bestämning och tillämpning av precisionsdata i samband med testmetoder' tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2 R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultaten av enskilda mätningar skall tolkas med utgångspunkt i de kriterier som anges i ISO 4259 (offentliggjord 1995).

⁽³⁾ Medlemsstaterna får besluta om att även fortsättningsvis tillåta saluföring av vanlig blyfri bensin med ett lägsta motoroktantal (MON) på 81 och ett lägsta researchoktantal (RON) på 91.

⁽⁴⁾ Sommarperioden skall inledas senast den 1 maj och avslutas tidigast den 30 september. För medlemsstater med arktiskt klimat eller hårda vinterförhållanden skall sommarperioden inledas senast den 1 juni och avslutas tidigast den 31 augusti.

⁽⁵⁾ I medlemsstater med arktiskt klimat eller hårda vinterförhållanden får ångtrycket inte överstiga 70 kPa under sommartid.

⁽⁶⁾ Andra envärda alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som inte är högre än den som anges i EN 228:1999.

⁽⁷⁾ I enlighet med artikel 3.2 skall vanlig blyfri bensin med en högsta svavelhalt på 10 mg/kg saluföras, och tillgången till densamma ha lämplig geografisk täckning inom alla medlemsstater, senast den 1 januari 2005. Den 1 januari 2009 skall all blyfri bensin som saluförs på medlemsstaternas territorium ha en svavelhalt på högst 10 mg/kg.

BILAGA IV

**MILJÖSPECIFIKATIONER FÖR MARKNADSBRÄNSLEN AVSEDDA FÖR FORDON MED FÖRBRÄNNINGS-
MOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING**

Typ: **Dieselbränsle**

Parameter ⁽¹⁾	Enhet	Gränser ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Cetantal		51,0	—
Densitet vid 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillation:			
— temp. vid 95 volymprocent	°C	—	360
Polycykliska aromatiska kolväten	viktprocent	—	11
Svavelhalt	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Testmetoderna skall vara de som specificeras i EN 590:1999. Medlemsstaterna får vid behov anta den analysmetod som anges i ersättningsstandarden EN 590:1999 om det kan visas att den är lika exakt och att dess precisionsnivå är minst lika hög som den analysmetod den ersätter.

⁽²⁾ De värden som anges i specifikationen är 'verkliga värden'. Vid fastställandet av gränsvärden har bestämmelserna i ISO 4259 'Petroleumprodukter – bestämning och tillämpning av precisionsdata i samband med testmetoder' tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2 R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultaten av enskilda mätningar skall tolkas med utgångspunkt i de kriterier som anges i ISO 4259 (offentliggjord 1995).

⁽³⁾ I enlighet med artikel 4.1 skall dieselbränslen med en svavelhalt på högst 10 mg/kg saluföras, och tillgången till densamma skall säkerställas genom lämplig geografisk täckning inom alla medlemsstaters territorium, senast den 1 januari 2005. Dessutom skall, om inte annat följer av översynen i artikel 9.1, allt dieselbränsle som saluförs inom medlemsstaternas territorium senast den 1 januari 2009 ha en svavelhalt på högst 10 mg/kg."

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 11 maj 2001 förelade kommissionen rådet sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen.

2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande den 29 november 2001.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 18 oktober 2001.

3. Den 15 april 2002 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i fördraget.

II. SYFTE

Genom förslaget införs kravet att bensen och diesel med en svavelhalt på högst 10 mg/kg skall släppas ut på marknaden med balanserad geografisk täckning senast den 1 januari 2005 och denna gräns görs obligatorisk efter ett särskilt slutdatum (den 1 januari 2011 i förslaget). Detta slutdatum för dieselbränslen är föremål för översyn.

I förslaget klargörs också situationen beträffande nu tillåtna svavelhalt för diesel som används för mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg men det införs inte några nya bestämmelser. I förslaget föreslås också smärre ändringar av bestämmelserna om teknisk anpassning och anpassning till en europeisk standard för övervakning av bränslekvaliteten under utarbetande. Inga ändringar har föreslagits av de parametrar som inte rör svavel.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

1. Allmänt

De viktigaste frågorna är följande:

- Slutdatum efter vilket den bensen och diesel som säljs högst får innehålla en svavelhalt på högst 10 mg/kg: Kommissionen föreslog den 1 januari 2011, Europaparlamentet föreslog den 1 januari 2008 och rådet enades om den 1 januari 2009. Beträffande tillgången till detta bränsle enades rådet om att denna bör ha "lämplig" geografisk täckning, i stället för "bred" som i kommissionens förslag.
- Mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg: Kommissionen föreslog inga ändringar, Europaparlamentet föreslog att samma krav skulle tillämpas från den 1 januari 2005 och rådet har begärt att kommissionen skall lägga fram förslag rörande kvaliteten på bränsle för mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg, dock får medlemsstaterna nu tillämpa strängare regler för svavelhalten, om de så önskar.
- Strängare miljöspecifikationer för bensen och diesel än de som fastslås i direktivet, när sådana motiveras av lokala miljöförhållanden: Rådet utvidgade den nuvarande bestämmelsen i direktiv 98/70, enligt vilken en medlemsstat kan begära att få tillämpa strängare miljöspecifikationer för bensen och diesel i specifika områden inom sitt territorium på grund av luftkvaliteten, till att även omfatta risker för grundvattenföroreningar.

Kommissionen har godtagit den gemensamma ståndpunkt som rådet enades om.

2. Europaparlamentets ändringsförslag

Vid sin plenaromröstning den 29 oktober 2001 antog Europaparlamentet 36 ändringsförslag till förslaget. Sjutton av dessa har införlivats (7 i artikeldelen och 10 i skälen), antingen ordagrant, delvis eller till innebörden, i rådets gemensamma ståndpunkt.

a) De 19 ändringsförslag som inte har införlivats kan indelas i följande grupper:

Skattelättnader (*Ändringsförslag 10, 19 och 27*): Europaparlamentet föreslog att medlemsstaterna skall ha en automatisk rätt att främja ett tidigt införande av bensin och diesel med en svavelhalt på högst 10 mg/kg genom att medge skattelättnader. Detta godtogs inte av rådet på grund av oförenlighet med den rättsliga grunden till förslaget och bestämmelserna i gemenskapens lagstiftning.

Undantag (*Ändringsförslag 20, 21, 24, 25*): Europaparlamentet föreslog att möjligheten för en medlemsstat att begära undantag från skyldigheten att saluföra bensin och diesel med en svavelhalt som understiger 50 mg/kg från och med den 1 januari 2005 för upp till två år skulle strykas. Detta godtogs inte.

Definition av balanserad geografisk täckning (*Ändringsförslag 42/45 och 43/46*): Europaparlamentet föreslog att kommissionen genom ett kommittéförfarande skulle fastställa kriterierna för att bestämma vad som utgör tillgång till bensin och diesel med en svavelhalt på högst 10 mg/kg med balanserad geografisk täckning under inledningsfasen. Rådet ansåg att de olikartade lokala omständigheterna skulle hindra utformningen av sådana gemensamma kriterier.

Mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg (*Ändringsförslag 3, 12, 26 och 37*): Europaparlamentet föreslog att diesel som används för mobila maskiner som inte är avsedda för transporter på väg bör uppfylla samma miljöspecifikationer som gäller för diesel för transporter på väg från den 1 januari 2005. Rådet godtog emellertid inte dessa ändringsförslag men uppmånade i artikel 1.5 b kommissionen att fastställa de nödvändiga specifikationer som krävs för diesel med tanke på nästa steg när det gäller utsläppsnormerna för förbränningsmotorer med kompressionständning som skall användas i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.

Slutdatum (*Ändringsförslag 5, 11, 15, 18, 23 och 32*): Europaparlamentet föreslog att det slutdatum då all bensin och diesel måste uppfylla kravet på en högsta svavelhalt på 10 mg/kg skulle tidigareläggas till den 1 januari 2008, vilket skulle eliminera möjligheten för kommissionen att bekräfta slutdatum när det gäller diesel och ge möjlighet till undantag på grund av socioekonomiska hänsyn men dessa ändringsförslag återspeglas inte i den gemensamma ståndpunkten. Rådet enades emellertid om att tidigarelägga slutdatumet till den 1 januari 2009 men behöll möjligheten för kommissionen att bekräfta slutdatum när det gäller diesel senast den 31 december 2005.

b) De 17 ändringsförslag som rådet har införlivat i sin gemensamma ståndpunkt kan indelas i följande grupper:

Rapportering (*Ändringsförslag 29 och, i princip, 28*): Kommissionen gick med på att tillhandahålla den information som begärs i den nya punkt som införs genom ändringsförslag 29 (artikel 8.4) och ändringsförslag 28 gör några små ändringar i lydelsen för det krav på rapportering (artikel 8.3) som ställs på medlemsstaterna. De flesta av dessa ändringar införlivades i den gemensamma ståndpunkten.

Datum (*Ändringsförslag 30*): Det tidigare datumet för översyn av det fullständiga genomförandet av förslaget när det gäller diesel, som enligt detta ändringsförslag satts till den 31 december 2005, har godtagits ordagrant och det passar ihop med rådets beslut att förlägga slutdatum två år tidigare än kommissionen föreslagit.

91 RON bensin (*Ändringsförslag 35*): Detta ändringsförslag gör det möjligt med fortsatt saluföring av 91 RON bensin och införlivades som en del av den gemensamma ståndpunkten.

Översynsklausul (*Ändringsförslag 48 och, delvis, 47*): Den översynsklausul (artikel 9) som godkänts i den gemensamma ståndpunkten innehåller ett krav på att behovet att ändra andra bränsleparametrar skall beaktas samt införandet av alternativa motorbränslen främjas, inbegripet biobränsle (detta täcker ändringsförslag 48, i princip). Vid översynen skall kommissionen också ta hänsyn till "påverkan av metalliska tillsatser och andra relevanta frågor som rör dess prestanda" i den nya tekniken för att bekämpa föroreningar (detta omfattar en del av ändringsförslag 47, i princip).

Stärkande av frivilliga avtal (*Ändringsförslag 34, i princip*): Innebörden av detta ändringsförslag har införlivats i artikel 9.1d med två mindre ändringar av ordalydelsen.

Skälen (*Ändringsförslag 1, 2, 4 (delvis), 6, 7, 8, 9, 13, 16 och 44*): Dessa ändringsförslag har införlivats i den gemensamma ståndpunktens ingress och rör följande:

Ändringsförslag 1 – betydelsen av svavelhalten i bränslen både när det gäller fordon för transporter på väg och mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (skäl 5).

Ändringsförslag 2 – en riktigare hänvisning till direktivets titel (skäl 6).

Ändringsförslag 4 – betonar den inverkan som en lägre svavelhalt kommer att få på CO₂-utsläppen från fordon för transporter på väg (skäl 7), medan den del som handlar om mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg inte finns med i den gemensamma ståndpunkten.

Ändringsförslag 6 – Betonar den roll som skattesänkningar kan spela (skäl 8).

Ändringsförslag 7 – betonar behovet av att beakta utvecklingen mot bensin och diesel med en svavelhalt på högst 10 mg/kg vid översynen 2003 av de frivilliga avtalen med de stora biltillverkarna för att minska fordonens CO₂-utsläpp (skäl 9).

Ändringsförslag 8 – återspeglas delvis i skäl 10, såtillvida att det förbättrar den text som hänvisar till högsta svavelhalt. Däremot återspeglas inte i den gemensamma ståndpunkten den del av ändringsförslaget som handlar om att alla bensinsorter med en svavelhalt på högst 10 mg/kg obligatoriskt skall finnas tillgängliga.

Ändringsförslag 9 – inför ett nytt skäl, som pekar på behovet av att vanlig blyfri bensin får fortsätta att saluföras, vilket återspeglas av bestämmelsen i fotnot 3 i bilagorna I och III.

Ändringsförslag 13 – återspeglas i princip i skäl 13, såtillvida att systemen för övervakning av bränsle kvaliteten kommer att uppnå samma mål som ändringsförslaget syftar till.

Ändringsförslagen 16 och 44 – pekar på behovet av att ytterligare utvärdera alternativa bränslen, biobränslen och den inverkan som ett antal frågor har, t.ex. användningen av metalliska tillsatser i utrustning för bekämpning av föroreningar, två frågor som båda återspeglas i skäl 16.

3. De viktigaste nyheter som införts av rådet

Den viktigaste nyheten, som också är ett steg i riktning mot Europaparlamentets ståndpunkt (i *ändringsförslagen 5, 11, 15, 18, 23 och 32*), är ändringen av det slutdatum som skall gälla för fullständig tillgång på marknaden till bensin och diesel med en svavelhalt på högst 10 mg/kg. Det datum som föreslogs av kommissionen var den 1 januari 2011, vilket i den gemensamma ståndpunkten tidigare lades till den 1 januari 2009 (Europaparlamentet föreslog den 1 januari 2008). Genom detta tidigare slutdatum införlivades Europaparlamentets ändringsförslag att tidigare lägga datum för översyn av dieselbränslen, från den 1 januari 2006 till den 1 januari 2005 i den gemensamma ståndpunkten.

I kommissionens förslag fanns ingen ändring i fråga om bränslebehoven för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg. Rådet tog denna fråga under noggrant övervägande och ändrade förslaget, så att kommissionen anmodades att lägga fram ett förslag om kvaliteten på bränsle för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, när kommissionen överväger nästa steg för utsläppsnormerna för förbränningsmotorer med kompressionständning.

Rådet beslöt också att utvidga en tidigare bestämmelse i artikel 6 i direktiv 98/70/EG, som nu tillåter medlemsstaterna att, efter ett kontrollförfarande av gemenskapen, begära att få saluföra bränsle med strängare miljöspecifikationer i vissa delar av medlemsstaten på grund av luftföroreningar, till att omfatta även grundvattenföroreningar.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att det i sin gemensamma ståndpunkt i stor omfattning tar hänsyn till Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen. Rådets gemensamma ståndpunkt har fört kommissionens förslag närmare Europaparlamentets yttrande i fråga om de flesta ändringsförslag som inte godtagits. Den representerar en väl avvägd lösning för ändring av direktivet, vilken säkerställer att de miljömässiga fördelarna kan uppnås genom de nya gränsvärdena samtidigt som praktiskt genomförbara krav ställs på industrin.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 38/2002

antagen av rådet den 15 april 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 av den ... om avfallsstatistik

(2002/C 145 E/05)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Gemenskapen har behov av regelbunden gemenskapsstatistik över företags och privata hushålls generering och hantering av avfall för att kunna övervaka genomförandet av avfallspolitiken. Härigenom skapas en grundval för övervakning av huruvida principerna för maximal återvinning och säkert bortskaffande följs. Statistiska verktyg behövs dock fortfarande för att bedöma hur principen om förebyggande av avfall efterlevs och för att göra en koppling mellan uppgifter om avfallsgenerering och en global, nationell och regional inventering av resursanvändningen.

(2) Termerna för beskrivning av avfall och avfallshantering måste definieras för att resultaten i avfallsstatistiken skall kunna jämföras.

(3) Gemenskapens avfallspolitik har lett till ett antal principer, som skall följas av avfallsgenererande enheter och vid avfallshantering. Detta innebär att avfallet måste övervakas på olika stadier i avfallsflödet, nämligen vid generering, insamling, återvinning och bortskaffande.

(4) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽⁴⁾ bildar den rättsliga ramen för bestämmelserna i den här förordningen.

(5) För att säkerställa jämförbara resultat bör avfallsstatistiken redovisas enligt den fastställda indelningen och i en lämplig

⁽¹⁾ EGT C 87, 29.3.1999, s. 22 och EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 202.

⁽²⁾ EGT C 329, 17.11.1999, s. 17.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 september 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 april 2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

form samt inom en bestämd tidsperiod räknat från referensårets utgång.

(6) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att fastställa en ram för framställning av gemenskapsstatistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom mer exakta termer för beskrivning av avfall och avfallshantering måste utarbetas för att säkerställa jämförbarhet för den statistik som medlemsstaterna tillhandahåller, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet för den föreslagna åtgärden.

(7) Enskilda medlemsstater kan behöva en övergångsperiod för att anpassa eller upprätta sin avfallsstatistik för sådana näringsgrenar enligt NACE Rev 1, vilken inrättats genom rådets förordning (EG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 ⁽⁵⁾, som kräver väsentliga anpassningar av det nationella statistiska systemet.

(8) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁶⁾.

(9) Kommittén för det statistiska programmet har rådfrågats av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål**

1. Målet för denna förordning är att upprätta en ram för framtagning av gemenskapsstatistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall.

⁽⁵⁾ EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

⁽⁶⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Medlemsstaterna och kommissionen skall, inom sina respektive kompetensområden, ta fram gemenskapsstatistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall, utom i fråga om radioaktivt avfall, som redan omfattas av annan lagstiftning.

3. Statistiken skall omfatta följande områden:

- a) Generering av avfall i enlighet med bilaga I.
- b) Återvinning och bortskaffande av avfall i enlighet med bilaga II.

4. När statistiken sammanställs skall medlemsstaterna och kommissionen iaktta den i huvudsak materialbaserade statistiknomenklaturen på det sätt som anges i bilaga III.

5. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 fastställa en jämförelsetabell mellan statistiknomenklaturen i bilaga III och avfallsförteckningen i kommissionens beslut 2000/532/EG ⁽¹⁾.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning och inom dess ram avses med

- a) *avfall*: varje ämne, substans eller föremål, så som de definieras i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽²⁾,
- b) *separat insamlade avfallsfraktioner*: hushållsavfall och liknande avfall, som samlats in separat i homogena fraktioner av offentliga organ, ideella organisationer och privata företag som är verksamma på området för organiserad insamling av avfall,
- c) *materialutnyttjande*: materialutnyttjande enligt definitionen i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ⁽³⁾,
- d) *återvinning*: någon av de åtgärder som anges i bilaga II B till direktiv 75/442/EEG.
- e) *bortskaffande*: någon av de åtgärder som anges i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG.
- f) *anläggning för återvinning eller bortskaffande*: en anläggning för vilken det krävs ett tillstånd eller en registrering enligt artiklarna 9, 10 eller 11 i direktiv 75/442/EEG,

g) *farligt avfall*: allt avfall enligt definitionen i artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽⁴⁾,

h) *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt g,

i) *förbränning*: värmebehandling av avfall i en förbränningsanläggning så som den definieras i artikel 3.4 eller i en samförbränningsanläggning så som den definieras i artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽⁵⁾,

j) *deponi*: upplagsplats för avfall så som den definieras i artikel 2 g i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽⁶⁾,

k) *kapacitet hos avfallsförbränningsanläggning*: den maximala kapaciteten för att förbränna avfall, uttryckt i ton per år eller i gigajoules,

l) *kapacitet hos avfallsåtervinningsanläggning*: den maximala kapaciteten för att återvinna avfall, uttryckt i ton per år,

m) *deponikapacitet*: deponianläggningens återstående kapacitet (vid slutet av referensåret för uppgifterna) för att i framtiden bortskaffa avfall, uttryckt i m³,

n) *kapaciteten hos andra anläggningar för bortskaffande av avfall*: anläggningens kapacitet att bortskaffa avfall, uttryckt i ton per år.

Artikel 3

Uppgiftsinsamling

1. Medlemsstaterna skall, med iakttagande av de krav på kvalitet och exakthet som skall fastställas i enighet med förfarandet i artikel 7.2, inhämta de uppgifter som behövs för att specificera de karakteristika som anges i bilagorna I och II genom

— undersökningar,

— källor inom förvaltningsväsendet eller andra källor, såsom de obligatoriska rapporter som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen om avfallshantering,

⁽¹⁾ EGT L 226, 6.9.2000, s. 3. Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 2001/573/EG (EGT L 203, 28.7.2001, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

⁽³⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽⁵⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

- statistiska skattningar baserade på stickprov eller skattningar baserade på avfallsmängd, eller
- en kombination av dessa metoder.

För att begränsa belastningen på uppgiftslämnarna skall de nationella myndigheterna och kommissionen ha tillgång till uppgiftskällor inom förvaltningsväsendet, med iakttagande av de begränsningar och villkor som varje medlemsstat och kommissionen fastställer inom sina respektive kompetensområden.

2. För att minska den administrativa belastningen för små företag, skall företag med mindre än 10 anställda undantas från undersökningarna, såvida de inte i betydlig utsträckning bidrar till avfallsgenerering.

3. Medlemsstaterna skall redovisa resultat i form av statistik enligt den indelning som anges i bilagorna I och II.

4. De undantag som anges i punkt 2 skall överensstämma med de täcknings- och kvalitetsmål som anges i avsnitt 7.1 i bilagorna I och II.

5. Medlemsstaterna skall i lämplig form och inom en fastställd tidsperiod efter utgången av respektive referensperiod i enlighet med bilagorna I och II rapportera resultaten, inbegripet sekretessbelagda uppgifter, till Eurostat.

6. Behandlingen av sekretessbelagda uppgifter och rapporteringen av dem enligt punkt 5 skall ske i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser om insynsskydd i statistik.

Artikel 4

Övergångsperiod

1. Under en övergångsperiod på högst två år efter det att denna förordning trätt i kraft får kommissionen på begäran av en medlemsstat och i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 bevilja undantag från bestämmelserna i avsnitt 5 i bilagorna I och II för redovisning av resultat avseende avsnitt 8.1.1, posterna 13–17, i bilaga I och avsnitt 8.2 i bilaga II.

2. De undantag som avses i punkt 1 får beviljas enskilda medlemsstater endast för uppgifter från det första referensåret.

Artikel 5

Import och export av avfall

1. Kommissionen skall utarbeta ett program för pilotstudier om import och export av avfall som på frivillig grund skall

genomföras av medlemsstaterna. Syftet med pilotstudierna är dels att bedöma om det är relevant och genomförbart att inhämta uppgifter, dels att utvärdera kostnaderna för och nyttan av uppgiftsinsamlingen samt den arbetsbörda som den innebär för företagen.

2. Kommissionens program för pilotstudier skall stå i överensstämmelse med innehållet i bilagorna I och II, framför allt i fråga om sådana aspekter som gäller räckvidd för och täckning av avfall, avfallsslag i samband med klassificering av avfall, referensår och periodicitet med beaktande av rapporteringsskyldigheten enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen⁽¹⁾.

3. Kommissionen skall finansiera upp till 100 % av kostnaderna för pilotstudierna.

4. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna skall kommissionen underrätta Europaparlamentet och rådet om möjligheterna att sammanställa statistik för den verksamhet och de karakteristika som täcks av pilotstudierna om export och import av avfall. Kommissionen skall anta nödvändiga genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 7.2.

5. Pilotstudierna bör genomföras inom tre år efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 6

Genomförandeåtgärder

De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 7.2. De skall omfatta följande:

- a) Åtgärder för anpassning till den ekonomiska och tekniska utvecklingen av insamling och statistisk bearbetning av uppgifter samt behandling och rapportering av resultat.
- b) Åtgärder för anpassning av specifikationerna i bilagorna I, II och III.
- c) Åtgärder för redovisning av resultat enligt artikel 3.2, 3.3 och 3.4 med beaktande av de ekonomiska strukturerna och tekniska förutsättningarna i en medlemsstat, varvid en enskild medlemsstat kan undantas från att rapportera vissa poster i indelningen, förutsatt att det kan bevisas att verkningarna på statistikens kvalitet är begränsade. I alla de fall där undantag beviljas skall den sammanlagda avfallsmängden för varje post i avsnitten 2.1 och 8.1 i bilaga I sammanställas.

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s. 1).

- d) Åtgärder för fastställande av lämpliga kriterier för kvalitetsbedömning och av innehållet i de kvalitetsrapporter som avses i avsnitt 7 i bilagorna I och II.
- e) Åtgärder för fastställande av en lämplig form för medlemsstaternas resultatrapportering, inom två år efter det att denna förordning har trätt i kraft.
- f) Åtgärder för sammanställning av en förteckning över de övergångsperioder och undantag som medlemsstater beviljats i enlighet med artikel 4.
- g) Åtgärder för tillämpning av resultaten av pilotstudierna enligt artikel 5.4, avsnitt 1.2 i bilaga I, avsnitt 2.2 i bilaga I och avsnitt 8.3 i bilaga II.

Artikel 7

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för det statistiska programmet som inrättades genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽¹⁾.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Kommissionen skall till den kommitté som inrättades genom direktiv 75/442/EEG, översända ett förslag till de åtgärder som den avser att förelägga Kommittén för det statistiska programmet.

Artikel 8

Rapport

1. Inom fem år från den dag då denna förordning träder i kraft samt därefter vart tredje år skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om den statistik som har sammanställts enligt denna förordning och särskilt om statistikens kvalitet och belastningen på företagen.

2. Kommissionen skall inom två år från den dag då denna förordning träder i kraft förelägga Europaparlamentet och rådet ett förslag om upphävande av överlappande rapporteringsskyldigheter.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

BILAGA I

AVFALLSGENERERING

AVSNITT 1

Täckning

1. Statistik skall sammanställas för all verksamhet som klassificeras inom avdelningarna C–Q i NACE Rev. 1. Dessa avdelningar omfattar samtliga näringsgrenar utom jordbruk, jakt och skogsbruk (A) samt fiske (B), vilka ligger utanför tillämpningsområdet för denna bilaga.

Denna bilaga omfattar även

- a) hushållsavfall,
- b) avfall som härrör från återvinning och/eller bortskaffande.
2. Kommissionen kommer att utarbeta ett program för de pilotstudier som medlemsstaterna på frivillig grund skall genomföra för att bedöma om det är relevant att ta med avsnitten A och B i NACE Rev. 1 i den sammanställning som avses i punkt 1. Kommissionen skall finansiera upp till 100 % av kostnaderna för dessa pilotstudier. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna skall kommissionen anta de nödvändiga genomförandeåtgärderna i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 i denna förordning.

AVSNITT 2

Avfallsslag

1. Statistik över följande avfallsslag skall tas fram:

Förteckning över aggregat			
Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01.1	Lösningsmedelsavfall	Icke-farligt
2	01.1	Lösningsmedelsavfall	Farligt
3	01.2	Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall	Icke-farligt
4	01.2	Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall	Farligt
5	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
6	01.3	Oljeavfall	Farligt
7	01.4	Förbrukade kemiska katalysatorer	Icke-farligt
8	01.4	Förbrukade kemiska katalysatorer	Farligt
9	02	Avfall av kemiska beredningar	Icke-farligt
10	02	Avfall av kemiska beredningar	Farligt
11	03.1	Kemiska rester och avlagringar	Icke-farligt
12	03.1	Kemiska rester och avlagringar	Farligt
13	03.2	Avloppsslam från industrier	Icke-farligt
14	03.2	Avloppsslam från industrier	Farligt
15	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Icke-farligt
16	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Farligt
17	06	Metallavfall	Icke-farligt
18	06	Metallavfall	Farligt
19	07.1	Glasavfall	Icke-farligt
20	07.2	Pappers- och pappavfall	Icke-farligt
21	07.3	Gummiavfall	Icke-farligt

Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
22	07.4	Plastavfall	Icke-farligt
23	07.5	Träavfall	Icke-farligt
24	07.6	Textilavfall	Icke-farligt
25	07.6	Textilavfall	Farligt
26	08	Kasserad utrustning	Icke-farligt
27	08	Kasserad utrustning	Farligt
28	08.1	Uttjänta fordon	Icke-farligt
29	08.41	Batterier och ackumulatorer	Icke-farligt
30	08.41	Batterier och ackumulatorer	Farligt
31	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall (exkl. animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall)	Icke-farligt
32	09.11	Animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall	Icke-farligt
33	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
34	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
35	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
36	11	Vanligt slam	Icke-farligt
37	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Mineralavfall (exkl. avfall från förbränning och förorenade jord- och muddermassor)	Icke-farligt
38	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Mineralavfall (exkl. avfall från förbränning och förorenade jord- och muddermassor)	Farligt
39	12.4	Avfall från förbränning	Icke-farligt
40	12.4	Avfall från förbränning	Farligt
41	12.6	Förorenade jord- och muddermassor	Farligt
42	13	Stelnat, stabiliserat och förglasat avfall	Icke-farligt
43	13	Stelnat, stabiliserat och förglasat avfall	Farligt

2. I enlighet med rapporteringsskyldigheten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG kommer kommissionen att utarbeta ett program för pilotstudier, som medlemsstaterna på frivillig grund skall genomföra för att bedöma hur relevant det är att indelningen enligt den förteckning som avses i punkt 1 (EAK-statistik, version 2) omfattar poster för förpackningsavfall. Kommissionen skall finansiera upp till 100 % av kostnaderna för dessa pilotstudier. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna skall kommissionen anta de nödvändiga genomförandeåtgärderna i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 i denna förordning.

AVSNITT 3

Karakteristika

1. Karakteristika för respektive avfallslag:

För varje avfallslag i förteckningen under avsnitt 2.1 kommer mängden genererat avfall att sammanställas.

2. Regionala karakteristika:

Befolkningsgrupp eller bostäder som omfattas av ett system för insamling av blandat hushållsavfall och liknande avfall (NUTS 2-nivå).

AVSNITT 4

Rapporteringsenhet

1. Rapporteringsenheten för alla avfallslag skall anges i 1 000 ton (normalt) vått avfall. För avfallslagen "slam" skall även en uppgift om torrsubstans anges.
2. Rapporteringsenheten för regionala karakteristika bör vara den procentuella andel som befolkningen eller bostäderna utgör.

AVSNITT 5

Första referensåret och periodicitet

1. Första referensåret skall vara det andra kalenderåret efter det att förordningen har trätt i kraft.
2. Medlemsstaterna skall lämna uppgifter för vartannat år efter det första referensåret.

AVSNITT 6

Resultatrapportering till Eurostat

Resultaten skall rapporteras inom 18 månader från referensårets utgång.

AVSNITT 7

Rapport om statistikens täckning och kvalitet

1. För varje post i avsnitt 8 (näringsgrenar och hushåll) kommer medlemsstaterna att ange hur stor procentandel som den sammanställda statistiken representerar av den totala mängden avfall i respektive post. Minimikravet avseende täckning kommer att fastställas enligt förfarandet i artikel 7.2 i denna förordning.
2. Medlemsstaterna kommer att lämna en kvalitetsrapport, där exaktheten för de insamlade uppgifterna skall anges. Skattningar, sammanslagningar och utelämnanden kommer att redovisas tillsammans med en redogörelse för hur dessa åtgärder påverkar fördelningen av avfallslag i förteckningen i avsnitt 2.1 på näringsgrenar och hushåll i enlighet med avsnitt 8.
3. Kommissionen kommer att foga täcknings- och kvalitetsrapporterna till den rapport som anges i artikel 8 i denna förordning.

AVSNITT 8

Sammanställning av resultat

1. Resultaten för de karakteristika som anges i avsnitt 3.1 skall sammanställas för
 - 1.1 följande avdelningar, huvudgrupper, grupper och undergrupper i NACE Rev. 1:

Nr på posten	Kod enligt NACE Rev. 1.1	Beskrivning
1	C	Utvinning av mineral
2	DA	Livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksvaruframställning
3	DB + DC	Textil- och beklädnadsvarutillverkning och textilvaror + tillverkning av läder och lädervaror
4	DD	Trävarutillverkning
5	DE	Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning; förlagsverksamhet och grafisk produktion
6	DF	Tillverkning av stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle
7	DG + DH	Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter + tillverkning av gummi- och plastvaror
8	DI	Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter
9	DJ	Metallframställning och metallvarutillverkning
10	DK + DL + DM	Tillverkning av maskiner som ej ingår i annan underavdelning + tillverkning av el- och optikprodukter + tillverkning av transportmedel

Nr på posten	Kod enligt NACE Rev. 1.1	Beskrivning
11	DN exkl. 37	Övrig tillverkning
12	E	El-, gas-, ång-, hetvatten- och vattenförsörjning
13	F	Byggverksamhet
14	G-Q exkl. 90 och 51.57	Tjänster: parti- och detaljhandel; reparation av motorfordon, hushållsartiklar och personliga artiklar + hotell och restauranger + transport, magasinering och kommunikation + finansiell förmedling + fastighetsuthyrning och handelsverksamhet + offentlig förvaltning, försvar och obligatorisk socialförsäkring + utbildning + hälso- och sjukvård, socialt arbete + andra samhälleliga och personliga verksamheter + verksamhet i hushåll + verksamhet vid utländska organisationer och organ
15	37	Återvinning
16	51.57	Partihandel med avfallsprodukter och skrot
17	90	Avloppsrening, avfallshantering, renhållning o.d.

1.2 Hushåll:

18		Hushållsavfall
----	--	----------------

2. För näringsgrenarna skall de statistiska enheterna, alltefter hur statistiken struktureras i varje enskild medlemsstat, utgöras av lokala enheter eller verksamhetsenheter såsom dessa definieras i rådets förordning (EEG) nr 696/93 av den 15 mars 1993 om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen ⁽¹⁾.

I den kvalitetsrapport som skall lämnas i enlighet med avsnitt 7 får det ingå en redogörelse för hur den statistiska enhet man valt påverkar den enligt NACE Rev 1 indelade branschvisa fördelningen av uppgifterna.

⁽¹⁾ EGT L 76, 30.3.1993, s. 2. Förordningen ändrad genom 1994 års anslutningsakt.

BILAGA II

ÅTERVINNING OCH BORTSKAFFANDE AV AVFALL

AVSNITT 1

Täckning

1. Statistiken skall sammanställas för samtliga anläggningar för återvinning och bortskaffande av avfall som är verk-samma inom något av de områden som anges i avsnitt 8.2 och som återfinns eller ingår bland de näringsgrenar enligt NACE Rev. 1 som anges i avsnitt 8.1.1 i bilaga I.
2. Anläggningar där avfallshanteringen är begränsad till återanvändning av avfall på den plats där avfallet genererats täcks inte av denna bilaga.

AVSNITT 2

Avfallsslag

Statistik över varje åtgärd för återvinning eller bortskaffande i enlighet med avsnitt 8.2 skall sammanställas enligt följande förteckning över avfallsslag:

Förbränning			
Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall exkl. använda oljor (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Icke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall exkl. använda oljor kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Farligt
3	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
4	01.3	Oljeavfall	Farligt
5	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Icke-farligt
6	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Farligt
7	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
8	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
9	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
10	11	Vanligt slam	Icke-farligt
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Övrigt avfall (metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + animaliskt och vegetabiliskt avfall + mineralavfall + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Övrigt avfall (metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + animaliskt och vegetabiliskt avfall + mineralavfall + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

Åtgärder som kan leda till återvinning (utom energiåtervinning)

Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
2	01.3	Oljeavfall	Farligt
3	06	Metallavfall	Icke-farligt
4	06	Metallavfall	Farligt

Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
5	07.1	Glasavfall	Icke-farligt
6	07.2	Pappers- och pappavfall	Icke-farligt
7	07.3	Gummiavfall	Icke-farligt
8	07.4	Plastavfall	Icke-farligt
9	07.5	Träavfall	Icke-farligt
10	07.6	Textilavfall	Icke-farligt
11	07.6	Textilavfall	Farligt
12	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall (exkl. animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall)	Icke-farligt
13	09.11	Animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall	Icke-farligt
14	12	Mineralavfall	Icke-farligt
15	12	Mineralavfall	Farligt
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Övrigt avfall exkl. använda oljor (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall + sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + kasserad utrustning + blandat vanligt avfall + vanligt slam + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
17	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Övrigt avfall exkl. använda oljor (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall + sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + kasserad utrustning + blandat vanligt avfall + vanligt slam + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

Bortskaffande (annat än förbränning)

Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall, exkl. använda oljor (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Icke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall, exkl. använda oljor (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Farligt
3	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
4	01.3	Oljeavfall	Farligt
5	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall	Icke-farligt
6	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
7	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
8	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
9	11	Vanligt slam	Icke-farligt
10	12	Mineralavfall	Icke-farligt
11	12	Mineralavfall	Farligt

Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Övrigt avfall (sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Övrigt avfall (sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

AVSNITT 3

Karakteristika

I nedanstående tabell anges de karakteristika för vilka det skall sammanställas statistik över återvinning och bortskaffande i enlighet med avsnitt 8.2.

Åtgärder för återvinning och bortskaffande per region – antal och kapacitet	
Nr på posten	Beskrivning
1	Antal anläggningar på NUTS 2-nivå
2	Kapacitet uttryckt i enheter enligt åtgärderna på NUTS 2-nivå
Behandlade avfallsmängder per åtgärd för återvinning och bortskaffande, inbegripet import	
3	Totalmängder behandlat avfall enligt det speciella förfarings sättet för avfallsslag enligt förteckningen i avsnitt 2, exkl. sådant avfall som materialutnyttjas på den plats där det genereras, på NUTS 1-nivå

AVSNITT 4

Rapporteringsenhet

Rapporteringsenheten för alla avfallsslag skall anges i 1 000 ton (normalt) vått avfall. För avfallsslagen "slam" skall även en uppgift om torrsubstans anges.

AVSNITT 5

Första referensåret och periodicitet

1. Första referensåret skall vara det andra kalenderåret efter det att denna förordning har trätt i kraft.
2. Medlemsstaterna skall lämna uppgifter vartannat år efter det första referensåret för de anläggningar som anges i avsnitt 8.2.

AVSNITT 6

Resultatrapportering till Eurostat

Resultaten skall rapporteras inom 18 månader från referensårets utgång.

AVSNITT 7

Rapport om statistikens täckning och kvalitet

1. För de karakteristika som förtecknas i avsnitt 3 samt för varje post inom de olika åtgärderna enligt avsnitt 8.2 kommer medlemsstaterna att ange hur stor procentandel av den totala mängden avfall i respektive post som den sammanställda statistiken representerar. Minimikravet för täckning kommer att fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 i denna förordning.

2. När det gäller de karakteristika som förtecknas i avsnitt 3, kommer medlemsstaterna att lämna en kvalitetsrapport, där exaktheten hos de insamlade uppgifterna skall anges.
3. Kommissionen kommer att foga täcknings- och kvalitetsrapporterna till den rapport som anges i artikel 8 i denna förordning.

AVSNITT 8

Redovisning av resultat

1. Resultaten skall sammanställas för varje post inom de olika åtgärderna i avsnitt 8.2 i enlighet med karakteristika i avsnitt 3.
2. Förteckning över åtgärder för återvinning och bortskaffande; koderna hänvisar till koderna i bilagorna till direktiv 75/442/EEG.

Nr på posten	Kod	Typ av åtgärd för återvinning och bortskaffande
Förbränning		
1	R1	Huvudanvändning som bränsle eller andra metoder för att generera energi
2	D10	Förbränning på land
Åtgärder som kan leda till återvinning (utom energiåtervinning)		
3	R2 +	Återvinning/regenerering av lösningsmedel
	R3 +	Materialutnyttjande/återvinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inbegripet kompostering och andra former av biologisk omvandling)
	R4 +	Materialutnyttjande/återvinning av metaller och metallföreningar
	R5 +	Materialutnyttjande/återvinning av andra oorganiska material
	R6 +	Regenerering av syror och baser
	R7 +	Återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar
	R8 +	Återvinning av komponenter från katalysatorer
	R9 +	Omraffinering eller andra sätt att återanvända oljor
	R10 +	Markbehandling som är fördelaktig för jordbruket eller syftar till att förbättra miljön
	R11	Användning av avfall från någon av åtgärderna R1–R10
Bortskaffande åtgärder		
4	D1 +	Deponering i eller på marken (t.ex. avfallsupplag)
	D3 +	Djupinjicering (t.ex. injicering av pumpbart avfall i brunnar, saltgrottor eller naturligt förekommande magasin)
	D4 +	Invallning (t.ex. placering av flytande avfall eller slam som fyllnadsmassor i gropar, dammar eller laguner)
	D5 +	Särskilt utformad markdeponering (t.ex. placering i avskärmade separata celler som kapslas och isoleras från varandra och från den omgivande miljön)
	D12	Permanent lagring (t.ex. placering i en behållare i en gruva osv.)
5	D2 +	Behandling i mark (t.ex. biologisk nedbrytning av flytande avfall eller slam i jord osv.)
	D6 +	Utsläpp i andra vatten än hav/oceaner
	D7	Utsläpp i hav/oceaner, inklusive deponering under havsbotten

3. Kommissionen kommer att utarbeta ett program för pilotstudier, som medlemsstaterna på frivillig grund skall genomföra. Syftet med dessa studier är att bedöma om det är relevant och genomförbart att inhämta uppgifter om de avfallsmängder för vilka det behövs förberedande åtgärder så som de definieras i bilagorna II A och II B till direktiv 75/442/EEG. Kommissionen skall finansiera upp till 100 % av dessa pilotstudier. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna skall kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med förfarandet i artikel 7.2 i denna förordning.
4. De statistiska enheterna skall i enlighet med förordning (EEG) nr 696/93 utgöras av lokala enheter eller verksamhetsenheter, beroende på den enskilda medlemsstatens statistiska system.

I den kvalitetsrapport som skall lämnas i enlighet med avsnitt 7 bör det ingå en redogörelse för hur den statistiska enhet man valt påverkar den enligt NACE Rev. 1 indelade branschvisa fördelningen av uppgifterna.

BILAGA III

STATISTIKNOMENKLATUR FÖR AVFALL

som avses i avsnitt 2.1 i bilaga I och avsnitt 2 i bilaga II EAK-statistik Rev. 2 (huvudsakligen materialbaserad statistiknomenklatur för avfall)

- 01 Kemikalieavfall
 - 01.1 Lösningsmedelsavfall
 - 01.11 Halogenerade lösningsmedel
 - 1 Farligt
 - Vattenhaltiga halogenerade lösningsmedelsblandningar
 - Klorfluorkarboner
 - Avfettningsavfall som innehåller lösningsmedel utan flytande fas
 - Halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
 - Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
 - Andra halogenerade lösningsmedel
 - Andra halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
 - Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel
 - Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
 - 01.12 Icke-halogenerade lösningsmedel
 - 0 Icke-farligt
 - Avfall från vätskeextraktion
 - 1 Farligt
 - Vattenhaltiga icke-halogenerade lösningsmedelsblandningar
 - Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
 - Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar
 - Slam som innehåller andra lösningsmedel
 - Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel
 - Slam och fast avfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
 - Lösningmedelsblandningar eller organiska vätskor som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
 - Lösningmedel
 - Lösningmedel och lösningmedelsblandningar vilka inte innehåller halogenerade lösningsmedel
 - 01.2 Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall
 - 01.21 Surt avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Cyanidfritt avfall som inte innehåller krom
 - Syror
 - 1 Farligt
 - Sura betbad
 - Andra syror
 - Blekbad och blekfixerbad
 - Cyanidfritt avfall som innehåller krom

- Elektrolyt från batterier och ackumulatorer
- Fixerbad
- Saltsyra
- Salpetersyra och salpetersyrlighet
- Fosforsyra och fosforsyrighet
- Svavelsyra
- Svavelsyra och svavelsyrighet
- Avfall som inte anges på annan plats
- 01.22 Alkaliskt avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Basiskt avfall
 - 1 Farligt
 - Ospecificerade alkalier
 - Ammoniak
 - Kalciumhydroxid
 - Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som innehåller andra tungmetaller än krom
 - Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som inte innehåller tungmetaller
 - Metallhydroxidslam och annat slam från metallfällning
 - Soda
 - Lösningsmedelsbaserade framkallare
 - Cyanidhaltigt avfall
 - Annat avfall
 - Vattenbaserad framkallare och aktivator
 - Vattenbaserad framkallare för offsetplåtar
- 01.23 Saltlösningar
 - 0 Icke-farligt
 - Saltlösningar som innehåller sulfater, sulfiter och sulfider
 - Saltlösningar som innehåller klorider, fluorider och halogenider
 - Saltlösningar som innehåller fosfater och besläktade salter i fast form
 - Saltlösningar som innehåller nitrater och besläktade föreningar
 - 1 Farligt
 - Avfall från elektrolytisk raffinering
- 01.24 Annat salthaltigt avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Barythaltigt borrhslam och annat borrhavfall
 - Karbonater
 - Kloridhaltigt borrhslam och annat borrhavfall
 - Metalloxider
 - Fosfater och besläktade salter i fast form

- Salter och saltlösningar som innehåller organiska föreningar
- Slam från kopparbaserade hydrometallurgiska processer
- Salter i fast form som innehåller ammonium
- Salter i fast form som innehåller klorider, fluorider och andra halogenhaltiga salter i fast form
- Salter i fast form som innehåller nitriter (nitrometallföreningar)
- Salter i fast form som innehåller sulfater, sulfiter och sulfider
- Svavelhaltigt avfall
- Avfall från tillverkning av pottaska och stensalt
- Annat avfall
- 1 Farligt
 - Metallsalter
 - Annat avfall
 - Fosfateringsbad
 - Saltslagg från sekundär smältning
 - Salter och saltlösningar som innehåller cyanider
 - Slam från zinkbaserade hydrometallurgiska processer (även jarosit, götit)
 - Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg
 - Arsenikhaltigt avfall
 - Kvicksilverhaltigt avfall
 - Avfall som innehåller andra tungmetaller
- 01.3 Oljeavfall
- 01.31 Motoroljor
 - 1 Farligt
 - Klorerade motor-, transmissions- och smörjoljor
 - Icke-klorerade motor-, transmissions- och smörjoljor
 - Andra motor-, transmissions- och smörjoljor
 - 01.32 Annat oljeavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Oljehaltigt borrarfall och annat borrarfall
 - Slam från avsaltning
 - Slam från underhåll av anläggning och utrustning
 - Slam från slipning och polering
 - Putsslam
 - Annat avfall
 - 1 Farligt
 - Surt alkylslam
 - Bromsvätskor
 - Klorerade emulsioner
 - Hydrauloljor som endast innehåller mineralolja

- Hydrauloljor som innehåller PCB eller PCT
- Isoler- eller värmeöverföringsoljor och andra vätskor som innehåller PCB eller PCT
- Slam från bearbetningsprocesser
- Mineraloljebaserade isoler- och värmeöverföringsoljor
- Icke-klorerade emulsioner
- Icke-klorerade hydrauloljor (inte emulsioner)
- Icke-klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
- Annat oljeavfall
- Andra klorerade hydrauloljor (inte emulsioner)
- Andra klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
- Andra hydrauloljor
- Använda vaxer och fetter
- Syntetiska isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
- Syntetiska bearbetningsoljor
- Bottenslam från tankar
- Använda halogenhaltiga bearbetningsoljeemulsioner
- Använda halogenfria bearbetningsoljeemulsioner
- Använda halogenhaltiga bearbetningsoljor (inte emulsioner)
- Använda halogenfria bearbetningsoljor (inte emulsioner)
- 01.4 Förbrukade kemiska katalysatorer
- 01.41 Förbrukade kemiska katalysatorer
- 0 Icke-farligt
 - Andra förbrukade katalysatorer
 - Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller
 - Förbrukade katalysatorer, t.ex. från NO_x-rening
 - Förbrukade katalysatorer, t.ex. från NO_x-rening
- 02 Avfall från kemiska beredningar
- 02.1 Kemikalier som inte uppfyller uppställda krav
- 02.11 Jordbrukskemikalier
- 1 Farligt
 - Avfall som innehåller jordbrukskemikalier
 - Oorganiska bekämpningsmedel och träskyddsmedel
 - Bekämpningsmedel
- 02.12 Oanvända mediciner
- 0 Icke-farligt
 - Kasserade kemikalier och mediciner
 - Mediciner
- 02.13 Färg, lack, tryckfärg och lim
- 0 Icke-farligt
 - Vattenhaltigt flytande avfall som innehåller tryckfärg

Vattenhaltigt flytande avfall som innehåller lim och fogmassa

Vattenhaltigt slam som innehåller lim och fogmassa

Vattenhaltigt slam som innehåller tryckfärg

Vattenhaltigt slam som innehåller färg eller lack

Vattenlösningar som innehåller färg eller lack

Torkad tryckfärg

Färgämnen och pigment

Torkat lim och torkad fogmassa

Torkad färg och torkat lack

Pulverfärg

Pulverbeläggingsmaterial

Avfall från färg- och lackborttagning

Avfall från vattenbaserad tryckfärg

Avfall från vattenbaserade färger och lacker

Kasserad toner (även kassetter)

Vattenbaserat lim eller vattenbaserad fogmassa

Annat avfall

1 Farligt

Lim- och fogmasseslam som innehåller halogenerade lösningsmedel

Lim- och fogmasseslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel

Tryckfärgsslam som innehåller halogenerade lösningsmedel

Tryckfärgsslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel

Färg, tryckfärg, lim och hartser

Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning

Slam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning

Lim och fogmassa som innehåller halogenerade lösningsmedel

Lim och fogmassa som inte innehåller halogenerade lösningsmedel

Tryckfärgsavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel

Tryckfärgsavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel

Färg- och lackavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel

Färg- och lackavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel

02.14 Annat avfall av kemiska beredningar

0 Icke-farligt

Aerosoler

Slam från blekning med hypoklorit och klorgas

Slam från andra blekningsprocesser

Rengöringsmedel

Industrigaser i högtrycksbehållare, gasolflaskor och industriella aerosolbehållare (även haloner)

Fotografisk film och fotopapper som innehåller silver eller silverföreningar

Avfall från kemisk behandling

- Avfall från kemiska processer där kväve ingår samt avfall från tillverkning av gödningsmedel
- Konserveringsmedelsavfall
- Avfall från produktion av kisel och kiselderivat
- Annat avfall
- 1 Farligt
 - Icke-halogenerade organiska träsdyddsmedel
 - Träsdyddsmedel som innehåller organiska klorföreningar
 - Träsdyddsmedel som innehåller organiska metallföreningar
 - Oorganiska träsdyddsmedel
 - Kvicksilverhaltigt slam
 - Kasserade kemikalier
 - Fotokemikalier
- 02.2 Oanvända sprängämnen
- 02.21 Kasserade sprängämnen och pyrotekniska produkter
 - 1 Farligt
 - Kasserade fyrverkeripjäser
 - Andra kasserade sprängämnen
 - 02.22 Kasserad ammunition
 - 1 Farligt
 - Kasserad ammunition
- 02.3 Blandat kemikalieavfall
- 02.31 Blandat kemikalieavfall i små mängder
 - 0 Icke-farligt
 - Annat avfall som innehåller oorganiska kemikalier, t.ex. ospecificerade laboratoriekemikalier, brandsläckningspulver
 - Annat avfall som innehåller organiska kemikalier, t.ex. ospecificerade laboratoriekemikalier
 - 02.32 Annat blandad kemikalieavfall från behandling
 - 0 Icke-farligt
 - Avfall som blandats för slutdeponering
 - 02.33 Förpackning som förorenats av farliga ämnen
- 03 Annat kemiskt avfall
- 03.1 Kemiska rester och avlagringar
- 03.11 Tjära och kolhaltigt avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Asfalt
 - Annat avfall
 - Kimrök
 - Anodrester
 - Avfall från tillverkning av anoder för hydroelektrolytiska processer

- 1 Farligt
 - Sur tjära
 - Andra former av tjära
 - Tjära och annat kolhaltigt avfall från anodtillverkning
- 03.12 Slam från olja/vattenemulsioner
 - 1 Farligt
 - Maskinrumsolja från sjöfart på inre vattenvägar
 - Maskinrumsolja från mottagningsanläggningar för maskinrumsolja
 - Avsaltningsslam eller avsaltningsemulsioner
 - Slam från slamavskiljare
 - Fast avfall från oljeavskiljare
 - Slam från oljeavskiljare
 - Andra emulsioner
 - Kemikalieavfall från rengöring av transporttankar för sjötransport
 - Kemikalieavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport
 - Kemikalieavfall från rengöring av lagertankar
- 03.13 Restprodukter från kemiska reaktioner
 - 0 Icke-farligt
 - Sodaslam och grönlutslam (från behandling med svartlut)
 - Kromhaltiga garvmedel
 - Kromfria garvmedel
 - Annat avfall
 - 1 Farligt
 - Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
 - Halogenerade destillations- och reaktionsrester
 - Icke-förglasad fast fas
 - Andra destillations- och reaktionsrester
- 03.14 Använt filtreringsmaterial och absorberande material
 - 0 Icke-farligt
 - Slam från avkalkning
 - Förbrukat aktivt kol
 - Mättade eller förbrukade jonbyteshartser
 - Lösningsmedel och slam från regenerering av jonbytare
 - 1 Farligt
 - Aktivt kol från klorproduktion
 - Filterkaka från rökgasrening
 - Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
 - Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
 - Mättade eller förbrukade jonbyteshartser
 - Lösningsmedel och slam från regenerering av jonbytare

- Förbrukat aktivt kol
- Förbrukad filterlera
- 03.2 Avloppsslam från industrier
- 03.21 Slam från industriell bearbetning och avloppsbehandling
- 0 Icke-farligt
 - Slam från anaerob behandling av animaliskt och vegetabiliskt avfall
 - Slam från anaerob behandling av hushållsavfall och liknande avfall
 - Slam från avsvärtning av returpapper
 - Lakvatten från deponier
 - Slam som innehåller krom
 - Slam som inte innehåller krom
 - Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
 - Annat slam
 - Annat avfall
- 03.22 Slam innehållande kolväten
 - 0 Icke-farligt
 - Annat avfall
 - 1 Farligt
 - Vattenfasen från oljeregenerering
 - Vattenbaserad tvättvätska
 - Avfall från ångavfettning
 - Oljeavfall från rengöring av transporttankar för sjötransport
 - Oljeavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport
 - Oljeavfall från rengöring av lagertankar
 - Fett och oljeblandning från oljeavskiljare
- 04 Radioaktivt avfall
 - 04.1 Kärnavfall
 - 04.11 Kärnavfall
 - 04.2 Förbrukade joniserande källor
 - 04.21 Förbrukade joniserande källor
 - 04.3 Radioaktivt förorenad utrustning och produkter
 - 04.31 Radioaktivt förorenad utrustning och produkter
 - 04.4 Radioaktivt förorenade jordmassor
 - 04.41 Radioaktivt förorenade jordmassor
- 05 Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall
 - 05.1 Smittfarligt sjukvårdsavfall
 - 05.11 Smittfarligt sjukvårdsavfall från människor
 - 0 Icke-farligt
 - Kroppsdelar och organ (även blodpreparat)

- 1 Farligt
 - Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortscaffande på grund av smittofara
- 05.12 Smittfarligt djuravfall
 - 0 Icke-farligt
 - Skärande och stickande avfall
 - 05.2 Icke-smittfarligt sjukvårdsavfall
 - 05.21 Icke-smittfarligt sjukvårdsavfall från människor
 - 05.22 Icke-smittfarligt djuravfall
 - 05.3 Gentekniskt avfall
 - 05.31 Gentekniskt avfall
- 1 Farligt
 - Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortscaffande på grund av smittofara
- 06 Metallavfall
 - 06.1 Järnskrot
 - 06.11 Järnskrot
 - 0 Icke-farligt
 - Kasserade formar
 - Fil- och svarvspån av järmetall
 - Andra järnpartiklar
 - Järn och stål
 - Järnhaltigt material som avlägsnats från bottenaskan
 - 06.2 Skrot av andra metaller än järn
 - 06.21 Skrot av ädelmetaller
- 1 Farligt
 - Silverhaltigt avfall från behandling av fotografiskt avfall vid produktionsstället
- 06.22 Förpackningsavfall av aluminium
- 06.23 Annat aluminiumskrot
 - 0 Icke-farligt
 - Aluminium
 - 06.24 Kopparskrot
 - 0 Icke-farligt
 - Koppar, brons, mässing
 - Kablar
 - 06.25 Blyskrot
 - 0 Icke-farligt
 - Bly
 - 06.26 Skrot av andra metaller
 - 0 Icke-farligt
 - Fil- och svarvspån av andra metaller än järn

- Partiklar av andra metaller än järn
- Zink
- Tenn
- 06.3 Blandat metallskrot
- 06.31 Blandade metallförpackningar
 - 0 Icke-farligt
 - Metall
 - Småmetall (konservburkar m.m.)
 - Annan metall
- 06.32 Annat blandat metallskrot
 - 0 Icke-farligt
 - Annat avfall
 - Blandade metaller
- 07 Icke-metalliskt avfall
- 07.1 Glasavfall
- 07.11 Förpackningsavfall av glas
 - 0 Icke-farligt
 - Glas
- 07.12 Annat glasavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Avfallsglas
 - Glas
- 07.2 Pappers- och pappavfall
- 07.21 Förpackningsavfall av papper och papp
 - 0 Icke-farligt
 - Papper och papp
- 07.22 Avfall från sammansatt emballagepapp
- 07.23 Annat pappers- och pappavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Fiber- och pappersslam
 - Annat avfall
 - Papper och papp
- 07.3 Gummiavfall
- 07.31 Kasserade däck
 - 0 Icke-farligt
 - Kasserade däck
- 07.32 Annat gummiavfall
- 07.4 Plastavfall
- 07.41 Förpackningsavfall av plast
 - 0 Icke-farligt
 - Plast

- 07.42 Annat plastavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Plastavfall (utom förpackningar)
 - Plastpartiklar
 - Avfall från plastförädlingsindustri
 - Plast
 - Småplast
 - Annan plast
- 07.5 Träavfall
- 07.51 Förpackningsavfall av trä
 - 0 Icke-farligt
 - Trä
- 07.52 Spån
 - 0 Icke-farligt
 - Sågspån
 - Spån, spill, timmer, förstörda spånskivor eller förstört fanér
- 07.53 Annat träavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Bark- och korkavfall
 - Bark
 - Trä
- 07.6 Textilavfall
- 07.61 Begagnade kläder
- 07.62 Diverse textilavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Absorbermedel, filtermaterial, torkdukar och skyddskläder
 - Kläder
 - Icke-halogenerat avfall från appretering och efterbehandling
 - Textilier
 - Sammansatt material (impregnerade textilier, elastomer, plastomer)
 - Förädlade blandade textilfibrer
 - Förädlade textilfibrer, huvudsakligen från djurriket
 - Förädlade textilfibrer, huvudsakligen baserade på konstmaterial eller syntetiska material
 - Förädlade textilfibrer, huvudsakligen från växtriket
 - Oförädlade blandade textilfibrer, som inte spunnits eller vävts
 - Oförädlade textilfibrer och andra naturfibrer, huvudsakligen från växtriket
 - Oförädlade textilfibrer, huvudsakligen baserade på konstmaterial eller syntetiska material
 - Oförädlade textilfibrer, huvudsakligen från djurriket
 - 1 Farligt
 - Halogenerat avfall från appretering och efterbehandling

- 07.63 Läderavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Garvat läderavfall (avskrap, avskuret material, putspulver) som innehåller krom
 - Avfall från appretering och efterbehandling
 - Annat avfall
- 08 Kasserad utrustning
- 08.1 Uttjänta fordon
- 08.11 Kasserade personfordon
 - 0 Icke-farligt
 - Uttjänta fordon
- 08.12 Andra kasserade fordon
 - 0 Icke-farligt
 - Kasserade fordon
- 08.2 Kasserad elektrisk och elektronisk utrustning
- 08.21 Kasserad större hushållsutrustning
- 08.22 Kasserad mindre hushållsutrustning
- 08.23 Annan kasserad elektrisk och elektronisk utrustning
 - 0 Icke-farligt
 - Engångskameror med batterier
 - Engångskameror utan batterier
 - Annan kasserad elektronisk utrustning (t.ex. tryckta kretskort)
 - Elektronisk utrustning (t.ex. tryckta kretskort)
- 08.3 Skrymmande hushållsutrustning
- 08.31 Skrymmande hushållsutrustning
- 08.4 Kasserade delar till maskiner och utrustning
- 08.41 Batterier och ackumulatörer
 - 0 Icke-farligt
 - Alkaliska batterier
 - Andra batterier och ackumulatörer
 - Batterier
 - 1 Farligt
 - Transformatorer och kondensatorer som innehåller PCB eller PCT
 - Blybatterier
 - Nickel-kadmiumbatterier
 - Kvicksilverhaltiga torrbatterier
- 08.42 Förbrukade katalysatorer
 - 0 Icke-farligt
 - Avmonterade fordonskatalysatorer som innehåller ädelmetaller
 - Andra avmonterade fordonskatalysatorer

- 08.43 Andra kasserade delar till maskiner och utrustning
 - 0 Icke-farligt
 - Ospecificerat avfall
 - Utrustning som innehåller klorfluorkarboner
 - Annan kasserad utrustning
 - Utrustning som innehåller klorfluorkarboner
 - 1 Farligt
 - Lysrör och annat kvicksilverhaltigt avfall
- 09 Animaliskt och vegetabiliskt avfall
 - 09.1 Avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall
 - 09.11 Animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Animaliska vävnadsdelar
 - Slam från tvättning och rengöring
 - Avfall från skrapning och spaltning med kalk
 - Avfall från kalkbehandling
 - Organiskt naturmaterial (t.ex. fett, vax)
 - 09.12 Vegetabiliskt avfall från bearbetning av livsmedel och vegetabiliskt matavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Slam från tvättning och rengöring
 - Växtdelar
 - Slam från tvättning, rengöring, skalning, centrifugering och separering
 - Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning
 - Annat avfall
 - Avfall från tvättning, rengöring och mekanisk sönderdelning av råvaror
 - Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
 - 09.13 Blandat avfall från bearbetning av livsmedel och blandat matavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning
 - Olja och fett
 - Organiskt, komposterbart köksavfall (även stekolja och köksavfall från storkök och restauranger)
 - Annat avfall
 - 09.2 Grönt avfall
 - 09.21 Grönt avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Skogsbruksavfall
 - Komposterbart avfall

- 09.3 Animalisk avföring, urin och gödsel
- 09.31 Slam och gödsel
 - 0 Icke-farligt
 - Animalisk avföring, urin och gödsel (även använd halm) samt flytande avfall som uppsamlats separat och behandlats utanför produktionsstället
- 10 Blandat vanligt avfall
 - 10.1 Hushållsavfall och liknande avfall
 - 10.11 Hushållsavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Blandat hushållsavfall
 - 10.12 Avfall från gatuhållning
 - 0 Icke-farligt
 - Avfall från torghandel
 - Avfall från gatuhållning
 - 10.2 Blandade och ej differentierade material
 - 10.21 Blandat förpackningsavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Blandat
 - 10.22 Annat blandat och ej differentierat avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Vattenhaltigt avfall från härdning av förglasat avfall
 - Sammansatta förpackningar
 - Oorganiska produktserier som inte uppfyller ställda krav
 - Organiska produktserier som inte uppfyller ställda krav
 - Annat oorganiskt avfall innehållande andra metaller
 - Fotografisk film och fotopapper som inte innehåller silver eller silverföreningar
 - Fast avfall från skeppslaster
 - Använd blästringssand
 - Annat avfall
 - Annat avfall där det inte ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara
 - Annat avfall där det inte ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara (t.ex. förband, gipsbandage, linne, engångskläder, blöjor)
 - Svetsavfall
 - 10.3 Sorteringsrester
 - 10.31 Avfall från fordonsfragmentering
 - 0 Icke-farligt
 - Lättfraktioner från bilfragmentering
 - 10.32 Andra sorteringsrester
 - 0 Icke-farligt
 - Kasserat material från pappers- och pappåtervinning

- Avfall från fragmentering
- Icke-komposterad fraktion av hushållsavfall och liknande avfall
- Icke-komposterad fraktion av animaliskt och vegetabiliskt avfall
- Kompost som inte uppfyller uppställda krav
- Annat avfall
- Rens
- 11 Vanligt slam
- 11.1 Slam från avloppsrening
- 11.11 Slam från behandling av kommunalt avloppsvatten
- 0 Icke-farligt
- Slam från behandling av hushållsavloppsvatten
- 11.12 Biologiskt nedbrytbart slam från behandling av annat avloppsvatten
- 0 Icke-farligt
- Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
- Avfall från kyltorn
- Annat avfall
- Slam från behandling av industriavloppsvatten
- Annat avfall
- 11.2 Slam från rening av dricksvatten och processvatten
- 11.21 Slam från rening av dricksvatten och processvatten
- 0 Icke-farligt
- Slam från matarvatten
- Slam från klarning av dricksvatten
- Annat avfall
- 11.3 Ej förorenade muddermassor
- 11.31 Ej förorenade muddermassor
- 0 Icke-farligt
- Muddermassor
- 11.4 Slamtanksinnehåll
- 11.41 Slamtanksinnehåll
- 0 Icke-farligt
- Slam från septiska tankar
- 12 Mineralavfall
- 12.1 Övrigt bygg- och rivningsavfall
- 12.11 Betong-, tegel- och gipsavfall
- 0 Icke-farligt
- Annat avfall
- Andra cementbaserade kompositmaterial
- Betong

- Tegel
- Gipsbaserade byggmaterial
- 12.12 Avfall från kolväteinnehållande vägbeläggingsmaterial
 - 0 Icke-farligt
 - Asfalt som innehåller tjära
 - Asfalt som inte innehåller tjära
 - Tjära och tjärprodukter
 - 1 Farligt
 - Isolermaterial som innehåller asbest
- 12.13 Blandat byggavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Annat isolermaterial
 - Blandat bygg- och rivningsavfall
- 12.2 Asbestavfall
- 12.21 Asbestavfall
 - 0 Icke-farligt
 - Avfall från tillverkning av asbestcement
 - Kasserad utrustning som innehåller fri asbest
 - Avfall från asbestbearbetningsindustri
 - Asbestbaserade byggmaterial
 - 1 Farligt
 - Asbesthaltigt avfall från elektrolys
- 12.3 Avfall av naturligt förekommande mineraler
- 12.31 Avfall av naturligt förekommande mineraler
 - 0 Icke-farligt
 - Vattenhaltigt slam som innehåller keramiska material
 - Stoft- och partikelformat avfall
 - Avfall från borring efter sötvatten
 - Annat icke-komposterbart avfall
 - Rödslam från aluminiumoxidproduktion
 - Jord och sten
 - Jord från rengöring och tvättning av betor
 - Fast avfall från primär filtrering eller rensning
 - Fast och flytande gruvavfall
 - Avfall från brytning av metallhaltig mineral
 - Avfall från brytning av icke-metallhaltig mineral
 - Avfall från stenhuggning och stensågning
 - Avfall från anrikning av metallhaltig mineral
 - Avfall från anrikning av icke-metallhaltig mineral

- Avfall från tvättning och rensning av mineral
- Kasserat grus och krossat bergartsmaterial
- Avfall från råvarublandningar som inte behandlats termiskt
- Kasserad sand och lera
- Avfall från sandfång
- Annat avfall
- 12.4 Avfall från förbränning
- 12.41 Avfall från rökgasrening
 - 0 Icke-farligt
 - Kalciumbaserat reaktionsavfall i slamform från rökgasavsvavling
 - Kalciumbaserat reaktionsavfall i fast form från rökgasavsvavling
 - Stoft från rökgasrening
 - Annat slam från rökgasrening
 - Annat fast avfall från rökgasrening
 - Slam från rökgasrening
 - Fast avfall från rökgasrening
 - 1 Farligt
 - Vattenhaltigt flytande avfall från rökgasrening och annat vattenhaltigt flytande avfall
 - Stoft från rökgasrening
 - Flygaska och annat avfall från rökgasrening
 - Slam från rökgasrening
 - Fast avfall från rökgasrening
- 12.42 Slagg och aska från värmebehandling och förbränning
 - 0 Icke-farligt
 - Vattenhaltigt slam från rengöring av pannor
 - Bottenaska
 - Bottenaska och slagg
 - Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
 - Ugnsstof
 - Ugnsagg
 - Annat partikelformat material och stoft
 - Annat partikelformat material och stoft (även stoft från kulkvarnar)
 - Annat slam
 - Flygaska från torvförbränning
 - Fosforagg
 - Avfall från pyrolys
 - Slagg (från första och andra smältningen)
 - Fast avfall från rökgasrening
 - Obehandlat slagg

- Avfall från slaggbehandling
- Annat avfall
- 1 Farligt
 - Svart slagg från sekundär smältning
 - Pannaska
 - Kalciumarsenat
 - Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
 - Flygaska
 - Flygaska från oljeförbränning
 - Annat partikelformat material och stoft
 - Slagg från primär smältning/vitt slagg
 - Avskummat material
 - Slagg (från första och andra smältningen)
- 12.5 Diverse mineralavfall
- 12.51 Avfall av konstgjorda mineral
 - 0 Icke-farligt
 - Aluminiumstoft
 - Vattensuspensioner som innehåller keramiska material
 - Gips från tillverkning av titandioxid
 - Kalciumkarbonat som inte uppfyller uppställda krav
 - Annat partikelformat material och stoft
 - Fosfatgips
 - Klinker och keramik
 - Avfall från bränning och släckning av kalk
 - Glasfiberavfall
 - Avfall från spritdestillation
 - Annat avfall
 - 12.52 Avfall av eldfasta material
 - 0 Icke-farligt
 - Oanvända gjutkärnor och gjutformar som innehåller organiska bindemedel
 - Använda gjutkärnor och gjutformar som innehåller organiska bindemedel
 - Ugnsstoft
 - Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
 - Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
 - Annat avfall
 - 1 Farligt
 - Förbrukad behållarinfodring
 - Förbrukat aktivt kol från rökgasrening

- 12.6 Förorenade jord- och muddermassor
 - 12.61 Förorenade jordmassor och byggavfall
 - 1 Farligt
 - Oljespill
 - 12.62 Förorenade muddermassor
 - 13 Stelnat, stabiliserat eller förglasat avfall
 - 13.1 Stelnat eller stabiliserat avfall
 - 13.11 Stelnat eller stabiliserat avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Avfall som stabiliserats eller solidifierats med hydrauliska bindemedel
 - Avfall som stabiliserats eller solidifierats med organiska bindemedel
 - Avfall som stabiliserats genom biologisk behandling
 - 13.2 Förglasat avfall
 - 13.21 Förglasat avfall
 - 0 Icke-farligt
 - Förglasat avfall
-

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Kommissionen lade den 28 januari 1999 fram ett förslag till rådets förordning om avfallshanteringsstatistik ⁽¹⁾.
2. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 22 september 1999 ⁽²⁾.
3. Kommissionen ändrade därefter sitt förslag och överlämnade den 9 mars 2001 ett ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om avfallsstatistik ⁽³⁾. Detta förslag grundar sig på artikel 285 i fördraget.
4. Den 4 september 2001 antog Europaparlamentet sitt yttrande vid första behandlingen.
5. Den 11 december 2001 lade kommissionen fram ett ändrat förslag där flertalet av Europaparlamentets ändringar ingick.
6. Den 15 april 2002 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

II. MÅL

Detta förslag avser att fastställa en ram för utarbetande av gemenskapsstatistik som möjliggör övervakning av genomförandet av politiken på avfallsområdet. Medlemsstaterna skall inom den sålunda fastställda ramen regelbundet leverera data om generering, återvinning och bortskaffande av avfall.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

A. ALLMÄNNA KOMMENTARER

Ett logiskt klassificeringssystem grundat på förvaltningspraxis men utan tvetydigheter (utan exempelvis överlappningar), på god vetenskaplig grund och byggt på gemensamma, entydiga definitioner, är oundgängligt för statistikframställning. På vissa områden föreligger ännu inte dessa förutsättningar, exempelvis när det gäller avfall från jordbruk och fiske, eller import och export av avfall. I den gemensamma ståndpunkten förordas att det skall göras pilotstudier med syfte att dels bedöma om det är relevant och genomförbart att inhämta uppgifter, dels utvärdera kostnaderna för och nyttan av uppgiftsinsamlingen samt den arbetsbörda som den innebär för företagen, så att man kan besluta om dessa områden skall införlivas i förordningens tillämpningsområde.

En lämplig avvägning måste eftersträvas mellan relevant statistik som ett effektivt hjälpmedel för att nå det eftersträfvade målet och den arbetsbörda och de kostnader som det innebär för företagen och den offentliga förvaltningen. I den gemensamma ståndpunkten prioriteras kvalitetsstatistik som framställs med jämna mellanrum, framför alltför tätt återkommande och detaljerad statistik. Periodiciteten i produktionen av data måste dock vara tillräckligt kort så att statistiska serier snabbt finns att tillgå. För övrigt kan informationssystemet optimeras genom synkronisering med andra internationella behov. Detta är skälet till att man slutligen har bestämt sig för en tvåårsperiod i den gemensamma ståndpunkten när det gäller samtlig gemenskapsstatistik om avfall.

Det är oundgängligt att garantera jämförbarheten hos de siffror som medlemsstaterna levererar genom att det fastställs miniminormer för kvalitet. Denna jämförbarhet berörs dock inte av medlemsstaternas fria val av statistisk metod. Medlemsstaterna måste ges denna frihet med tillämpning av subsidiaritetsprincipen; därigenom kan metoderna anpassas till medlemsstaternas olika ekonomiska strukturer och tekniska förutsättningar för en bättre total kvalitet till en lägre kostnad.

⁽¹⁾ EGT C 87, 29.3.1999, s. 22.

⁽²⁾ EGT C 329, 17.11.1999, s. 17.

⁽³⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 202.

Tekniska karakteristika tas inte upp i rättsakterna; de fastställs inom ramen för kommittéförfarandet.

B. SÄRSKILDA KOMMENTARER

1. Rådets ståndpunkt till Europaparlamentets ändringsförslag

1.1 Rådet har införlivat *ändringsförslagen 1, 5 och 25* i sin gemensamma ståndpunkt.

1.2 Rådet har i princip eller till en del behållit följande ändringsförslag:

Ändringsförslag 2 och 11 (skäl 7 och artikel 4):

Rådet kan inte godta att övergångsperioden avskaffas helt. Medlemsstaterna måste få tid att anpassa sitt nationella system för statistik till kraven i den förordning som kommer att antas. Att arbetet med detta förslag redan har pågått under en tid kan inte motivera ett avskaffande av övergångsperioden eftersom det är först sedan texten har antagits, från och med den tidpunkt då dess innehåll är fastställt, som medlemsstaterna med fullt förtroende kan påbörja den nationella anpassning som är nödvändig för genomförandet.

För att tillmötesgå Europaparlamentet har dock rådet

- begränsat övergångsperiodens räckvidd till sådan verksamhet där det krävs betydande anpassningar,
- understrukit att begäran om ett undantag från en medlemsstat är av individuell karaktär, med hänsyn till dennas speciella svårigheter vilka kommer att granskas inom ramen för kommittéförfarandet.

Ändringsförslag 3 och 12 (artiklarna 1 och 5):

Rådet erkänner att det finns ett politiskt behov av att det samlas in data om avfallsimport och -export. Det krävs dock ett förberedelsearbete för att lösa vissa tekniska problem (bl.a. utarbetande av metodik och gemensamma definitioner) innan dessa områden införs i den förordning som är föremål för behandlingen.

Rådet har likväl ändrat artikel 5.4 och 5.5 för att förbättra garantierna att import- och exportstatistik för avfall samlas in så snart som möjligt.

Ändringsförslag 4 (artikel 1.4):

Rådet delar Europaparlamentets resonemang. Dock har en annan formulering valts eftersom en lagtext inte kan hänvisa till en text som inte längre är tillämplig (beslut 94/3/EG). Tonvikten ligger på den i huvudsak materialbaserade statistiknomenklaturen. För övrigt preciseras det att bilaga III måste anpassas inom ramen för kommittéförfarandet för att beakta kommissionens beslut 2000/532/EG, som har ersatt beslut 94/3/EG (den nya punkt 5 i den gemensamma ståndpunkten).

Denna nya formulering medför följande konsekvensändringar i texten:

- Bilaga II, avsnitt 2: strykning av punkterna 1 och 2.
- Bilaga III:
 - Titeln ändras.

- Strykning av koder framför posterna (de är ju inte längre aktuella) och därtill hörande omredigering (vissa poster återkom flera gånger under olika koder; sedan koderna strukits var det meningslöst att upprepa posterna).

Ändringsförslag 6, 7 och 8 (artikel 3.1):

Rådet har tagit fasta på de redaktionella preciseringar som Europaparlamentet fört in i första stycket.

Däremot kan rådet inte godta en enhetlig insamlingsmetod. Avfallsförvaltningen organiseras inte genom samma strukturer i alla medlemsstater. I enlighet med subsidiaritetsprincipen ankommer det på varje medlemsstat att anpassa insamlingsättet till sina egna förhållanden. En enhetlig metod för insamling är inte nödvändig, och den skulle vara tungrodd och leda till högre kostnader och till sämre kvalitet. Insamlingen av data och resultaten bör bygga på miniminormer för kvaliteten men metoden för att följa dessa normer bör väljas fritt av medlemsstaterna.

Ändringsförslag 10 (artikel 3.3):

Rådet godtar den strykning som föreslås av Europaparlamentet. De ekonomiska strukturerna och de tekniska förhållandena i en medlemsstat kan emellertid utgöra skäl för att det inte går att lämna vissa data. Rådet anser att kvaliteten på levererade data dock inte får bli lidande (exempelvis får ingen undantas från skyldigheten att ta fram totalresultaten), och att denna fråga måste analyseras och avgöras från fall till fall inom ramen för kommittéförfarandet. Därför har den strukna texten, med en mer restriktiv formulering, flyttats till artikel 6 c.

Ändringsförslag 13 (artikel 7.1):

Ändringsförslaget kan inte godtas i oförändrat skick eftersom det strider mot beslut 1999/468/EG att utse två eller flera kommittéer för att bistå kommissionen i syfte att anta en och samma åtgärd. Eftersom den text som granskas är en lagtext på området för statistik måste kommissionen biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 322/97. Med hänsyn till Europaparlamentets önskemål om att främja samarbetet mellan statistiker och tekniker har dock artikel 7.4 ändrats för att förstärka den rådgivande rollen för Kommittén för anpassning av EG:s lagstiftning till vetenskapliga och tekniska framsteg.

Ändringsförslag 14 (artikel 8.2):

Rådet delar Europaparlamentets uppfattning att förslagen om att avskaffa överlappande rapporteringsskyldigheter bör genomföras snarast möjligt. Orden "i förekommande fall" stryks för att följa Europaparlamentets ändringsförslag. Det verkar dock inte realistiskt att planera att rapporten skall vara klar inom ett år. Översyn av rapporteringsskyldigheten ingår likaså bland åtgärderna i förslaget till sjätte handlingsprogrammet för miljön som för närvarande behandlas i Europaparlamentet och rådet; planerade revideringar i detta program och i föreliggande förslag bör göras parallellt. Två år verkar vara en rimlig tidsplan.

Ändringsförslag 15 och 20 (bilaga I avsnitt 1 och bilaga I avsnitt 8 punkt 1.1):

Rådet godtar strykningen av uteslutningen av huvudgrupp 12, i NACE Rev.1.

När det gäller avfall från jordbruk, jakt, skogsbruk och fiske delar rådet Europaparlamentets uppfattning att dessa näringsgrenar är avfallsproducenter som inte får ignoreras och där det behöver skapas en politik för hanteringen. Rådet anser att pilotstudier bör tjäna till att bedöma om det är relevant och genomförbart att inhämta uppgifter och utvärdera kostnaderna för och nyttan av uppgiftsinsamlingen samt den arbetsbörda som den innebär för företagen; i bilaga I, avsnitt 1 har det därför lagts till en ny punkt 2.

Ändringsförslag 16, 22 och 23 (bilaga I avsnitt 2, Förteckning över aggregat, nummer 31 och 32 (nytt); Bilaga II avsnitt 2, tabell "Återvinning" nummer 12 och 13 (nytt); Bilaga II avsnitt 2, tabell "Bortskaffande", nummer 5):

Rådet godtog andan i Europaparlamentets ändringsförslag – vars syfte är att göra åtskillnad mellan animaliskt och vegetabiliskt avfall – i fråga om bilaga I och tabellen "Återvinning" i bilaga II, men formulerar om det av hänsyn till den terminologi som används i bilaga III. För bilaga II, tabellen "Bortskaffande" kan det inte godtas, eftersom det är ogenomförbart i fråga om deponier, eller medför alltför höga kostnader som är oberättigade i detta typfall.

Ändringsförslag 18 och 24 (bilaga I avsnitt 5 och bilaga II avsnitt 5):

Rådet anser det viktigare att bevaka kvaliteten på insamlade data än att öka frekvensen. På ett område där data förändras obetydligt från år till år vore en årlig undersökning inte motiverad med tanke på de merkostnader den skulle innebära för samhället och för företagen. För att tillmötesgå Europaparlamentet och för att texten skall bli konsekvent minskar rådet emellertid periodiciteten för statistikproduktion till två år inom ramen för de två bilagorna.

Ändringsförslag 26 (bilaga II avsnitt 8, tabell "Återvinning"):

Rådet godtar ändringsförslaget med en precisering av den nya posten (återvinning "utom energiåtervinning") eftersom tillägg av orden "återvinning" utan någon ytterligare precisering skulle kunna skapa förvirring eftersom detta även täcker förbränning med energiåtervinning (vilket redan ingår under föregående post "förbränning"). För att skapa enhetlighet i hela texten görs samma precisering i bilaga II avsnitt 2. Rådet bibehåller plustecknen för att klargöra att de data som skall lämnas motsvarar hopsummerade data för post 3.

Ändringsförslag 27 (bilaga II avsnitt 8, tabell "Bortskaffande"):

Rådet tar fasta på formuleringen i ändringsförslaget, men bibehåller uppdelningen på olika bortskaffningsåtgärder i posterna 4 och 5 enligt kommissionens förslag. Avsikten är att under en och samma post samla data om bortskaffningsåtgärder som genomförts i deponierna (åtgärder för slutligt bortskaffande på fast plats som utsetts): behandling i mark (D2) ingår inte i denna kategori och måste finnas kvar inom post 5, medan invallning (D4) måste finnas kvar inom post 4.

Rådet bibehåller plustecknen för att klargöra att de data som skall lämnas motsvarar hopsummerade data för post 4 och för post 5.

1.3 Rådet godtog inte följande ändringsförslag:

Ändringsförslag 9 (artikel 3.2) och *19* (bilaga I avsnitt 7 punkt 1):

Det gäller tekniska specifikationer som inte hör hemma i en lagtext och som dessutom inte är välunderbyggda i fråga om de kriterier som valts. Sådana tekniska specifikationer måste fastställas inom ramen för kommittéförfarandet, efter noggrann undersökning av alla relevanta fakta.

Ändringsförslag 17 (bilaga I avsnitt 2, Förteckning över aggregat, f.d. post 35, numera 36 i den gemensamma ståndpunkten):

Eftersom Europeiska avfallskatalogen på denna punkt har ändrats genom beslut 2000/532/EG anser rådet det rimligt att vänta till dess bilaga III har anpassats till det nya beslutet innan man avgör om det är lämpligt att föra in en särskild post för "muddermassor" i förordningen.

Ändringsförslag 21 (bilaga I avsnitt 8 punkt 2) och *28* (bilaga II avsnitt 8 punkt 4):

Rådet anser att man måste överlåta till medlemsstaterna att själva välja sin statistiska metod utifrån de företagsregister de har till sitt förfogande, desto mer eftersom det inte utgör något hinder för leverans av jämförbara resultat att statistik samlas in från lokala enheter eller verksamhetsenheter.

2. Ändrat förslag från kommissionen

2.1 Rådets gemensamma ståndpunkt skiljer sig från kommissionens ändrade förslag när det gäller:

ändringsförslag 2 och 11 (övergångsperiod),

ändringsförslag 15 och 20 (jordbruk, jakt, skogsbruk och fiske),

ändringsförslag 16, 22 och 23 (post för animaliskt avfall). När det gäller ändringsförslagen 16 och 22 anser rådet att man först efter genomförda pilotstudier av införandet av jordbruk i statistiken (se 1.2 ovan, ändringsförslagen 15 och 20) vet om posten "Animalisk avföring, urin och gödsel" från kommissionens ändrade förslag bör föras in. Detta tillägg kan även fortsättningsvis göras inom ramen för kommittéförfarande,

ändringsförslag 17 (bilaga I, Förteckning över aggregat: muddermassor),

ändringsförslag 24 (produktionsfrekvens för data inom ramen för bilaga II),

ändringsförslag 27 (bilaga II avsnitt 8 uppdelning av bortskaffningsåtgärder i posterna 4 och 5).

2.2 Rådet har tagit fasta på de redaktionella förtydliganden som kommissionen gjort i bilaga II avsnitt 7 punkt 1 och avsnitt 8 punkt 1.

Rådet har dessutom

— strukit koderna, eftersom dessa blivit onödiga, i bilaga II avsnitt 3 punkt 1 och avsnitt 8 punkt 1,

— beslutat att det i bilaga II avsnitt 8 punkt 1 bör hänvisas till de tre posterna i avsnitt 3 och inte enbart till totalmängden behandlat avfall (post 3).

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 39/2002

antagen av rådet den 15 april 2002

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2002 av den ... om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen

(2002/C 145 E/06)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I rådets förordning (EG) nr 577/98 ⁽⁴⁾ fastställs de grundläggande bestämmelser för den urvalsundersökning av arbetskraften, som utformats för att tillhandahålla jämförbara statistiska uppgifter om sysselsättningens och arbetslöshetens nivå, struktur och utveckling i medlemsstaterna.

(2) Ett snabbt genomförande i alla medlemsstater av den kontinuerliga urvalsundersökning av arbetskraften som krävs i förordning (EG) nr 577/98 betraktas som en prioriterad åtgärd i den handlingsplan för statistikkrav avseende EMU, som godkändes av rådet den 19 januari 2001.

(3) Tillräcklig tid har nu förflutit sedan förordning (EG) nr 577/98 trädde i kraft för att medlemsstaterna skall kunna vidta de åtgärder och göra de åtaganden, som krävs för att fullt ut genomföra förordningen i fråga. Alla medlemsstater har emellertid inte vidtagit sådana åtgärder och gjort sådana åtaganden. Det undantag som ger medlemsstaterna tillåtelse att inskränka sig till en årlig undersökning bör följaktligen tidsbegränsas.

⁽¹⁾ EGT C 48, 21.2.2002, s. 67.

⁽²⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 23.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 15 april 2002 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 3.

(4) De åtgärder som krävs för att genomföra förordning (EG) nr 577/98 bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens ⁽⁵⁾ genomförandebefogenheter.

(5) Förordning (EG) nr 577/98 bör därför ändras i enlighet härmed.

(6) Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁶⁾, har i överensstämmelse med artikel 3 i detta beslut rådfrågats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 577/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

”Undersökningen skall vara en kontinuerlig undersökning, genom vilken det tillhandahålls kvartalsvisa och årliga resultat; de medlemsstater, som inte kan genomföra en kontinuerlig undersökning, skall emellertid i stället under en övergångsperiod, som inte får vara längre än t.o.m. år 2002, genomföra en årlig undersökning, som skall äga rum under våren.

Genom avvikelser från ovanstående skall övergångsperioden utsträckas

a) till 2003 för Italien;

b) till 2004 för Tyskland under förutsättning att Tyskland istället kvartalsvis tillhandahåller uppskattningar avseende de viktigaste statistiska urvalsundersökningarna av arbetskraften och årliga genomsnittsuppskattningar för vissa specificerade statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften.”

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

2. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Förfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, som inrättas genom artikel 1 i rådets beslut nr 89/382/EEG, Euratom (*).

2. Då hänvisning görs till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG (**) tillämpas med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommitten skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

(**) **

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 13 juni 2001 lade kommissionen fram för rådet ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen.
2. Ovan nämnda förslag grundas på artikel 285 i fördraget enligt vilket det medbeslutandeförfarande med Europaparlamentet som anges i artikel 251 skall tillämpas.
3. Europaparlamentet godkände kommissionens förslag utan ändringar vid första behandlingen den 11 december 2001.
4. Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 14 januari 2002.
5. Rådet antog den 15 april 2002 sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251 i fördraget.

II. FÖRSLAGETS SYFTE

Syftet med förslaget är att ändra förordning (EG) nr 577/98 för att se till att alla medlemsstaterna genomför en kontinuerlig urvalsundersökning av arbetskraften. I förslaget upphävs möjligheten för de medlemsstater som inte kan genomföra en kontinuerlig undersökning att genomföra endast en årlig undersökning.

Genom förslaget uppdateras också kommittébestämmelserna i förordningen i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkten följer kommissionens förslag, som godkänts av Europaparlamentet, med tillägg av undantag för Italien och Tyskland för att göra det möjligt för dem att göra de tekniska förberedelser som är nödvändiga för att genomföra en kontinuerlig undersökning.

För Italiens del skall undantaget gälla under ett år, till utgången av 2003.

För Tysklands del skall undantaget gälla under två år, till utgången av 2004, under förutsättning att Tyskland i stället kvartalsvis tillhandahåller uppskattningar avseende de viktigaste statistiska urvalsundersökningarna av arbetskraften samt årliga genomsnittsuppskattningar för vissa specificerade statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften. Tillhandahållandet av denna information kommer att skydda integriteten för EU:s statistik under den övergångsperiod när Tyskland inte tillhandahåller data från en kontinuerlig urvalsundersökning, genom att säkerställa att mer frekventa och mer specifika data än de som för närvarande tillhandahålls i den årliga undersökningen görs tillgängliga.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att de ändringar som införts i dess gemensamma ståndpunkt är helt i linje med målen i den föreslagna förordningen och innebär att förordningen kommer att genomföras fullt ut så snart som möjligt.
